

د پوهنې وزارت

د تعلیمي نصاب د پراختیا، د ښوونکو د

روزني او د ساينس د مرکز معينيت

د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي

کتابونو د تالیف لوی ریاست

اسلامي ښوونه او روزنه

په لاره لري. په بازار کې يې
ه سر غرونکو سره به يې

اووم ټولگی

Ketabton.com

د چاپ کال: ۱۳۹۰ هـ. ش.

د پوهني وزارت

د تعليمي نصاب د پراختيا، د ښوونکو د روزني او د ستينس د مرکز معييت
د تعليمي نصاب د پراختيا او درسي کتابونو د تاليف لوی رياست

اسلامي ښوونه او روزنه

اووم ټولگي

د چاپ کال: ۱۳۹۰ هـ. ش.

الف

لیکوالان:

- مولوي پير محمد روحاني
- استاد سيد فاضل شاه
- استاد غلام الدين، ڪلاٽي
- استاد فيض محمد عثماني
- استاد فضل الله نيازي
- استاد نور الله صافي
- استاد گل آقا شايق

علمي او مسلڪي اڏيپوراڻ:

- ڊڪٽور محمد يوسف نيازي
- استاد محمد آصف کوجي
- احسان الله ناثير
- استاد رقيب الله ابراهيمي

ديني، سياسي او فرهنگي ڪميٽيه:

- ڊڪٽور محمد يوسف نيازي
- حبيب الله راحل د پوهنڀي وزارت سلاڪار د تعليمي نصاب د پراختيا په رياست ڪي.

د ڌارني ڪميٽيه:

- ڊڪٽور اسلام الله محقق د تعليمي نصاب د پراختيا، د ڀنڀونڪو د روزني او د سائنس مرڪز معين.
- ڊڪٽور شيرعلي ظرفي د تعليمي نصاب د پراختيا د پروژي مسؤول.
- د سر مؤلف مرستيال عبدالظاهر گلستاني د تعليمي نصاب د پراختيا او درسي ڪتابونو د تاليف لوي رئيس.

ڪمپوزر: رقيب الله ابراهيمي
ڊيزاينر: وليد نويد نسيمي

۴

ملي سرود

دا وطن افغانستان دی دا عزت د هر افغان دی
کور د سولې کور د توري هر بچی یې قهرمان دی
دا وطن د ټولو کور دی د بلوڅو د ازبکو
د پښتون او هزاره وو د ترکمنو د تاجکو
ورسره عرب، گوجر دي پامیریان، نورستانیان
براهوي دي، قزلباش دي هم ایماق، هم پشه بان
دا هیواد به تل ځلېږي لکه لمر پر شنه اسمان
په سینه کې د اسپا به لکه زړه وي جاویدان
نوم د حق مو دی رهبر وایو الله اکبر وایو الله اکبر

بسم الله الرحمن الرحيم

د پوهني د وزير پيغام گرانو ښوونکو او زده کوونکو،

ښوونه او روزنه د هر هېواد د پراختيا او پرمختگ بنسټ جوړوي. تعليمي نصاب د ښوونې او روزنې مهم توکي دی چې د معاصر علمي پرمختگ او ټولني د اړتياوو له مخې رامنځته کېږي. څرگنده ده چې علمي پرمختگ او ټولنيزې اړتياوې تل د بدلون په حال کې وي. له دې امله لازمه ده چې تعليمي نصاب هم علمي او رضنه انکشاف ومومي، البته نه بېلابېلې چې تعليمي نصاب د سياسي بدلونونو او د اشخاصو د نظريو او هيلو تابع شي.

دا کتاب چې نن ستاسو په لاس کې دی، پر همدې ارزښتونو چمتو او ترتيب شوی دی. علمي گټورې موضوعگانې پکې زياتې شوي دي. د زده کړې په بهير کې د زده کوونکو فعاله ساتل د تدرسي پلان برخه گرځېدلې ده.

هيله من يم دا کتاب له لارښوونو او تعليمي پلان سره سم د فعالې زده کړې د ميتودونو د کارولو له لارې تدریس شي او د زده کوونکو ميندې او پلرونه هم د خپلو لرونو او زامنو په باکفېته ښوونه او روزنه کې پرله پسې گډه مرسته وکړي چې د پوهني د نظام هيلې ترسره شي او زدکوونکو او هېواد ته ښې برېلاوې ور په برخه کړي.

پر دې ټکي پوره باور لرم چې زموږ گران ښوونکي د تعليمي نصاب په رضنه پلي کولو کې خپل مسؤليت په رښتيني توگه سرته رسوي.

د پوهني وزارت تل زيار کاږي چې د پوهني تعليمي نصاب د اسلام د سپېڅلي دين له بنسټونو، د وطن دوستۍ د پاک حس په ساتلو او علمي معيارونو سره سم د ټولني د څرگندو اړتياوو له مخې پراختيا ومومي. په دې توگه کې د هېواد له ټولو علمي شخصيتونو، د ښوونې او روزنې له پوهانو او د زده کوونکو له ميندو او پلرونو څخه هيله لرم چې د خپلو نظريو او رضنه وړاندیزونو له لارې زموږ له مؤلفانو سره د درسي کتابونو په لا ښه تاليف کې مرسته وکړي.

له ټولو هغو پوهانو څخه چې د دې کتاب په چمتو کولو او ترتيب کې ښې مرسته کړې، له ملي او نړيوالو درنو مؤسسو او نورو دوستو هېوادونو څخه چې د نوي تعليمي نصاب په چمتو کولو او تدریس او د درسي کتابونو په چاپ او وېش کې ښې مرسته کړې ده، مننه او درناوی کوم.

ومن الله التوفيق

فاروق وردگ

د افغانستان د اسلامي جمهوريت د پوهني وزير

پریک

مخ	عنوان	د درس شمېره
۱	د حدیث شریف تعریف	لومړۍ لوست
۴	د حدیث شریف تدریس	دویم لوست
۶	نیت او اخلاص	درېم لوست
۱۰	خیر غوښتنه	څلورم لوست
۱۲	د مسلمان پر وړاندې د مسلمان مسئولیت	پنځم لوست
۱۶	نیک اخلاق	شپږم لوست
۱۸	شفقت او سهرېاني	اووم لوست
۲۰	طهارت (ټاکوالی)	اتم لوست
۲۲	استیحا او نجاست	نهم لوست
۲۴	اودس	لسم لوست
۲۷	تیمم	یوولسم لوست
۳۰	صلاة(الموئخ)	دولسم لوست
۳۴	آذان او اقامت	دیارلسم لوست
۳۸	د لمانځه شرحونه	څوارلسم لوست
۴۰	دلمانځه واجبات او سنتونه	پنځلسم لوست
۴۴	د لمانځه د آداء کولو طریقه	شپاړلسم لوست
۴۸	وتر او سنت لموئخونه	اوولسم لوست
۵۰	تراویح لموئخ او سنت لموئخونه	اتلسم لوست
۵۲	د لمانځه مفسدات او مکروهات	ترولسم لوست
۵۴	په لمانځه کې یې اوده کیدل	شلهم لوست
۵۸	د ناروغ لموئخ	یوولسم لوست
۶۰	د سورت النبی ارزښت	دوه ویشتم لوست
۶۴	نبوی سورت او تاریخ	درویشتم لوست

۷۸	د اسلام څخه وړاندې د جزيره العرب حالت	څلورويشتم لوست
۷۲	د اسلام څخه د مځه د عربو حالت	پنځه ويشتم لوست
۷۶	د پيغمبر اکرم صلی الله عليه وسلم نسب	شپږويشتم لوست
۸۲	د نبي کریم صلی الله عليه وسلم ميلاد	اووه ويشتم لوست
۸۶	محمد صلي الله عليه وسلم د ځوانی په درشل کې	اته ويشتم لوست
۹۰	دکعبې شريفې جوړول	نهمه ويشتم لوست
۹۶	د نبوت او رسالت په سپوري کې	دېرشم لوست
۱۰۲	د وحی د نزول اداڼه	يوډېرشم لوست
۱۰۴	خديجه رضي الله عنها	دوه دېرشم لوست
۱۰۶	پټه بلنه (سورې دعوت)	درې دېرشم لوست
۱۰۸	دارالاقم (د رهبري مرکز)	څلور دېرشم لوست
۱۱۰	ايمان او ثبات	پنځه دېرشم لوست
۱۱۲	د بېتمه پالنه	شپږ دېرشم لوست
۱۱۴	مرسته او کورنک	اووه دېرشم لوست
۱۱۸	د مسلمان پېژندنه	اته دېرشم لوست
۱۲۰	د اسلام پنځه بناوې	نهمه دېرشم لوست
۱۲۴	حياه	څلورېشتم لوست
۱۲۶	نېشه بې توکي	يوڅلورېشتم لوست
۱۲۸	د جماعت لمونځ	دوه څلورېشتم لوست
۱۳۰	د جمعي او اخترنو لمونځونه	درې څلورېشتم لوست
۱۳۴	د کسوف او خسوف لمونځونه	څلور څلورېشتم لوست
۱۳۶	د جنازې احکام	پنځه څلورېشتم لوست
۱۳۸	د سیت لامل او وړاندې د جنازې لمونځ کول	شپږ څلورېشتم لوست
۱۴۲	زکات	اووه څلورېشتم لوست
۱۴۶	د څارويو زکات	اته څلورېشتم لوست
۱۵۰	د فصلونو او سپورو زکات	نهمه څلورېشتم لوست
۱۵۴	حج	يوڅلورېشتم لوست
۱۵۸	د حج فرايش او واجبات	دوه څلورېشتم لوست
۱۶۲	د حج ډولونه	دوه څلورېشتم لوست
۱۶۴	د حج متفرقه مسائل	درې څلورېشتم لوست

کوشکی

لومړی لوست

د حدیث شریف تعریف

حدیث چې د اسلامي شریعت دویم مصدر دی نو پدی باید وپوهیږو چې کوم علم د پیغمبر ﷺ له سنتو څخه بحث کوي هغې ته حدیث شریف ویل کېږي. **د علم حدیث تعریف ، موضوع ، غرض :** لومړی د حدیث د علم تعریف: حدیث په لغت کې خبرې او هر نوي منځ ته راغلي شي ته وايي. او په اصطلاح کې: له هغه علم څخه عبارت دی چې د پیغمبر ﷺ قول ، فعل ، او تقریر د متن او سند له لحاظه څېږي. **د حدیث د علم موضوع :** د پیغمبر ﷺ وینا، کړنه او تقریر دی.

د حدیث د علم غرض : د پیغمبر ﷺ ریښتني پیروي ده چې په دواړو جهانونو کې د انسان د سعادت او نیکمرغۍ لامل ګرځي.

زده کوونکي دې په ډله ییزه توګه د ښوونکي په ملاتړ د حدیث د علم د موضوع او غرض تر منځ د توپیر په اړه بحث او مباحثه وکړي.

د حدیث د علم له ځینو اصلاحتو سره اشنایي:

۱- **تقریر:** د تقریر څخه مطلب دا دی چې یو یا څو تنو صحابو یوکار سرته رسولی وي او یا یې کومه خبره کړې وي او پیغمبر ﷺ په هغه باندې له پوهیدلو وروسته د هغه په باره کې چوپتیا اختیار کړی وي.

۲- صحابي هغه څوک دی: چې پيغمبر ﷺ يې ليدلی او ايمان يې پرې راوړی وي.
۳- تابعي هغه څوک دی: چې د اسلام په حالت کې يې له صحابي سره سلاقات شوی وي.

حديث شريف دوه برخې لري:

الف- متن: له هغو الفاظو څخه عبارت دی چې د پيغمبر ﷺ له وينا وړو کړنو او تقرير څخه حکايت کوي.

ب- سند: د حديث روايانو د نومونو له لړۍ څخه عبارت دی.

- زده کوونکي دې په انفرادي يا ډله ييز ډول د لوست د اصطلاحاتو په باره کې له يو بل څخه وپوښتي.

د حديث شريف ډولونه:

حديث د روايانو د شمير له لحاظه په درې ډوله دي:

متواتر، مشهور، آحاد.

۱- متواتر حديث:

هغه حديث ته ويل کېږي چې د روايانو شمير يې دومره زيات وي چې توليد يې په دروغو مجال او غير ممکن وي.

د متواتر حديث شرطونه:

الف: د روايانو شميره يې زياته وي.

ب: را توليد يې په دروغو مجال وي.

ج: چې د روايانو شمير يې په ټولو طبقو کې د تواتر له اندازې کم نه وي.

۲- مشهور حديث:

هغه حديث ته ويل کېږي چې د پيغمبر (ص) په زمانه کې يې د روايانو شمير کم وي خو د تابعينو په زمانه کې مشهور شوی وي او د روايانو شمير يې په ټولو طبقو کې د تواتر اندازې ته نه وي رسيدلی.

۳- آحاد:

له هغه حدیث څخه عبارت دی چې د راویانو شمیر یې د مشهور اندازې ته نه وي رسېدلې او یا دا چې د مشهور حدیث ټول شرطونه پکې پوره نه وي.

فعالیت

- د متواتر حدیث فرق له مشهور او آحاد سره په ډلبنیز ډول بیان کړئ.

ارزونه

- ۱- د حدیث د علم تعریف، موضوع، او غرض بیان کړئ.
- ۲- متواتر حدیث تعریف او شرطونه یې بیان کړئ.
- ۳- مشهور او آحاد حدیث بیان کړئ.

کورنۍ دنده

د حدیث لغوي او اصطلاحي تعریف ولیکئ او واضح کړئ چې صحابي او تابعي څوک دي؟

کتابتون

دویم لوست

د حدیث شریف تدوین

په لومړۍ لوست کې مو د حدیث د علم او د هغه د اقسامو په اړه معلومات ترلاسته کول په دې لوست کې به د احادیثو د راټولو او لیکلو په هکله خبرې وکړو، آیا تاسو پوره خبرې چې څرنگه احادیث راټول شوي او لیکل شوي دي؟

لومړۍ مرحله:

اصحابو کرامو به د پیغمبر ﷺ په ژوند کې د هغه ټولې خبرې، کړنې او تقریرونه زده کول عمل او استدلال به یې ورباندې کاره او ځینې اصحابو سربیره پر دې لیکل هم.

خو د پیغمبر ﷺ له رحلت څخه وروسته ځینې اصحابو ته دا احساس پیدا شو چې نوي احادیث باید و لیکل شي تر څو د احادیثو حفاظت او ساتنه وشي په همدې خاطر د احادیثو د لیکلو لړۍ پیل شوه. د احادیثو د تدوین لومړۍ مرحله د اصحابو په دور کې د پیغمبر ﷺ له وفات څخه وروسته پیل شوه او همدا د احادیثو د لیکلو لومړۍ پړاو ؤ.

فعالیت

- زده کونکي دي د تدوین د معنا او مفهوم او څرگوالي په اړه په خپلو کې سره بحث وکړي. په رسمي ډول د احادیثو د تدوین دویمه مرحله.

کله چې حضرت عمر بن عبدالعزیز د هجرت په ۹۹ کال د مسلمانانو خلیفه شو تصمیم یې ونیو تر څو احادیث جمع او تدوین کړي او په دې کار کې یې دوه هدفه په نظر کې وو.

۱. چې په نوي احادیثو کې دروغ گڼه نه شي:

هر کله چې اسلامي فتوحات زیات شول او د مختلفو ادیانو خلک د اسلام په دین مشرف شول د دې ویره پیدا شوه چې د اسلام دینمني ډلې د پیغمبر ﷺ په احادیثو کې لاسوهنه ونه کړي او له ځانه جوړ شوي احادیث د پیغمبر ﷺ په احادیثو کې ورگڼه نه کړي.

۲. چې نوي احادیث ضایع نه شي:

د وخت په تیریدو او د اصحابو د شهادت او وفات له کبله د دې ویره وه چې نوي احادیث به له منځه ولاړ شي بیا د مسلمانانو خلیفه عمر بن عبدالعزیز خپلو والیانو ته چې د هغوی له جملې

څخه محمد بن عمرو بن الحزم ته چې د مديني سنوري والي ؤ دنده ورکړه چې د وخت مشهور عالم محمد بن شهاب الزهري په مرسته نوي احاديث راټول او د کتاب په شکل کې وليکي او دغه کار يواځې په مدينه منوره کې نه بلکې ډيرو علماو په مکه، عراق، بصره او کوفه کې د دې کار په سرته رسولو کې برخه واخيسته.

له دې وروسته د نوي احاديثو د راټولولو او تدوين کار دوام وموند او ټول احاديث په خورا غټو کتابونو کې تاليف شول چې مشهور کتابونه يې په لاندې ډول سره دي.

شماره	د کتاب نوم	د ليکونکي نوم او د تولد نېټه	د وفات نېټه
۱	صحیح البخاری	ابو عبدالله محمد بن اسماعيل بخاری (ر.ح) ۱۹۴ هـ	۲۵۶ هـ
۲	صحیح مسلم	مسلم بن حجاج نیشاپوری (ر.ح)	۲۶۱ هـ
۳	جامع ترمذی	محمد بن عيسى ترمذی (ر.ح)	۲۶۹ هـ
۴	سنن ابوداود	سلیمان بن اشعث سجستانی (ر.ح)	۲۷۵ هـ
۵	سنن ابن ماجه	عبدالله محمد بن يزيد قزوینی (ر.ح)	۲۷۳ هـ
۶	سنن نسائي	احمد بن شعيب نسائي (ر.ح) ۲۱۵ هـ	۳۰۳ هـ

*دغه فتره اضافي معلومات دي د زده کوونکو لپاره په امتحان کې شامل نه دي

- ۱- آیا د احاديثو تدوين د پيغمبر ﷺ په زمانه کې موجود ؤ؟
- ۲- دا احاديثو تدوين د کوم خليفه په وخت کې پيل شول؟
- ۳- د احاديثو د مشهورو کتابونو نومونه وليکئ.

د احاديثو د تدوين او د هغوي د سترو علماؤ په اړه خپل معلومات وليکئ.

دريم لوست

بیت او اخلاص

عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ:
 «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهِجْرَتُهُ
 إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَتَرَوُهَا فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ.»
 متفق عليه

د راوي پېژندنه:

نوم مبارک يې عمر د پلار نوم يې خطاب کښه يې ابوفضل او لقب يې فاروق دی. د مسلمانانو دويم خليفه دی د بعثت شخصه (۳۰) کاله د مخه زېږېدلې او د نبوت په شپږم کال په اسلام مشرف شوی او له برکته يې اسلام او مسلمانانو قوت وموند. دده د خلافت په دوران کې شام، مصر، فلسطين، بيت المقدس او عراق فتح شول د هجرت په ۲۳ کال د يوه مجوسي غلام له خوا چې ابولؤلؤ نومېده پداسې حال کې چې د سهار د لمانځه په امانت ولاړ و د ۲۳ کلنۍ په عمر په شهادت ورسيد او د پيغمبر ﷺ په څنگ کې خاورو ته وسپارل شو.

- زده کوونکي دي د راشدینو خلفاوو د نومونو او ځانگړو صفتونو په باره کې په ډله ییز ډول بحث او مباحثه وکړي.

د کلمو معنا:

- د نیت جمع ده - قصد او ارادې ته وايي.
- نیت يې وکړ.
- نیت يې وکړه.
- کس (نړوی که نیتڅه)
- لاس ته به يې راوړي.
- هجرت يې وکړ.
۱. النِّيَّاتُ:
۲. نَوَى:
۳. امْرَأَةً:
۴. امْرَأً:
۵. يَصْبِيحُهَا:
۶. هَاجَرَ:

د حدیث شریف معنا:

له حضرت عمر (رض) څخه روایت دی فرمایي: چې ما له رسول الله (ص) څخه واوریدل چې وني فرمایل: ټول اعمال یواځې له نیت سره تړاو لري او بس.

او هر چا ته به هغه څه وي چې نیت يې کړی وي. که یو چا د الله او دالله در رسول د رضا او خوښۍ لپاره هجرت وکړ نو د هجرت ثواب به يې له الله تعالی او د الله له رسول سره وي.

او که يې هجرت د دنیا د لاس ته راوړلو لپاره کړی وي هغه به لاس ته راوړي او که يې هجرت له ښځې سره د نکاح په خاطر کړی وي نکاح په ورسره وکړي.

نو په حقیقت کې یې هجرت د هماغه څه لپاره دی چې نیت يې کړی وي.

د نیت معنا او هدف:

نیت په لغت کې د زړه قصد او ارادی ته وايي. په پورتني حدیث شریف کې له نیت څخه مقصد هغه هدف دی چې ورته د رسېدلو په خاطر انسان کار کوي. او نیت عبادت له عادت څخه جلا کوي.

د حدیث شریف حکمت:

په کومه ټولنه کې چې وگړي یې د نیکو کارونو په سرته رسولو ریاکاری کوي او په باطن کې د هغو خلاف نیت لري، دوکه بازي، دروغ ویل، او نفاق خپرېږي.

خو د دی پر خلاف په کومه ټولنه کې چې وگړي یې د خدای (ج) د رضا په خاطر نیک کارونه سرته رسولی، رینښتیتولي، سپېڅلتیا، مینه او اعتماد رامنځ کېږي. نو لازمه ده چې مسلمانان د خدای تعالی د رضا د لاس ته راوړلو لپاره په ټولو کارونو کې د نیت پاکولو ته وهڅول شي.

- زده کوونکي دې په ډله ییز ډول د ښوونکي په مرسته د ریا ضرونه او د اخلاص گټې بیان کړي.

د حدیث شریف گټې:

- ۱- د نیت اهمیت: الله تعالی ته یواځې هغه عمل قبول او د ارزښت وړ دی چې په ښه نیت یعنی فقط دده د رضا لپاره پیل شوي وي.
- ۲- د ریا ضرت: هر کار چې د ریا په خاطر تر سره شوي وي نه یواځې دا چې الله تعالی ته قبول نه دی بلکې گناه گڼل کېږي.
- ۳- هجرت: له مکې مکرمې څخه مدینې منورې ته هجرت کول ډېر خطرناک او گران کار و، او د مستعبد مسلمان یوه ښه وه، خو بیا هم ثواب او اجر یې په نیت پورې تړلي دي، که چېرې هجرت د الله تعالی د رضا د لاس ته

را وړلو له پاره وي ثواب لري او که چېرې د دنيوي کارونو په خاطر وي اجر او ثواب نلري.

- ۱- د اعمالو ثواب په څه پورې اړه لري؟
- ۲- د حدیث معنا بیان کړئ.
- ۳- د ریا او ځان بسودني زیانونه څه دي؟

- ۱- د دي لوست حدیث له ژباړې سره ولیکئ.
- ۲- د حدیث دغه عبارت یادکړي. (إنما الأعمال بالنيات و إنما اکل امری مانوی)

دین دین کی پستی

خلووم لوست

خير خوبيننه

عن أبي حمزة أنس بن مالك رضي الله تعالى عنه خادم رسول الله صلى الله عليه وسلم عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «لا يُؤمِنُ أحدُكم حتى يُحِبَّ لأخيه ما يُحِبُّ لنفسه.» متفق عليه
د راوي پېژندنه:

نوم يې انس بن مالک دی د انصارو له جملې څخه يو جليل القدر صحابي دی پوره لس کاله يې د رسول الله په خدمت کې تير کړي دي د قههاؤ صحابو له جملې څخه دی. پينغمبر(ص) ورته داسې دعا کړې ده چې عمر دې اوږد او په مال او اولاد کې دې برکت شه او جنت دې نصيب شه. نوموړی صحابي د هجرت په ۹۳ کال وفات شو.

د کلمو معنا:

لا يُؤمِنُ أحدُكم:

تر څو څوئس کړي د خپل ورور لپاره.

هغه څه چې ځان ته يې خوښوي.

د حديث شريف معنا:

له حضرت انس رضي الله عنه څخه روايت دی چې پينغمبر (ص) وفرمايل:

هېڅوک د پوره ايمان خاوند کېدای نشي تر څو خپل مسلمان ورور ته هغه څه خوئس کړي کوم چې ځان ته يې خوښوي.

د حديث شريف حکمت:

د کومې ټولني وگړي چې خير غوښتونکي او د خير رسوني په فکر کې وي او د داسې ژوند په هڅه کې وي چې يو له بل سره دې ښېگڼه وکړي او ټولنيزو گټو ته دې پاملرنه وشی او هېڅکله دې ټولنيزې گټې د شخصي گټو قرباني نه شي نو له هر حېثه به يوه قوي او پياوړې ټولنه وي.

خو که وگړي يې ځان غوښتونکي وي، ځان ته د گټې او نورو ته د ضرر رسولو په هڅه کې وي په دې صورت کې به په دغه ټولنه کې دښمني، کينې، او حسد ځای نيسي.

نو په کار ده چې په مسلمانانو کې نورو ته د خير رسولو احساس را ژوندی او ټول دې ته وهڅول شي. او له منفعت طلبې، ځان غوښتني او له شخصي گټو څخه د عاښه گټو له قرباني کولو څخه سمعه کړای شي.

- زده کونکي دي په ډله ييز ډول د خير غوښتنې گټې او د ځان غوښتنې ضرورت نه بيان کړي.

د حديث شريف گټې:

۱. د ځان غوښتنې څخه ډډه کول: هغه ځان غوښتونکی انسان چې خپلې گټې د نورو په ضرر کې لټوي کامل مسلمان نه دی.
۲. د ايمان کمال: د يو مسلمان ايمان هغه وخت پوره کېږي چې د نورو لپاره هم خير غوښتونکی وي.
۳. مؤمن د مؤمن ورو دی: د يو مسلمان اړيکې له بل مسلمان سره له نسبي وروړلو گلوې څخه ډيرې پياوړې وي.
۴. په خير غوښتنې باندې ټينگار: پيغمبر (ص) په دې حديث شريف کې مسلمانان خير غوښتنې ته رابللي او له ځان غوښتنې څخه يې منع کړي دي، لکه چې وايي (لا يُؤْمِنُ) يعني مسلمان کېدلی نشي.

- ۱- د حديث د گټو په اړه خپل معلومات وړايست.
- ۲- نورو ته له خير غوښتنې څخه مقصد څه دی له مثال سره يې بيان کړئ.
- ۳- د حديث شريف معنا بيان کړئ.

- ۱- د خير غوښتنې د اهميت په باره کې يوه مقاله وليکئ چې له پنځو کرښو څخه کمه نه وي.
- ۲- پورتني حديث شريف حفظ کړئ.

دین و ایمان

پنجم لوست

د مسلمان په وړاندې د مسلمان مسئولیت

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ وَلَا يَحْقِرُهُ التَّقْوَى هَاهُنَا (و يُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ) بِحَسَبِ أَمْرٍ مِنْ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ. كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ دَمُهُ وَمَالُهُ وَعَرْضُهُ.» رواه مسلم

د راوی پيژندنه:

نوم يې عبدالرحمن بن صخرالدوسي لقب يې ابوهريره او د هجرت په اووم کال مسلمان شوی دی ډيره موده يې د پيغمبر (ص) خدمت کړی له همدې امله يې له رسول الله (ص) څخه گڼ شمير احاديث روايت کړي دي. دغه جليل القدر صحابي په تقوی او پرهيزگاری مشهور او د لوړ ډکاورت خاوند و او د هجرت په (۵۸) کال کې وفات شو.

د کلمو معنا:

- ۱- لا يَظْلِمُهُ: پر هغه ظلم نه کوي.
- ۲- وَلَا يَخْذُلُهُ: هغه يې ملاتړه نه پرېږدي.
- ۳- وَلَا يَحْقِرُهُ: هغه نه سپکوي.
- ۴- التَّقْوَى: پرهيزگاري.
- ۵- بِحَسَبِ أَمْرٍ: بس ده يو انسان ته.
- ۶- عَرْض: ناموس، عزت، ابرو.

د حدیث شریف معنا:

ابوهریره (رض) څخه روایت دی چې پیغمبر (ص) وفرمایل: مسلمان د مسلمان ورور دی، نه پخپله ورباندی ظلم کوي، او نه یې د مظلومیت پر مهال یې ملاتړه پرېږدي، او نه هغه سپکوي. د حدیث راوي ابوهریره (رض) وايي چې پدې وخت کې پیغمبر(ص) خپلې سښې ته اشاره وکړه او درې ځلې یې وفرمایل: تقوی په دې ځای کې ده د یو چا د بدوالي لپاره همداکافي ده چې خپل مسلمان ورور سپک کړي، او د هر مسلمان وینه، مال او آبرو پر بل مسلمان باندې حرام دی.

- ددی حدیث شریف له نصیحتونو څخه موڅه زده کړل؟

د حدیث شریف حکمت:

ورور گلوي، مرسته، یو بل ته درناوی د نورو خلکو پر نفس، مال او آبرو له ظلم او تیري څخه ځان ساتل، له مظلوم څخه دفاع او له الله تعالی څخه وپره د یوې سالمې ټولني له اساساتو څخه دي، او له دې پرته په ټولنه کې د نظم راوستل اصلاً ممکن نه دي. ځکه خو پیغمبر (ص) په خپلو (جوامع الکلم) عبارتونو کې پورتنی پراخه مفاهیم او مطالب بیان کړي دي.

د حدیث شریف گټې:

۱- اسلامي وروړو گلوۍ:

يو مسلمان د بل مسلمان وروړو دی البته نارینه د نورو وروڼه او ښځينه د نورو خویندې گڼل کېږي، هر کله چې ټول سره وروڼه او خویندې شول نو لازمه ده هغه حقوق او وځایب چې وروڼه او خویندې یې یو د بل په وړاندې لري د خپل توان په اندازه رعایت کړي.

۲- د ظلم حراموالی:

ظلم د حق پایمالولو ته وايي، هر ډول تیری او ناحقه لاس وهني ته شاملېږي، ظلم که په هر رنگ او هره بېرته وي حرام دی.

۳- له مظلوم څخه دفاع کول:

مسلمان ته نه ښايي چې خپل مسلمان وروړو د مظلومیت پر مهال یواځې پرېږدي بلکې ملاتړ یې ورباندې لازمي دی.

۴- له سپکاوي څخه منع:

د نورو سپکاوی او ذلیلول حرام دي.

۵- د نورو درناوی: مسلمان باید د نورو درناوی وکړي تر څو هغوی یې هم درناوی وکړي.

۶- اصلي تقوی باطني تقوی ده: ځکه چې که چېرې په باطن کې له الله تعالی څخه ویره نه وي د انسان ټول کارونه په ریا او تفاق بدلېږي.

۷- تر ټولو لوی شر: د مسلمان وروړو سپکاوی دی.

۸- د نور پر نفس تیری کول حرام دي: پر نفس باندی د تجاوز ټول ډولونه لکه: وژل، تعذیبول، وهل او ټکول، او له یو بل سره جنگ کول په اسلامي ټولنه کې حرام دي.

۹- د نورو پر مال تیری کول حرام دي: د نورو پر مال، حقونو، او گټو باندې هر ډول تیری کول په اسلامي ټولنه کې حرام دي.

۱۰- د نورو خلکو پر آبرو او عزت تیری کول حرام دی: په اسلامي ټولنه کې د انسانانو آبرو، عزت، او عفت خوندي وي هر ډول تیری ورباندې حرام او ناروا دی.

- ۱- مسلمانان پخپلو کې یو د بل پر وړاندې څه مستقرلیتونه لري؟
- ۲- لاندې عبارتونه تکمیل کړئ:
«الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا وَلَا وَلَا يَخْتَرُهُ»
«كُلُّ الْمُسْلِمٍ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ وَ وَعَرَضُهُ.»

- ۱- د دی لوست حدیث له معنا سره ولیکئ.
- ۲- لاندی عبارتونه په یادو زده کړئ.
«الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يُظْلِمُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ وَلَا يَخْتَرُهُ»
«كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ دَمُهُ وَمَالُهُ وَعَرَضُهُ.»

پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم

شیرم لوست

نیک اخلاق

عَنْ التَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْبُرِّ وَالْإِيمَانِ؟ قَالَ: «الْبُرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِيمَانُ مَا حَاكَ فِي نَفْسِكَ، وَكَرِهْتَ أَنْ يُطَّلَعَ عَلَيْهِنَّ النَّاسُ» رواه مسلم

د راوی پښندنه:

نوم يې تواس د سمعان زوی او د شاهي راویانو څخه دی چې په مدينه منوره کې اوسېده اولس (۱۷) حديثونه يې له پيغمبر (ص) څخه روايت کړي او د هجرت په ۵۰ کال کې وفات شو.

د کلمو معنا:

- ۱- الْبُرُّ: نېکي
- ۲- حُسْنُ الْخُلُقِ: نېک اخلاق
- ۳- الْإِيمَانُ: گناه
- ۴- مَا حَاكَ فِي نَفْسِكَ: هغه څه چې په زړه کې دې شک پيدا کړي
- ۵- كَرِهْتَ: بد وگڼي
- ۶- يُطَّلَعُ: خبر شي

د حديث شريف معنا:

حضرت تواس بن سمعان (رض) وايي چې ما له پيغمبر (ص) څخه د نېک عمل او گناه په اړه پوښتنه وکړه. حضرت محمد (ص) وفرمايل: نېک عمل ښه خوی دی او گناه هغه ده چې په زړه کې دې شک پيدا کړي او دا نه خوښوي چې خلک پرې خبر شي.

فعاليت

- زده کوونکي د نیکو اخلاقو مثالونه په ډله ییز ډول بیان کړي.

د حدیث شریف حکمت:
د اسلام د ستر پیغمبر (ص) لارښوونې د مسلمان تربیتي سطحه دومره لوړوي چې زړه یې کاملاً پاکېږي او د هغه د ژوند هر حرکت ښک اخلاق تمثیلي او ورو ورو د مسلمان په داخل کې داسې یو قوت پیدا کوي چې پرته له بهرني فشار څخه په خپله د بدو اعمالو څخه ډډه کوي او هېڅکله پدې هڅه کې نه وي چې څرنگه د قانون او نظام له منگولو څخه ځان وژغوري.

- د ښو اخلاقو گټې او د بدو اخلاقو ضررونه په ډله ییزه او فردي توگه بیان کړئ.
- د حدیث شریف گټې:**

- ۱- ښه اخلاق د ټولو ښکېو بنسټ دی، ځکه چې ښه اخلاق انسان نیکي او دوستي ته رابولي او له بدیو څخه یې منع کوي او بد اخلاق دې دښمنۍ او اختلاف ته رابولي.
- ۲- گناه څه شی ده؟ هر هغه کار چې پاک نفس یې په کولو شرسېږي او نه غواړي چې خلک ورباندې خبر شي گناه بلل کېږي.
- ۳- گناه فطرتاً مېغوض عمل دی: گناه هغه ناوړه عمل دی چې حتی مرتکب یې هم نه غواړي چې خلک ورباندې خبر شي.

- ۱- د پورتني حدیث شریف معنا او د راوي پېژندنه بیان کړئ؟
- ۲- لاندې کلمې معنا کړئ:
الأثم: ما حاک فی نفسک:
البر: حُسن الخلق:
- ۳- د ټولني په اصلاح کولو کې ښک اخلاق څه رول لري؟

د شپږم لوست حدیث شریف له معنا سره ولیکئ.

وحي محمد

اوم لوست

شھادت او معجزاتي

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ أُنَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ، أَرْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ، يَرْحَمَكُمُ مَنْ فِي السَّمَاءِ.» رواه ابو داود و الترمذی

دراوی پيژندنه:

نوم بی عبدالله د پلار نوم بی عمرو زوی او پلار دواړه صحابه وو خورا عالم او فاضل و د قرآن عظیم الشان له مشهورو قاریانو څخه و دیر احادیث یی له پیغمبر (ص) څخه روایت کړي دي او د هجرت په ۲۵ کال وفات شوی دی.

د کلمو معنا:

- ۱- الرَّاحِمُونَ: رحم کونکي.
- ۲- أَرْحَمُوا: رحم وکړی.
- ۳- يَرْحَمَكُمُ: پر تاسو به رحم وکړي.
- ۴- مَنْ فِي الْأَرْضِ: څوک چې په ځمکه کې دی.
- ۵- مَنْ فِي السَّمَاءِ: هغه ذات چې له تاسو بر دی.

د حدیث شریف معنا:

له حضرت عبدالله بن عمرو څخه روایت دی چې پیغمبر (ص) وفرمایل: رحم کوونکي باندې الله تعالی رحم کوي نو تاسې په ټولو هغو ژوندیو چې پر ځمکه ژوند کوي رحم وکړئ تر څو هغه ذات چې بر دی پر تاسو رحم وکړي.

د حدیث شریف حکمت:

مهرباني او زړه سوې چې د اخلاقو یوه مهمه ستن ده یوه داسې رسی ده چې ټول موجودات یې سره تړلي او یو له بل سره یې مرستي او غمخواری ته اړ کړي دي، د زړه له سختی، بې رحمی، او د نورو په حق کې له تیري کولو څخه یې لرې ساتي. له بل پلوه پر مخلوقاتو باندې په شفقت او ترحم سره بنده د الله (ج) د قهر او غضب څخه

په امان کې وي چې په نتيجه کې ټول مخلوقات د آرامۍ او اطمینان په فضا کې خپل ژوند تېروي، بناءً که د یوې ټولني وگړي یو پر بل سهرپاڼه وي کارونه به یې په آسانی سره منځ پر وړاندې ځي، ستونزې به یې حل وي او دښمني، د زړه بدوالی او کښې به یې په محبت او مینه بدلېږي.

د حدیث شریف گټې:

۱- رحمت او سهرپاڼي: سهرپاڼي د الله تعالی د خاصو صفتونو څخه ده هر څوسره چې دا صفت د انسان په وجود کې وي په هماغه اندازه د الله تعالی د رحمت او سهرپاڼي مستحق گرځي.

۲- د ترحم ددایري پر احوالی: د پیغمبر (ص) په لارښوونو کې ترحم او زړه سوې دوسره پراخه مفهوم لري چې ټول موجودات په څنگ کې ښیي.

۳- ترحم او سهرپاڼي: ته هڅول: الله تعالی خپله سهرپاڼي پر مخلوقاتو باندې تر ترحم او سهرپاڼي پورې تړلي ده.

فعالیت

- زده کونکي دې پر مخلوقاتو باندې د ترحم دوه ولونو په اړه بحث وکړي.

ارزونه

۱- د دې لوست حدیث شریف معنا کړئ.

۲- لاندې کلمې معنا کړئ.

- ۱- الرَّاحِمُونَ: ۲- اُرْحَمُوا: ۳- يَرْحَمُكُمْ: ۴- مَنْ فِي الْأَرْضِ:

کورنۍ دنده

۱- د ترحم او سهرپاڼي په باره کې یوه لنډه مقاله ولیکئ.

۲- لاندې عبارات حفظ کړئ:

«الرَّاحِمُونَ، يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ، اُرْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ، يَرْحَمُكُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ.»

کیمیائی

اہم لوست

طہارت پاڪوالی

پاڪوالی ته نن په نری کي خانگري پاملرنه کیری ، پوهان تل خلکو ته دا سپارښته کوي چي خپل ځان او چاپیریال پاک وساتي.

نوطہارت او پاکی په اسلام کي څنگه ده ؟ او څه اهمیت لري؟

۱. د طہارت تعریف:

طہارت په لغت کي پاڪوالی ته وايي.

او د فقہاو په اصطلاح کي د بي اودسی او نجاست لري کول طہارت بلل کیري.

فعالیت

- یو زده کوونکی دي د لمانځه د شرطونو نومونه واخلې.
- بل زده کوونکی دي د دي جملې نه هغه شرطونه په گوته کړي چي د طہارت سره ارتباط لري.

۲. د طہارت مشروعیت: پیغمبر اکرم (ص) وايي: (الطَّهْرُ شَرْطُ الْإِيمَانِ) [مسلم]
ژباړه: نطافت د ایمان جز دی.

د حدیث شریف مفهوم دا دی چي طہارت په اسلام کي دومره اهمیت لري چي مستقيماً د ایمان سره رابطه لري ، نوکه څوک غواړي چي ایمان بي کامل شي باید د خپل ځان او چاپیریال نطافت ته ډیر پام وکړي.

۳. د طہارت یا پاڪوالی ډولونه:

طہارت یا پاڪوالی په دوه ډوله دی:

۱- حکمي پاڪوالی: د غطي (جنابت) او وړې بي اودسی- څخه پاڪوالی ته حکمي پاڪوالی وايي.

۲- حقيقي پاڪوالی: د نجاست څخه پاڪوالی ته حقيقي پاڪوالی وايي.

د پاڪوالی طريقه: له حکمي نجاست څخه پاڪوالی په غسل ، اودس او تیمم سره راځي ، خو له نجاست څخه پاڪوالی په پاكو او سوچه اوبو د هغه نجس ځاي په سینځلو سره راځي.

- زده کورنکی دی پورتنی مطالب په انفرادی او یا گروهی شکل په سوال او جواب سره تکرار کری.

۴. بیت الخلا ته د تللو آداب: هغه څوک چې بیت الخلا یا فضای حاجت ته ځي باید لاندې آداب مراعات کړي:

- ۱- باید د خلکو له سترگو پناه شي.
- ۲- باید داسې ځای غوره کړي چې د بولو (میتازو) څاڅکي وروانه لوزي او ځان او لباس یې ککړ نه شي.
- ۳- بیت الخلا ته د ننوتلو څخه د مخه باید «اللهم اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنَ الخُبْثِ وَ الخَبَائِثِ» وایي.
- ۴- د حشراتو په سمورو کې باید بول ونه کړي.
- ۵- باید په لاره، ادیره ، سموري او د خلکو د ناستي په ځایونو کې فضای حاجت ونه شي.
- ۶- باید د فضای حاجت په وخت کې خبرې ونه شي.
- ۷- باید فضای حاجت د قبلي په لوري ونه شي.
- ۸- په ولاړو اوبو کې فضای حاجت ونه کړي.
- ۹- استنجاء یا (اودس وچول) باید په کېن لاس وشي.

- هر زده کورنکی دی دپوه ادب دحکمت یاگټي په هکله خپل نظر وروایي

لاندې پوښتنې ځواب کړئ:

۱. طهارت تعریف کړئ.
۲. د طهارت د مشروعيیت دلیل وروایئ.
۳. طهارت په څو ډوله دی؟
۴. د بیت الخلا آداب بیان کړئ.

د پورتنیو پوښتنو ځوابونه په خپلو کتابچو کې ولیکئ.

ویکیپیڈیا

نہم لوست

استنجاُ او نجاست

۱. **د استنجاُ تعریف:**
استنجاُ : له خپل مخصوص ځای څخه د نجاست پاکول استنجاہ بلل کېږي.
۲. **د استنجاُ وسایل:**
اوبه، لوتپه، تیره، دتشناب کاغذ(او هر هغه شی چې ددې ځای نیولی شي) د استنجاہ له وسایلو څخه شمېرل کېږي.
استنجاہ په هډوکي، خوشبالي، طعام، سکاره، شیشمه، د لیکلو کاغذ، وینبان، پنبه، توپه او د څارویو وېښتو باندې مکروه ده.
۳. **د استنجاُ حکم:**
۱. استنجاہ په عادي حالاتو کې (هغه وخت چې نجاست د خپل ځای څخه تجاوز نه وي کړی) سنت موکد ده.
۲. خو کله چې نجاست له خپل ځای څخه لږ تجاوز وکړي استنجاہ واجب ده، او که شا او خوا ځایو ته کډر شوي وي نو بیا یې ویتخل فرض دی.
۴. **د نجاست معنا:**
نجاست په لغت کې پلټی او ناپاکی ته وايي.
او د فقهاؤ په اصطلاح: هر هغه شی چې شریعت پلټ بللی وي نجاست گڼل کېږي.
۵. **د نجاست ډولونه:**
نجاست په دوه ډوله دی: حقيقي او حکمي:
حقيقي نجاست: هغه گندگي ده چې لمونځ ورسره نه صحیح کېږي.
حکمي نجاست: هغه دی چې د نجاست اثر او وجود څرگند نه وي، خو په حکمي او اعتباري ډول سره شریعت نجس گڼلی وي.
۶. **د حکمي نجاست ډولونه:**
حکمي نجاست په دوه ډوله دی:
۱- لویه بې اودسي: هغه حالت ته وايي چې په انسان باندې غسل واجب وي، او لمونځ ورسره نه کېږي.
۲- کوچنۍ بې اودسي: هغه حالت ته وايي چې پر انسان باندې یواځې اودس کول لازم وي.

- ۷- د حقيقي نجاست ډولونه:
- ۱- غلطيظ نجاست: هغه نجاست دی چې په قطعي دليل سره ثابتې شوی وي، لکه: وینه، خنزیر، د انسان بولي او غایطه مواد، د مردار شوي حیوان غوښه، او شراب.
 - ۲- سپک (خفیه) نجاست: هغه دی چې نجاست یې په غیر قطعي دليل سره ثابت شوی وي. لکه: د هغو حیواناتو بول چې غوښه یې خورل کېږي.

فعالیت

- ولي په بعضي شیانو استعلاء مکرره ده؟ په انفرادي یا ګروپي شکل یې ځواب ورکړئ.
- ۸- د نجاست پېیل شوی اندازه:
- کله چې غلطيظ جامد نجاست د یوې شرعي رویې له مقدار څخه لږه اندازه (۳،۱۲۵ ګرامه) جامو ته ورسېږي لمونځ ورسره کېږي او که مايع وي له ورغوي څخه کمه اندازه (۱ سانتي) معاف ده.
- په خفیف (سپک) نجاست کې پېیل شوی مقدار په جامو کې له څلورمې برخې نه کمه پاك نه لري. او په بدن کې د غړي څلورمې اندازې څخه کمه معاف دی.
- خومسلمان باید تل خپل کوشنې وکړي چې ځان او جاني یې پاکي وي، ځکه چې نظافت د ایمان جز دی. همدارنگه یې نظافتي انسان ته مختلفې صحي ستونزې پيدا کوي. او په ټولنه کې خلک ورڅخه نفرت کوي.

فعالیت

- زده کوونکي دې پورتنی مطلب په انفرادي او یا ګروپي شکل د سوال او ځواب په میتود سره تکرار کړي.

ارزونه

۱. لاندې اصطلاحات تعریف کړئ:
- استعلاء، غلطيظ نجاست، خفیه نجاست.
۲. لاندې شیانو ته مثال وړایاست:
- غلطيظ نجاست، خفیه نجاست.

کورنۍ دنده

د ارزونې د برخې پر بنسټ په خپلو کتابچو کې د ځوابونو سره یو ځای ولیکئ.

ویدیو

لسم لوست

اودس

۱- د اوداسه تعریف:

د معینو اندامونو وینځل او مسخ کولو ته اودس وايي.

- د اودس د ګټو په هکله په انفرادي یا ګروپي شکل بحث وکړئ.

۲- د اوداسه حکم:

اودس کول د لمونځونو د ادا کولو لپاره فرض دی.

۳- د اوداسه فرایض:

د اوداسه فرایض څلور دي:

- ۱- د مسخ وینځل: د سر له وینځتو نه د زني تر لاندیني-برخي پورې، او د یو غوږ له نړۍ څخه د بل غوږ تر نړۍ پورې.
- ۲- د لاسونو پریمینځل د څنګلو سره.
- ۳- د سر د څلورې، برخې مسحه کول.
- ۴- د پښو مینځل د بنسګرو سره.
- ۴- د اوداسه ستنونه:
 - ۱- نیت کول.
 - ۲- د اوداسه په پیل کې د "بسم الله الرحمن الرحيم" ویل.
 - ۳- درې ځله د لاسونو مینځل تر سر وندونو پورې.
 - ۴- درې ځلې د خولي پریمینځل. (مضمضه).
 - ۵- درې ځلې د یوزې پریمینځل. (استنشاق).

- ۱- مسواک وهل.
- ۷- د بيري خلا لول.
- ۸- د گوتو خلا لول.

- ۹- د مخ او لاسونو او پښو دري ځلي پرېمېنځل.
- ۱۰- په ټول سر باندې مسحه کول.
- ۱۱- د غوږونو شا او مخ په نويو او نو مسحه کول.
- ۱۲- لومړی د ښي غړو ويښل. (تيمن)
- ۱۳- اوداسه کي ترتيب مراعتول.
- ۱۴- پرله پسې د اندامونو مېنځل.
- ۱۵- د مېنځلو په وخت کي د اندامونو مېنل.
- ۵- **د اوداسه آداب (مستحبات):**

- د اوداسه آداب په لاندې ډول سره دي:
- ۱. د اوداسه په وخت کي نسبتاً په جک ځای کېناستل ، چي جابې يې لمدې نشي.
- ۲. د اوداسه په وخت له خلکو سره خبرې نه کول.
- ۳. په اودس کي له بل چا نه مرسته نه غوښتل. (مگر دا چي عذر ولري)
- ۴. که گوتمه يې په گوته کړي وي د هغې خوځول. چي ورلاندې ځای يې ښه پاک شي.
- ۵. په ښي لاس د خولي پرېمېنځل او په چپ لاس د پوزي پرېمېنځل.

- ستاسو له ټولگيو الو څخه دې درې تنه داسې اودس وکړي چي فرضونه ، سنتونه او ادا ب زده کوونکو ته پکې عملاً وښايي.
- ۶- ۵ **اوداسه مکروهات:**
- ۰ د اوداسه د سنتو او يا د آدابو ترک کول.

۷- د اوداسه ماتونکي:

اودس په لاندې شیانو ماتېږي:

۱. له بدن نه د بولو، باد او غايطه موادو په خارجېدلو سره.
۲. د بدن نه د وينې او زوي خارجېدل.
۳. په وکه خوله قې کول.
۴. بې هوشي.
۵. لېوښتوب.
۶. نېشه کېدل (د نېشه يي موادو استعمال)
۷. په لمانځه کې په زوره (قهره) خنډل.
۸. په اړخ او يا ډوډه خوب کول. (هغه خوب چې د اودس د ماتېدو امکان په کې وي)

فعاليت

- د اوداسه د ماتونکو په هکله دې زده کوونکي يو ډبل نه په گروپي توگه پرېښتي وکړي.

ارزونه

۱. د اوداسه فرايض بيان کړئ.
۲. د اوداسه ستونزه بيان کړئ.
۳. د اوداسه آداب په لنډ ډول بيان کړئ.
۴. د اوداسه مکروهات په لنډه توگه وروايسئ.
۵. د اوداسه ماتونکي بيان کړئ.

کورنۍ دنده

هر زده کوونکي دې د پورتنیو سوالونو ځوابونه په خپلو کتابچو کې په ساده ژبه وليکي.

وی پښتو

یوولسم لوست

تیمم

۱- د تیمم تعریف:

تیمم په لغت کې قصد، عزم او ارادې ته وايي.

او په اصطلاح کې یې مخصوصه طریقه په پاکو خاورو باندې (د طهارت په نیت)، د مخ او لاسونو مسحه کولو ته تیمم وايي.

۲- د تیمم د روا کېدو عذرونه:

په لاندې عذرونو سره تیمم روا کېږي:

۱. د اوبو نشتوالي یا کم والي: کله چې اوبه نه وي او یا دومره کمې وي که په هغې اودس وشي نو د ځکلو او پخلي لپاره بیا کفایت نه کوي نو په داسې حالت کې تیمم روا دی.
۲. د اوبو لرې والي: د یوه میل په اندازه لرې والي، ځکه یو میل تگ کې تکلیف دی، خو که دده هماغسې لاره وي نو بیا دې لمونځ لږ وروسته کړي او هلته دې اودس وکړي.
۳. مریضي: داسې مریضي چې اودس ورته زیان رسوي.
۴. ډار او خوف: د دښمن او یا د وحشي حیواناتو نه ډار.
۵. بند تگ: څوک داسې ځای کې بندي وي چې د اوداسه اجازه ورته نه ورکول کېږي.
۶. د اوبو د اخیستلو وسه نه درلودل: که اوبه یوازې په اخیستلو(پیرودلو) پیدا کېدلې، خو د انسان سره مالي توان موجود نه وي.
۷. د جازبي دلمانځې د اداکولو لپاره (د هغه چا لپاره چې ناڅاپه راپېښ شي او جنازه تیاره وي).
۸. د اوبو د استعمال توان ونه لري: لکه هغه څوک چې د څاه سره ولاړ وي خو رسی نه وي چې اوبه ورباندې راوباسي.
۳. **د تیمم کولو طریقه:**
- ۱- د تیمم لپاره نیت کول.
- ۲- د تیمم له پاره د روا کولو څخه د یو عذر موجود نیت.
- ۳- تیمم باید په پاکه خاوره باندې وشي.
- ۴- په ټول مخ او لاسونو باندې تر ځنګلو پورې د مسحې لاس راکشول.
- ۵- ټوله پنجه او یا د پنبجې اکثره برخه دوه ځلې په ځمکه وهل.

۵- د تیمم ماتونکی:

- ۱- هر شی چې اودس او غسل ماتوي هغه تیمم هم ماتوي.
- ۲- کله چې هغه عذرورنه له منځه ولاړ شي چې د تیمم کول يې رواکړي وه، لکه: د اوبو پیدا کېدل.

۶- په موزو باندي مسحه کول:

د مسحي کولو معنا:

مسحه په لغت کې په یو شی باندي لاس راکښلو ته وايي. او مسحه په اصطلاح کې په خاصو موزو په خاصه توگه د لمدو لاسونو رابنګل مسحه بلل کېږي.

۷- په موزو باندي د مسحي د جواز شرطونه:

- ۱- د موزو اغوستل په اوداسه سره.
- ۲- موزي بايد دگرځېدلو قابليت ولري.
- ۳- ښکړي بايد په موزو کې پټ وي.
- ۴- موزي بايد روغي وي او د درې گوتو نه زياتې څېرې نه وي.
- ۸- په موزي باندي د مسحي موده:
- ۱- د مقیم لپاره د مسحي کولو موده يوه شپه او ورځ ده.
- ۲- د مسافر لپاره د مسحي موده درې ورځې او درې شپې ده.
- ۹- د موزي د مسحي ماتونکی:
- ۱- هر هغه شی چې اودس ماتوي هغه د موزو مسحه هم ماتوي. (بیا به پښې د اودس کولو نه وروسته مسحه کوي)
- ۲- جنابت او ددي په شان نور لکه حیض او نفاس. (بیا به پښې مینځي)
- ۳- د یوې او یا دواړو موزو ویستل.
- ۴- د پښې اکثره برخه لمدیدل.
- ۵- د مسحي ټاکل شوي موده تیریدل.
- ۶- د درې گوتو په اندازه د موزي شکېدل.

فعالیت

- په عملي ډول دې یو زده کونکی تیمم او په موزو باندي مسحه وکړي.

۱۰- په پټیو باندي مسحه کول:

د پټی معنا: هر هغه شی چې په مات او زخمي غړي د رضولو لپاره ایښودل کېږي پټی ورته وايي.

۱- په پتی- باندي د مسحي حکم:

په پتی- باندي مسحه کول واجب دی.

۱-۲- په پتی- باندي د مسحي شرطونه:

- په پتی- باندي د مسحي کولو لپاره علماؤ لاندې شرطونه ایښي دي:
۱. د زخمي او یا ژوبل شوي ځای وینځل به ناشونی وي.
 ۲. ژوبل شوي ځای ته به اوبه رسېدل او سینځل ضرر رسوي.
 ۳. له اړتیا نه زیاتي اندازه ځای باندي پتی نه لگول.
۱۳. د پتی- د مسحي ماتوونکي:
- د پتی- مسحه په دوو حالتونو کې ماتیږي:**
۱. د پتی- غورځېدل او لرې کول. (بیا به هغه ځای روینځي)
 ۲. د اودس ماتېدل. (بیا به هغه ځای مسح کوي)

فعالیت

- زده کوونکي دې پورتي مطالب په انفرادي او یا ګروپي شکل د سوال او ځواب په میتود سره تکرار کړي.

ارزونه

- ۱- د تیمم لغوي او اصطلاحي معنا بیان کړئ؟
- ۲- په موزو باندي مسحه کول تعریف کړئ او مسحه په لغت کې څه ته وايي؟
- ۳- د پتی- مسحه کولو حکم څه دی؟
- ۴- د موزو د مسحي موده د مقیم او مسافر لپاره څومره ده بیان یې کړئ؟
- ۵- د تیمم د رواوالي سببونه کوم دي، بیان یې کړئ؟
- ۶- د تیمم د صحت شرطونه ذکر کړئ؟

کورنۍ دنده

هر زده کوونکي دې د پورتنیو سوالونو ځوابونه په خپلو کتابچو کې په ساده ژبه ولیکي.

صلاة لومونځ

۱- د صلاة (لمانځه) تعريف:

صلاة په لغت کې دعا ته ويل کېږي.

او په اصطلاح کې: عبارت دی له مخصوصو افعالو او افعالو، چې په تکبير سره شروع کېږي او په سلام باندې ختمېږي.

۲- د لمانځه ځينې ځانګړتياوې: (۱)

- ۱- لومونځ پاکي ده.
- ۲- لومونځ د انسان د دعا دقېلېدلو نېټه وخت دی.
- ۳- لومونځ د خدای سره د انسان راز او نیاز دی.
- ۴- لومونځ له فحشاو اوله منکراتو څخه انسان ژغوري.
- ۵- لومونځ تقوا ده.
- ۶- لومونځ د نورو مسلمانانو سره د وروړګلوۍ نېټه رابطه ده.
- ۷- لومونځ دانسان په منځ کې نور او رڼا پيدا کوي.
- ۸- لومونځ انسان ته نښکين او اطمینان ورکوي.
- ۹- لومونځ دانسان صحت ساتي.
- ۱۰- لومونځ د انسان مشکلات آسانه کوي.
- ۱۱- لومونځ انسان د نېټه فاسیل خاوند کوي.
- ۱۲- لومونځ د خدای سره دانسان وعده ده چې نېټه به کوي او بد به نه کوي.

(۱) د لمانځه، ځانګړتياوې اضافي معلومات دي او په امتحان کې شامل نه دي

۱۳- لمونځ تواضع ده.

۱۴- لمونځ انسان ته وقار، درذښت او دخلکو احترام ورپه برخه کوي.

۱۵- لمونځ انسان د وخت ارزښت ته متوجه کوي.

۱۶- لمونځ د توبې او خداي ته د سراجعي ښه وخت دی.

۱۷- لمونځ دخداي د ذکر ښه طريقه ده.

۱۸- لمونځ دخداي مرسته انسان ته ورپه برخه کوي.

۱۹- لمونځ د مخلوق او خالق تر منځ يو ښکلی او په ځای انځور انځوروي.

۳- د لمانځه د پرېښودو حکم:

۱- د لمانځه له فرضيت نه انکار کفر دی.

۲- د سستی او لټې له امله دلمونځ نه کول فسق دی.

۴- د لمانځه وختونه:

په احاديثو کې د لمانځه وختونه، معلوم او ټاکل شوي چې تفصيل يې په لاندې ډول دی:

۱- د سهار د لمانځه وخت: د رښتيني سبا راختلو څخه پيل او په لمر ختلو سره پای ته رسېږي.

رښتونی سبا: کله چې سپینوالی عرضاً د آسمان په ګټارو کې خپور شي رښتونی سبا بلل کېږي.

۲- د ماسپښین وخت: پیل يې د لمر له زوال څخه او کله چې د هر شي سپوری د خپلې اندازې دوه برابره شي (پرته د زوال له ماسپښین وخت پای ته رسېږي.

۳- د مازيګر د لمانځه وخت: پیل يې د ماسپښین وخت له پای څخه او کله چې لمر ډوب شي د مازيګر وخت ختمېږي.

۴- د مابڼام د لمانځه وخت: کله چې لمر دوب شي د مابڼام وخت پیلېږي، او چې شفق (هغه سره رڼا چې د ورځې په پای کې په افق کې بېکارې) ورکه شي د مابڼام وخت پای ته رسېږي.

۵- د ماسخوتن د لمانځه وخت: د ماسخوتن د لمانځه وخت د شفق له دویږدو څخه پیل او د سبا په ختلو باندې پای ته رسېږي.

۵- مکروه وختونه:

په لاندې دريو وختونو کې لمونځ کول منع شوي دي:

- ۱- د لمر ختلو په وخت کې لمونځ کول روا نه دی .
- ۲- د زوال په وخت کې لمونځ کول روا نه دی.
- ۳- د لمر سترگه چې کله زېره شي د لمر تر دویږدو پورې د همېغې ورځې د مازدیګر د لمانځه نه پرته بل لمونځ روا نه دی.

مسئله:

وروسته د سهار لمانځه نه تر لمر ختلو پورې او د مازیګر لمانځه څخه تر غروب پورې نقل لمونځ مکروه دی خو قضایې لمونځونه، د تلاوت سجده او د جنازې لمونځ کول (چې همدې وخت کې حاضر شي) مکروه نه دی.

۲- په لاندې وختونو کې د نقلونو کول مکروه دي:

- ۱- د سبا ختلو نه وروسته د سهار له سنتو پرته نور نقلونه کول مکروه دي.
- ۲- د مابڼام لمانځه څخه مخکې د نقلونو کول مکروه دي.
- ۳- کله چې خطیب د جمعي يا اختر خطبه وايي د نقلونو کول مکروه دي.
- ۴- د اخرونو لمونځ څخه وړاندې او وروسته نقل کول مکروه دي.
- ۵- کله چې د جماعت لمونځ ولاړ وي د نقلونو کول مکروه دي.

فعالیت

- زده کوونکي دي پورتنې مطالب په انفرادي او يا گروپي شکل د سوال او جواب په مېتود سره تکرار کړي.

ارزونه

- ۱- لمونځ تعريف کړئ.
- ۲- د لمانځه لس ځانگړتياوي بيان کړئ.
- ۳- د لمانځه وختونه کوم دي؟
- ۴- د لمانځه سکروه وختونه کوم دي؟ په مختصره توگه يې بيان کړئ.
- ۵- په کومو وختونو کې نقل کول سکروه دي؟

کورنۍ دنده

پورتنې سوالونه په خپلو کورونو کې حل او په خپلو کتابجو کې يې وليکنئ.

اذان او اقامت

۱- د اذان تعريف:

اذان په لغت کې اعلان ته وايي.
او د ققهاو په اصطلاح کې د لمانځه لپاره په مخصوصو الفاظو سره اعلان کول اذان بلل کېږي.

۲- د اذان حکم:

اذان د پنځه وخته لمونځونو او د جمعي لمانځه لپاره موکد سنت دی، د نورو لمونځونو (د اخترنو، ستو، نفلونو، استسقاء، خسوف، او کسوف) لپاره مشروع نه دی.

۳- په اذان او اقامت کې بايد لاندې شيان په نظر کې ونیول شي:

- ۱- بايد اذان او اقامت د وخت داخلیدلو نه وروسته وي.
- ۲- اذان او اقامت بايد په عربي ژبه وشي.
- ۳- د اذان او اقامت الفاظ او کلمات بايد پرله پسې او په ترتيب سره وويل شي.
- ۴- اذان بايد په لوړ آواز سره وشي ترڅو نور خلک يې واورې.
- ۵- مؤذن بايد مسلمان ، اوعاقل وي.

۴- د اذان الفاظ:

اللَّهُ أَكْبَرُ	اللَّهُ أَكْبَرُ
اللَّهُ أَكْبَرُ	اللَّهُ أَكْبَرُ
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ	أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ
حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ	حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ
حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ	حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ
اللَّهُ أَكْبَرُ	اللَّهُ أَكْبَرُ
اللَّهُ أَكْبَرُ	اللَّهُ أَكْبَرُ
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

يادونه:

- د سهار د لمانځه لپاره د «حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ» ترجملي وروسته د «الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ» عبارت دوه ځله ويل كېږي.
- د اقامت په وخت كې همدغه كلمات ويل كېږي، يوازې د «حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ» د كلمې نه وروسته دوه ځله د «قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ» لفظونه ويل كېږي.

- يو زده کوونکی دې په ټولګې کې اذان او بل زده کوونکی دې اقامت په داسې آواز سره ووايي چې د نورو ټولګيو مزاحمت پرې ونه شي، بيا دې بنوونکی او نور زده کوونکی دې خپلې ملاحظې ووايي.

۵- د اذان او اقامت سنتونه:

په اذان کې اووه شیان سنت دي:

- ۱- مؤذن باید صالح، امین او د لمانځه وختونه وپېژني.
- ۲- مؤذن ته بنیایي د اذان کولو پر مهال اودس لرونکی وي.
- ۳- مؤذن به اذان په ولاړه کوي.
- ۴- د اذان په وخت کې به د مؤذن مخ قبلي لور ته وي او د «حَيَّ عَلَي الصَّلَاةِ» ویلو په وخت کې به ښي خوا ته او د «حَيَّ عَلَي الفَّلَاحِ» ویلو په وخت کې به کمڼ لوري ته مخ اړوي.
- ۵- د اذان په وخت کې مؤذن باید خپلې گوتې په غورږنو کې کېږدي.
- ۶- مؤذن باید د ښه آواز لرونکی وي.
- ۷- مؤذن باید د اذان او اقامت ترمنځ فاصله راوړي، يعنې د اذان شخصه به څه وخت وروسته اقامت کوي.

۶- د اذان مکروهات:

- ۱- په اذان کې تلحین (د اذان کلمې یا حرکات بدلول، کمول یا زیاتول) مکروه دي.
- ۲- د جنابت په حال کې د اذان او اقامت کول مکروه تحریمي دي.
- ۳- د فاسق اذان مکروه دی.
- ۴- د غیر عاقل ماشوم له پاره اذان مکروه دی.
- ۵- د ښځې اذان مکروه دی.
- ۶- د اذان په وخت کې خبرې کول مکروه دي.
- ۷- د اذان نه وروسته د مؤذن وتل د جومات نه مکروه دي.

۷- د اقامت حکم:

اقامت د ټولو وختي، فرضي او فوري لمونځونو لپاره سنت دی. د اقامت الفاظ کت مست د آذان الفاظ دي، مگر د (حي علي الفلاح) د ويلو څخه به وروسته (قد قامت الصلاة) زياتوي او همدا راز ټول د آذان احکام د اقامت له پاره هم دي.

فعاليت

- زده کورنکي دې پورتي مطالب په انفرادي او يا گروپي شکل د سوال او ځواب په مټود سره تکرار کړي.

ارزونه

۱. آذان او اقامت تعريف کړئ.
۲. د آذان او اقامت حکم بيان کړئ او شرطونه يې کوم دي؟
۳. د آذان او اقامت سنتونه څو دي بيان يې کړئ؟
۴. د آذان مکروهات کوم دي په لنډه توگه يې بيان کړئ؟

کورنۍ دنده

د پورتيو پوښتنو ځوابونه په خپلو کتابچو کې وليکئ.

د لمانځه شړطونه

۱- د لمانځه شړطونه په لاندي ډول دي:

۱. له حقيقي او حکمي نجاست څخه د ځان پاکوالي.
۲. د جامو پاکوالي له نجاست څخه.
۳. په پاکو جامو باندې د عورت پټول.
۴. قبلي ته مخ کول.
۵. د وخت داخليدل.
۶. لمانځه ته د داخليدو نيت کول په داسې ډول چې د تحريمي تکبير سره هېڅ فاصله ونه لري.
۷. د لمانځه د ځای پاکوالي.

مسئله:

۲- د هغه عورت اندازه چې پټول يې د لمانځه پاره ضروري دي عبارت دي له:

- الف: د سړي عورت: د نامه له غوټې څخه تر زنگونو پورې، خو د زنگونو سترگه عورت ده او د نامه غوټې عورت نه ده.
- ب: د **بسخي عورت**: په لمانځه کې د **بسخي** ټول بدن عورت دی مگر يوازې **مخ**، پنبجه او قدسونه يې عورت نه دي، يعنې د لمانځه په وخت کې به ټول بدن پټوي پرته له ذکر شمو ځايونو څخه.
- مسئله:

که چېرې څوک د قبلي په لوري شکمن شي او نه پوهېږي چې کومې خوانه ده، نه څوک داسې پيدا کړي چې پوښتنه ورته وکړي، فکر دي وکړي وروسته له دې چې په هر لوري يې غالب گومان راضي هغه لوري ته دي لسمونځ وکړي همدا لوری د ده لپاره قبله ده.

۳- د لمانځه ارکان او فرضونه:

- ۱- د تکبير تحریمه ويل.
- ۲- په لمانځه کې درېدل.
- ۳- د قرائت لوستل که يو آيت هم وي.
- ۴- رکوع کول.
- ۵- سجده کول.
- ۶- د تشهد په اندازه وروستی قعله .

۴- د لمانځه د فرضونو حکم:

د فرایضو ادا کول په لمانځه کې حتمي او ضروري دي، که چېرې یې څوک قصداً یا په هیره پرېږدي لمونځ یې نه صحیح کېږي او بېرته به خپل لمونځ راکړځوي، همدا راز د فرضو پرېښودل د سهوې د سجدهې په کولو نه جیره کېږي.

- زده کوونکي دي پورتنی مطالب په انفرادي او یا گروهی شکل د سوال او ځواب په میتود سره تکرار کړي .

۱. د لمانځه شرطونه څو دي بیان یې کړئ؟
۲. د لمانځه ارکان څو دي بیان یې کړئ؟
۳. که څوک یو فرض له فرائضو څخه په لمانځه کې پرېږدي، نو حکم یې څه دی؟

پورتنيو پرېښتنو ته په خپلو کتابچو کې په ساده ژبه ځوابونه ولیکئ.

د لمانځه واجبات او ستونځه

۱- د لمانځه واجبات:

۱. د فاتحي يعني الحمد لله لوستل.
۲. په وکړو رکعتونو کې د فاتحي له سمورت سره د يو بل سمورت او يا درې آيتونو يو ځای کول.
۳. په جهري لمونځونو کې (د امام لپاره) په جهر سره قرائت او په خفيه لمونځونو کې په خفيه قرائت.
۴. د الحمد لله لوستل د سمورت له لوستلو څخه مخکې.
۵. د هر رکړ، اداء کول په آرام او اطمينان سره.
۶. د دوو رکعتونو نه وروسته کيناستل (لومړۍ قعده).
۷. په اوله او دوهمه قعده کې د تشهد لوستل.
۸. په ارکانوکې د ترتيب مراعاتول.
۹. په وتر لمانځه کې د قنوت دعاء لوستل.
۱۰. د دوو لومړيو رکعتونو تعينول د قرائت لپاره (په څلور رکعتي اودرې رکعتي فرضي لمونځونو کې).
۱۱. د اختر په لمانځه کې د زوايدو (اضافي) تکبيرونو ويل.

۲. د واجباتو د پرېښودلو حکم:

که په لمانځه کې يو واجب قصدا پرېښودل شي، لمونځ به بيرته راکړځوي. او که سهوا ترک شي سجده سهوه لازمه يري.

۳. د لمانځه سنتونه:

په لمانځه کې لاندې شیان سنت دي:

- ۱- د نارینه لپاره په تکبیر تحریمه کې د غوږونو تر برابری، او د ښځو له پاره د اورو تر برابری د لاسونو پورته کول.
- ۲- د تکبیر تحریمه څخه وروسته د ثناء ویل.
- ۳- په لومړي رکعت کې د «اعوذ بالله من الشيطان الرجيم» ویل.
- ۴- د (بسم الله الرحمن الرحيم) ویل.
- ۵- د فاتحې نه وروسته د (آمین) ویل.
- ۶- د رکوع نه وروسته د (سمع الله لمن حمده) ویل د امام لپاره.
- ۷- د (سمع الله لمن حمده) څخه وروسته د (ربنا ولاک الحمد) ویل د مقتدي لپاره.
- ۸- هر رکن ته د انتقالیدو لپاره د تکبیر (الله اکبر) ویل.
- ۹- په رکوع کې د (سبحان ربی العظیم) او په سجده کې د (سبحان ربی الاعلی) ویل.
- ۱۰- په رکوع کې د زنگونو د سترگو په سر، د لاسونو ایښودل چې گوټي یې پراخه نیولې وي، یعنې په عادي حالت د لاسونو ایښودل.
- ۱۱- د ښي پښې ودرول او د چپي پښې غوړول په دواړو قعدو او د دواړو سجدهو په منځ ناسته (جلسه) کې ورباندې کېناستل.
- ۱۲- د (أشهد أن لا إله إلا الله) په وخت کې د شهادت گوټي پورته کول او د (لا اله الا الله) په ویلو سره ښکته کول.
- ۱۳- د کېناستلو په وخت کې لاسونه په زنگونو باندې ایښودل.
- ۱۴- د فرضو په دوه وروستیو رکعتونو کې د (الحمد لله...) لوستل سنت دي.
- ۱۵- د امام له لوري د انتقالیدو تکبیرونه، سمع الله لمن حمده او سلام لفظ په لوړ آواز سره ویل.

۱۶- په وروستی ناسته (قعهه) کې درود ویل.

۱۷- د درود نه وروسته د ماثوري (قرآني او مسنونه) دعاء لوستل. لکه: (ربنا آتنا فی الدنيا حسنة و فی الآخرة حسنة و قنا عذاب النار).

۱۸- د سلام گرځولو په وخت کې ښي او کښي لور ته د سر گرځول.

۱۹- کله چې امام سلام اروي بايد مقتديان په نيت کې ونيسي چې زما سلام په دوی، ساتونکو (حفظه) ملايکو او د جناتو په صالحو بندگانو باندې دی. ۲۰- کله چې مقتدي سلام گرځوي په نيت کې به هغه خلک نيسي چې کوم د سلام لور ته وي.

۲۱- مقتدي به د سلام گرځولو په وخت کې په امام باندې هم د سلام اچولو نيت کوي چې کوم لور ته واقع وي او که په امام پسي ولاړ وي په دواړو سلامونو کې به په امام د سلام اچولو نيت کوي.

۲۲- که چېرې يو څوک يوازي لمونځ کوي د سلام اچولو په وخت به په ساتونکو (حفظه) ملايکو د سلام اچولو نيت کوي.

- يو زده کوونکی دې د لمانځه واجبات د نورو زده کوونکو په وړاندې په عملي ډول بيان کړي.

- لومړی: لاندې پوښتني ځواب کړئ:
 - ۱- د لمانځه له واجباتو څخه د يو واجب پاتې کېدل څه حکم لري؟
 - ۲- د لمانځه سنتونه څو دي؟ پنځه يې بيان کړئ.

۳ د لمانځه واجبات بيان کړی.

• دویم: صحیح جملي له (ص) ښي او غلطې جملي له (غ) ښي سره کېږدی.

- ۱- په وټرو کې د قنوت دعاء د لمانځه له واجباتو څخه ده. ()
- ۲- د آسین، اعوذ بالله، بسم الله او سمع الله لمن حمده ویل د لمانځه ستونه دي. ()

کورني- دنده

هر زده کوونکی دې د پورتنیو سوالونو ځوابونه په خپلو کتابچو کې ولیکي.

د لمانځه د ادا کولو طريقه

۱. د لمانځه د کولو طريقه په لاندې ډول ده:

- ۱- لمونځ کوونکی باید د لمانځه د پیل پر مهال لاسونه د غوږونو د لاندینو څنډو سره برابر کړي.
- ۲- بیا دې خپل ښي لاس په چپ لاس د نامه لاندې کېږدي، بیا دې ثناء (سبحانک اللهم و بحمدک و تبارک اسمک و تعالی جاک ولا اله غیرک) ووايي.
- ۳- د ثناء ویلو نه وروسته دې (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) ووايي. (چې د ثناء، اعوذ بالله او بسم الله ویل په پټ آواز سره دي او مقتدي به اعوذ بالله او بسم الله نه وایي که چیرته لمونځ جماعت سره و).
 ۴- (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾ مَلِكٌ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٣﴾ أَيُّهَا رَبَّنَا ﴿٤﴾ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾) دې ووايي.
- ۵- په پټه سره دې (آمین) ووايي.
- ۶- وروسته د قرآن کریم یو سورت او یا درې آیتونه تلاوت کړي.
- ۷- د سورت د تلاوت کولو نه وروسته دې په تکبیر (الله اکبر) ویلو سره رکوع ته تیږت شي.
- ۸- په رکوع کې به په پښویو باندې ولاړ حالت کې لاسونه د زنګونونو په سترگو په داسې حال کې کېږدي چې گوتې یې پراخه عادي نیولې، شا یې غوړولې او سر به یې نه ښکته وي نه پورته رکوع به وکړی.
- ۹- په رکوع کې دې درې ځله تسبیح (سبحان ربی العظیم) ووايي.

۱۰- کله چي د رکوع څخه سر را اوچت کړي نو لومړی دې (سمع الله لمن حمده) ووايي، او بيا دې (ربنا ولک الحمد) ووايي.

مسأله:

د جماعت په لمانځه کي دې امام (سمع الله لمن حمده) ووايي، او مقتدي به يوازې (ربنا ولک الحمد) ووايي.

۱۱- د (ربنا ولک الحمد) ويلو نه وروسته دې لمونځ کوونکی لږه شېبه په مطنن ډول نېغ ودرېږي، بيا به سجدي ته د ټيټيدو پر مهال د تکبير (الله اکبر) په ويلو سره ټيټ شي، لومړی دې زنگونونه، بيا لاسونه په داسي حال کي چي گوتې يې مځايځ قبلي ته وي، بيا پوزه او ورپسې تندي په ځمکه کېږدي او په هره سجده کي دې درې ځله (سبحان ربی الاعلی) ووايي. د سجدي پر مهال بايد څنگلي له زنگونو او ورنونه له گېلي نه لرې کړي او د پښو د گوتو سروته به د قبلي لور ته کوي، داسي چي له ځمکي څخه به پورته نه وي.

۱۲- بيا دې په تکبير ويلو سره سم له سجدي څخه سر راپورته کړي او په مطنن ډول سره دې لاسونه د زنگونو سترگو سره برابري کېږدي، په داسي حال کي چي ټيټي پښه يې ولاړه او کيڼه پښه يې ځملولې وي گڼېږي.

۱۳- د لرې شېبې دې نه وروسته دې دويمې سجدي ته ولاړ شي، او درې ځله دې تسبیح (سبحان ربی الاعلی) ووايي.

۱۴- د دويمې سجدي نه وروسته دې په تکبير (الله اکبر) ويلو سره په داسي حال ودرېږي چي لومړی يې سر، بيا لاسونه ورپسې زنگونو را اوچت کړي، لمونځ کوونکی دې لاسونه په ځمکه نه لگوي او په مستقيم ډول دې دوهم رکعت ته پورته شي.

۱۵- دويم رکعت دې هم د لومړي رکعت په څېر اداء کړي، (لاسونه دې خوبونو ته نه پورته کوي، ثناء او اعوذ بالله به هم نه وائي، نور پاتې رکعتونه

يووازي په بسم الله الرحمن الرحيم سره پيلېږي).

۱۶- کله چې لمونځ کونکي د دوهم رکعت له سجدي څخه خلاص شوه نو بيا دې د لاسونو ګوتې خپرې د زنگونو د سترګو سره برابري کېږدي، (داسې چې ښي لاس يې په ښي زنگون او کښي لاس يې په کښي زنگون کېښودل شوی وي، له بلې خوا ښي پښه ولاړه او کښه پښه يې څمولي وي او پرې ناست وي او بيا دې (التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) ووايي.

۱۷- که چېرې لمونځ دوه رکعته وي بيا دې درود شريف (اللهم صل على محمد و علي آل محمد كما صليت على ابراهيم و علي آل ابراهيم انك حميد مجيد، اللهم بارك على محمد و علي آل محمد كما باركت على ابراهيم و علي آل ابراهيم انك حميد مجيد) او ماثوره دعا (ربنا آتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقتنا عذاب النار) تر ويلو وروسته سلام وگرځوي. ۱۸- که چېرې لمونځ درې رکعتيزه وي بيا د دريم رکعت له دويمې سجدي وروسته تشهد، درود، او دعا ويلو وروسته سلام وگرځوي.

۱۹- که څلور رکعتيز وي، بيا دې د څلورم رکعت له دويمې سجدي وروسته همدا پورتنی عمل ترسره کړي.

۲. د سړي او ښځې د لمانځه ترمنځ توپيرونه:

د ښځې لمونځ د سړي له لمانځه نه په لاندینو شیانو کې توپير لري:

۱- ښځه به د تکبير تحریمه په وخت کې لاسونه تر اوږو پورته کوي، او سړی د غوږو تر څنډې پورې.

۲- ښځه به د ولاړې په وخت لاسونه سښي سره نيسي، او سړی يې تر نامه لاندې.

- ۳- په سجده کې به ښځه څنگلې د زنگونو سره ښېلوي، نارينه به يې جلا کوي.
- ۴- په سجده کې به ښځه خپته له ورتونو سره ښېلوي او سړی يې جلا کوي.
- ۵- د لمانځه په ټولو ناستو کې ښځه دواړه پښې ښي طرف ته باسي او په ځمکه کېښي.

۱- ښځه به د سجدي په وخت کې څنگلې له ځمکې سره لگوي.

- يو زده کوونکی دې عملاً دوه رکعتيز لمونځ د خپلو ملگرو په وړاندې ادا کړي. ښوونکی او نور زده کوونکي دې خپلې ملاحظې په آخر کې وړاندې کړي.

۱- لاندې پوښتنو ته ځواب وړایاست:

- أ. د ثنا دعا کومه ده او له دې څخه وروسته به لمونځ کوونکی څه وايي؟
 - ب. د (ولا الضالین) نه وروسته کومه کلمه پته تکرارېږي؟
 - ج. (سمع الله لمن حمده) او (ربنا ولک الحمد) په کوم ځای کې ويل کېږي؟
- د د انتقالو تکبیرونه وړایاست.
- ۲- د ښځې او سړي د لمانځه تر منځ مهم توپيرونه وړایاست.

د دې لوست عمده ټکي په خپلو کتابچو کې وليکئ.

وٽرو او سنت لمونڃونه

۱. د وٽرو د لمانځه حکم:
د وٽرو لمونځ د امام ابوحنيفه رحمه الله عليه په نظر واجب دی، لکه څرنگه چې د اخترونو لمونځ دی، او د يارانو په نظر موکد سنت دی.
۲. د وٽرو د لمانځه مقدار:
د وٽرو لمونځ درې رکعتنه دی.
۳. د وٽرو د لمانځه وخت:
د وٽرو لمونځ د ماسخوتن له لمانځه څخه وروسته ادا کېږي.
۴. د وٽرو لمونځ کي قرائت:
د وٽرو په ټولو رکعتونو کي د قرائت لوستل لازم دي.
۵. د قنوت ويل:
له رکوع څخه مخکي د وٽرو په درېم رکعت کي د قنوت دعا ويل کېږي:
د قنوت دعا:
اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَغْفِرُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَتَوَكَّلْ عَلَيْكَ وَتَتَّيَّنْ عَلَيْنَا يَا أَسَدَ الدِّينِ. وَنَشْكُرُكَ وَلَا نَكْفُرُكَ
وَنُخْلِجُ وَتُخْرِكُ مَنْ يَفْجُرُكَ. اللَّهُمَّ أَيَاكَ تَعْبُدُ وَأَنْتَ تُصَلِّي وَنَسْجُدُ وَإِلَيْكَ نَسْعَى. وَنَحْفِدُ وَنُرْجُو
رَحْمَتَكَ وَنَخْشَى عَذَابَكَ إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَافِرِ مُلْحَقٌ.
۶. سنت لمونڃونه:
سنت په دوه ډوله دی يو ته موکد سنت او بل ته غير موکد يعنې مندوب وايي.
۷. موکد سنت:
هغه دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم پرې هميشه والی کړی، خو کله کله يې د دي لپاره پرېښي چې د فرضو گومان پرې ونه شي.
۸. غير موکد سنت (مندوب):
هغه سنت دی چې رسول اکرم صلى الله عليه وسلم کله کري او کله پرېښي وي.

د موگدو سونتونو وختونه:

ټول موگد سنت دولس رکعته دي چي د وختونو ترتيب يي په لاندې ډول دی:

۱-د سهار له فرضو څخه مخکي دوه رکعته، او په کولو يي ډېر ټاکنېد شوی دی.
۲- د ماسپينين له فرضو څخه مخکي څلور رکعته لمونځ په يو سلام سره. (او يا هم د جمعي لمانځه څخه مخکي).

۳-د ماسپينين له فرضو څخه وروسته دوه رکعته.

۴- د مابنام له فرضو څخه وروسته دوه رکعته.

۵-د ماخوستن له فرضو څخه وروسته او د وتر وڅخه مخکي دوه رکعته.

۶- د جمعي له لمانځه څخه وروسته څلور رکعته په يو سلام اداء کول.

۹. د غير موگدو سنتو وختونه:

د غير موگد سونتونو وختونه په لاندې ډول دي:

۱- د ماسپينين له دوه رکعته سنتو سره نور دوه رکعته يو ځای کول.

۲- د مازديگر له فرضو څخه مخکي څلور رکعته.

۳- د ماخوستن له فرضو څخه وروسته څلور رکعته علاوه د هغه موگدو سنتو څخه.

۴- د مابنام له فرضو څخه وروسته شپږ رکعته.

۱- د وتر و د لمانځه حکم څه دی؟

۲- د وترو لمونځ څه وخت اداء کېږي؟

۳- د قنود دعا وړایاست.

۴- غير موگد سنتونه کوم دي؟

د موگدو او غير موگدو سنتو وختونه په خپلو کتابچو کې وليکئ.

د تراويح لمونځ او قضايي لمونځونه

۱. د تراويح لمونځ: د تراويحو لمونځ د ښځو او سپرو لپاره موگد سنت دی، ځکه چې نبي اکرم صلی الله علیه وسلم او راشده خلفاوو پرې هميشه والی کړی. جماعت کول هم پکې سنت دی. مسأله: نقل په پيل باندي لازمه بري، بناء گله چې چا پرې پيل وکړ او بيا نبي پرېښود يعني فاسد يې کړ وروسته به يې قضاء راوړي.
۲. د تراويحو د لمانځه وخت: د تراويحو لمونځ د ماخوستن لمانځه څخه وروسته او د وترو څخه وړاندي اداء کېږي.
۳. د تراويحو د رکعتونو شمېر: تراويح شل رکعته دي، دوه دوه رکعته په يو نيت او سلام اداء کېږي، او بيا د هرو څلورو رکعتو وروسته يوڅه ناسته کېږي، يعني په لسو سلامو شل رکعته تراويح پوره کېږي، بيا له دې څخه وروسته د وترو لمونځ هم په جماعت سره اداء کېږي. ياده دې وي چې پرته د روژې له مياشتې څخه به نورو مياشتو کې وتر په جماعت سره نه اداء کېږي.
۴. قضايي يا فوتي لمونځونه: کله چې له چا څخه لمونځ قضاء شي هر وخت چې فرصت ومومي بايد قضايي راوړي مگر په هغه درې وختونو کې دې نه کوي له گومو څخه چې د لمانځه کولو څخه منعه راغلي ده.
۵. د قضايي لمونځونو د ادا کولو کيفيت: په قضايي لمونځونو کې ترتيب واجب دی. کله چې له چا څخه د شپږو لمونځونو څخه لږ لمونځونه قضاء شوي وي، دا سرې د ترتيب خاوند دی، فقهاء کرام وايي د ترتيب په خاوند د ترتيب مراعتول واجب دی، د ترتيب معنا داده چې قضايي لمونځونه به د وختي لمونځ نه مخکې کوي، او بيا به د قضايي ترمنځ هم ترتيب مراعتوي يعني کوم لمونځ چې ترې مخکې قضاء شوی وي هغه به وړاندي کوي.

۶. هغه شيان چي ترتيب پري ساقطيري:
- ۱- کله چي قضايي لمونځونه پرته له ورترو څخه شپږو ته ورسېږي.
 - ۲- کله چي له سړي څخه قضايي لمونځونه هېر شي.
 - ۳- کله چي وخت تنگ وي او دواړه (وختي او قضايي لمونځونه) نه ادا کېږي.

فعاليت

زده کوونکي دي پورتي مطالب په انفرادي او يا گروپي شکل د سوال او ځواب په مېتود سره تکرار کړي.

ارزونه

۱- لاندې پوښتني ځواب کړئ:

- أ. د ورترو او تراويحو لمونځونه څه حکم لري؟
- ب. د ورترو او تراويحو لمونځونه څنگه ادا کېږي؟
- ۲- لاندې صحيح جملو ته د (ص) نېټه او غلطو جملو ته د (غ) نېټه کېږدئ:
 - أ. تراويحو لمونځ د ماخوستن له ورترو څخه وروسته ادا کېږي. ()
 - ب. د چا څخه چي د پنځو لمونځونو څخه زيات لمونځونه قضاء شي د ترتيب خاوند دی. ()
 - ج. د ترتيب خاوند به وختي لمونځ په قضايي لمونځ باندې مخکي کوي. ()
 - د. د وخت په تگوالي سره ترتيب ساقطېږي. ()
 - ه. مثل رکعتو تراويح به په لسو سلا مونو سره سرته رسېږي. ()

کورنۍ دنده

پورتنيو سوالونو ته په خپلو کتابچو کې ځوابونه وړاياست.

د لمانځه مفسدات او مکروهات

۱. د لمانځه مفسدات:

فساد په لغت کې: د صلاح ضد ته وايي. او د فقهاوو په اصطلاح کې په عبادت کې ناسم وصف فساد بلل کېږي. په عباداتو کې د فساد معنی بطلان دی او په معاملاتو کې فساد بېله معنا او بطلان بېله معنا لري، هډون دا چې معاملات د فساد څخه وروسته صحيح کېدای هم شي خو عبادات داسې نه دي.

۲. د لمانځه مفسدات:

- ۱- خبرې کول.
- ۲- خوراک او څښاک کول اگر که په هیره هم وي.
- ۳- داسې کار کول چې د لمانځه څخه بیرون کس پرې د لمونځ کوونکي گومان ونه کړي.
- ۴- له قبلي څخه د سنيې گرځول.
- ۵- د لمانځه په منځ کې درې پرله پسې قدمونه اخيستل.
- ۶- لمړتوب او بې هوښي.
- ۷- د پوره یو رکن اداء کول په داسې ډول سره چې عورت یې څرگند، او یا ورسره دومره نجاست وي چې لمونځ ورسره نه کېږي.
- ۸- داسې خندا چې خپله یې واوري.
- ۹- په خوله د سلام اچول یا ځوابول.
- ۱۰- د نیوی امرور لپاره ژړل، خو که چېرې د خدای له ویرې وي بیا یې لمونځ نه فاسدېږي.
- ۱۱- هغه الفاظ ویل چې د لمانځه څخه نه دي لکه: (انالله و اناالله راجعون) او یا (الحمد لله) ویل.
- ۱۲- په داسې شکل سره د قرائت کول چې د کلمي معنا غلطوي.
- ۱۳- له امام نه پرته بل چاته فتحه ورکول.
۳. د کراهیت معنا:

کراهیت په لغت کې د محبت ضد ته وايي. او د فقهاوو په اصطلاح کې هر هغه شی چې پرېښودل یې له کولو څخه غوره وي تنزیهې مکروه بلل کېږي او که چېرې منعه والی یې په ظني دلیل ثابت وي تحریمي مکروه بلل کېږي.

کله چې لمونځ د تحریمي کراهیت سره اداء شي راکرځول یې واجب دی، او که د تنزیهې کراهیت سره شوی وي بېرته راکرځول یې مستحب دی.

۴. د لمانځه مکروهات:

لاندي شيان په لمانځه کې مکروه دي:

- ۱- د سنتو او واجباتو پرېښودل. لکه: د امام متابعت په لمانځه کې پرېښودل.
- ۲- په لمانځه کې په نورو کارونو باندې د لاسونو مصروفول لکه: د گوتو څخه ټکونه ويستل.
- د گوتو فاتول رافاتول.
- د لمانځه پر مهال ټنډه پاکول.
- له خپلو جامو او لاسو سره لوبې کول.
- په اشاره باندې د سلام ځوابول.
- ۳- په لمانځه کې په نورو شيانو باندې د سترگو مصروفول لکه: د آسمان لور ته کتل.
- د سترگو پټول.
- ۴- خپل مخصوص آکار او دعاگانې نه لوستل. لکه د رکوع په حالت د قرائت لوستل.
- ۵- په مسنونو طريقو د ارکانو نه ادا کول لکه: غیر منظم درېدل.
- ۶- بې ضرورته توخي او اوسېلي کول.
- نا سمه رکوع.
- نا سمه سجده لکه د پکړۍ په ول سجده کول.

فعاليت

- زده کوونکي دې نور هغه امور چې د لمانځه د روحي خلاف دي او بعضي اشخاص هغه کوي په گوته کړي.

ارزونه

- ۱- لاندي پوښتي ځواب کړئ:
اگر اهيت او فساد څه معنا لري په لنډ ټول بې تعريف کړئ؟
ب- د لمانځه د مکروهاتو څخه پېڅه وړايست.
ج- د لمانځه پېڅه مفسدات بيان کړئ.
- ۲- لاندي صحیح جملونه (ص) او غلطو جملونه (خ) نښه کېږدئ:
ا- په لمانځه کې د گوتو څخه ټکونه ويستل مکروه دي. ()
ب- د رکوع په حالت کې د قرائت لوستل لمونځ فاسدوي. ()
ج- په لمانځه کې خبرې کول مکروه دي. ()

کورنۍ دنده

د دې لوست عمده ټکي په خپلو کتابچو کې وليکئ.

په لمانځه کې بې اودسه کېدل

کله چې څوک پرته له کومې ارادې په لمانځه کې بې اودسه شي:

۱- لمونځ دې پرېږدي اودس ته دې ولاړ شي او پس له اوداسه دې خپل لمونځ د هغه ځای څخه پیل کړي چې په کوم ځای کې بې اودسه شوی دی. خو له سره راکړخول بې غوره دي.

۲- که چېرې بې اودسه شوی شخص امام وي، یو له خپلو معتدیانو څخه دې امام کړي او پاتې لمونځ به دې په خپل امامت معتدیانو ته پوره کوي.

۳- که چېرې یو لمونځ کونکي ته د وروستۍ ناستې څخه وروسته بې اودسي پېښه شي د لمانځه څخه دې وگرځي، اودس دې وکړي، او بیا دې سلام واوروي، دا درې واړه هغه صورتونه دي چې خبرې یې نه وي کړي، خو که خبره یې کړي وي، بیا یې لمونځ فاسدېږي بربړه ده چې قصداً، سهواً او خطا یې له خولې وتلي وي او بیا ورباندې جواز نه لري.

۴- که چېرې کوم لمونځ کونکی وروسته له بې اودسي څخه د اودس لپاره قدمونو اخیستلو او یا له قبلي څخه مخ گرځولو ته اړ و او دا کار یې وکړ لمونځ یې نه فاسدېږي آکر که له درې قدمونو څخه زیات هم تللي وي.

۲- د سهوي سجده:

سهوه غفلت او بې پروايۍ ته وايي.

د سهوي سجدي حکم: د سهوي سجده واجب ده.

د سهوي سجدي سنونه: د سهوي سجده په لاندې شیانو واخېږي:

۱- کله چې د واجباتو څخه یو یې د خپل ځای نه ورباندې یا وروسته، سهواً زیات او یا پریښودل شي.

۲- کله چې لمونځ کونکی فرض د خپل ځای څخه سهواً بېخکي یا وروسته کړي.

• **مسئله:**

د سنتو په پرېښودلو باندې د سهروي سجده نه لازمه بري، ځکه چې د سنتو په پرېښودلو باندې لمونځ نه نيمگړی کېږي.

• **مسئله:**

د فرضو پرېښودل په سجده سهوه باندې نه جبره کېږي، ځکه چې د فرضو پرېښودل لمونځ باطلوي، خو که چېرې څوک د لمانځه په کوم رکن کې سهوه شو بېرته به يې راکرځوي او که چېرې يې د خپل ځای څخه وروسته کړ بيا به د سهروي سجده کوي.

۳- **د سهوي د سجدي وخت:**

د سهوي سجده هغه دوه سجدي دي چې د لمانځه زيادت او نيمگړتيا پوره کوي او وخت يې د اخري قعدې د تشهد او يو سلام گرځولو څخه وروسته دی.

۴- **د سهوي د سجدي طريقه:**

د وروستۍ قعدې د تشهد څخه وروسته يو سلام اړول کېږي او بيا د دې څخه وروسته دوه د سهوي سجدي کېږي، او د دې څخه وروسته تشهد (التحيات...) د دوهم ځل لپاره په همدې ناسته کې، او بيا به درود (اللهم صل...)، او دعاء چې مخکې ندي ويل شوي ولولي، او بيا به بني او کين لور ته سلام واوروي.

۵- **په لمانځه او يا اوداسه کې شک کول:**

۱- که چېرې يو چاته دا شک پيدا شو چې لمونځ يې کړی او که يې نه دی کړی، دې سړي لمونځ نه دی کړی، ځکه نه کول يې يقيني او په کولو کې يې شک دی.

۲- که چېرې يو چاته د سلام گرځولو او يا د اخري قعدې د تشهد نه وروسته شک پيدا شو دا شک هيڅ باوري نه دی او اعتبار ورته نشته.

۳- که چېرې څوک ډېر شکي وي او هر وخت ورته شک پيدا کېږي، دا به په غالب گمان عمل کوي.

۴- که چېرې څوک په دې باور وي چې اودس مې کړی دی خو فکر کوي چې ممکن يې اودسه شوی وي، د دې سړي اودس شته، مگر که په ياد يې وي چې دی يې اودسه و خو ممکن د عادت سره سم ده اودس کړی وي، نو دا يې اودسه دی.

۶- **۵ تلاوت سجده**

د تلاوت د سجدي حکم:

د تلاوت سجده کول واجب دی.

۷- د تلاوت د سجدي اسباب:

د تلاوت سجده په لاندې درې سببونو باندې واخېږي:

- ۱- تلاوت: د تلاوت سجده په تلاوت کوونکي باندې واخېږي.
- ۲- اوریدل: د تلاوت سجده د سجدي د آیت په اوریدلو په اوریدونکي باندې هم واخېږي.
- ۳- اقتداء: که امام د تلاوت د سجدي آیت ولوست په مقتدي باندې هم واخېږي ، که څه هم چې اوریدلی یې نه وي.

۸- د تلاوت سجدي ادا کول:

تکبیر به وايي (خو لاسونه به غورږونو ته نه پورته کوي) او سجدي ته به ښکته کېږي، داسې سجده به کوي لکه څنګه چې د لمانځه سجده کوي او بیا به له سجدي څخه د پورته کېدو لپاره تکبیر وايي، دا دواړه تکبیرونه ویل واجب دي، د تلاوت سجده کې تشهد او سلام نښته. په سجدي کې به (سبحان ربی الاعلی) درې ځلي وايي، د تلاوت د سجدي آیتونه په لاندې جدول کې روښانه شوي دي، او همدارنگه په قرآن کریم کې هم دغه ځایونه په نښه شوي دي.

۹- د تلاوت د سجده شمېر:

آیت	سورت	شمېره	آیت	سورت	شمېره
۲۵	النمل	۸	۲۰۶	الاعراف	۱
۱۵	الم سجده	۹	۱۵	الرعد	۲
۲۴	ص	۱۰	۴۹	النحل	۳
۳۸	حم سجده	۱۱	۱۰۷	الاسراء	۴
۲۲	النجم	۱۲	۵۸	مريم	۵
۲۱	الانشاق	۱۳	۱۸	الحج	۶
۱۹	العلق	۱۴	۲۰	الفرقان	۷

- یوزده کوونکي دي د خپلو ملګرو په وړاندې د تلاوت سجده عملاً اداء کړي او هم دي د وجوب اسباب څرګند کړي.

لاندي پوښتنو ته ځوابونه ورايئ:

۱. د سهروي سجدي حکم څه دی؟ او سيمونه يې په لنډه ډول يې بيان کړئ.
 ۲. د تلاوت د سجدي اسباب څو او کوم دي؟
 ۳. د تلاوت د سجدي د آيتونو شمېر څو دی؟
 ۴. که چېرې امام په لمانځه کې يې اودسه شي څه بايد وکړي؟
- لاندي خالي ځايونه په مناسبو کلمو ډک کړئ:
۱. د ستو په پرېښودلو باندې د سهروي سجدهلازمېږي.
 ۲. د فرضو پرېښودل د سهروي په سجدي باندېکېږي.
 ۳. د تلاوت سجدي په دې سورتونوکې دي.

پورتني سوالونه سره د ځوابونو په خپلو کتابچو کې وليکئ.

د ناروغ لمونځ

د ناروغ لمونځ ناروغۍ ته په کتلو په لاندې ډولونو دی:

- ۱- کله چې ناروغ ته ودرېدل ناشوني شول بيا به لمونځ په ناسته، رکوع او سجده کې سره کوي.
- ۲- که چېرې کوم ناروغ ته د رکوع او سجده کې کول ناشوني شول، بيا به رکوع او سجده په داسې حال کې لپاره دي چې د سجده کې انشاره به د رکوع له انشاره څخه ټيټه وي، خو د سجده کې لپاره دي څه شي نه پورته کوي چې هغه وړاندې سجده وکړي.
- ۳- که چېرې څوک په ناسته هم قادر نه و، دا سړی به ستونزې ستغ په داسې حال کې ځملي وي، مخ په قبلي به ملاست، رکوع او سجده به په لاندې به يې د پورته کولو په خاطر بالنبست ايښي چې پښې به يې د قبلي لور ته وي، د سر لاندې به يې د اشاره باندې ترسره کوي.
- ۴- که چېرې کوم ناروغ په دې قادر نه وي چې د سر په اشاره باندې لمونځ وکړي، له ده څخه لمونځ وروسته کېږي، د سترگو او وريځو په انشاره کې سره لمونځ کول ورته روا نه دی.
- ۵- هغه بنده چې په خپل ژوند کې د سر په اشاره باندې په لمونځ کولو باندې قادر نه و او مړ شو، په ده باندې ددې لمونځونو د کفارې وصيت لازم نه دی، اگرکه ډېر لږ هم وي.

۲- د مسافر لمونځ:

څرنگه چې سفر ستونزې لري نو ددې لپاره ورته ځانگړي احکام خاص شوي چې په لاندې ډول دي:

- ۱- د روژې په مبارکه مياشت کې مسافر ته روژه خورل روا دی.
- ۲- مسافر ته د سفر په خاطر په اغوستل شويو موزو باندې درې ورځې او شپې مسحه کول روا دي.
- ۳- په مسافر باندې د جمعي او اخترونو لمونځونه او قربانۍ نه شته.
- ۴- مسافر په سفر کې څلور رکعتي فرض لمونځونو کې قصر کوي او دوه رکعته کوي. همدا راز د لمونځ وروسته کول هم ورته روا دي په هغه صورت کې چې د غلو او شوکمارو څخه وېره ولري.
- ۳- قصر:
- د څلور رکعتيزو لمونځونو نيمايي کول او پر ځای يې دوه رکعته کول قصر بلل کېږي، بيا د سهار او ماښام لمانځه کې قصر نه کېږي.
- ۴- د قصر حکم: قصر په سفر کې (عزيمت) دی.
- ۵- د قصر شرطونه: قهپه کرامو د قصر لپاره لاندې شرطونه ايښي دي:

۱. د سفر اندازه او لپاره به په عادي تګ سره درې ورځې او شپې وي. (۱)
۲. سفر د مسافر د خپل کلي يا قريبي څخه د ووتلو نه حساسېږي، يعني کله چې مسافر د خپلي علاقي څخه بيرون شو مسافر بلل کېږي.
۳. د سفر نيت به کوي.
۴. بايد کوم سفر چې نيت يې لري له درې ورځو څخه کم نه وي.

۶. د سفر په هکله مسئلې:

- ۱- يو سړی له خپل اصلي ټاټوبي څخه هغه چې پکې زېږېدلی او هستوګنه کوله، ولاړ او بل ځای کې يې هستوګنه غوره کړه، د ځينو اړتياوو له امله د څه وخت لپاره خپل ټاټوبي ته راغی، دا سړی به په خپل اصلي ټاټوبي کې قصر کوي، په دې شرط چې د دواړو تر منځ فاصله درې ورځې او يا له دې څخه زياته وي.
- ۲- که له يو چا څخه په سفر کې لمانځونه قضاء شول او بيا کور ته راستون شو د سفر د لمانځه قضايي به دوه رکعته راوړي، او که چېرې په کور کې ترې قضاء شوي وي، او قضاء يې په سفر کې راوړي هم هغه څلور رکعته به پوره کوي.

۱- لاندې پوښتنو ته ځوابونه ووايست:

- ۱- د سفر ځانګړي احکام څو دي په لنډ ډول يې بيان کړئ؟
- ب- قصر څه ته وايي، او حکم يې څه دی؟
- ج- قصر څو شرطونه لري په لنډ ډول يې بيان کړئ؟
- ۲- لاندې صحيح جملو ته (ص) او غلطو جملو ته (غ) نښه کېږئ:
- ۱- د سفر اندازه به په عادي تګ سره درې ورځې ده. ()
- ب- که له يو چا څخه په سفر کې لمانځونه قضاء شول په کور کې به يې پوره ادا کوي. ()
- ج- په مسافر باندې د جمعي، اخرونو لمانځونه او قرباني نشته. ()
- د- که چې ناروغ ته درېدل ناشوني شول بيا به لمانځ په ناسته کوي. ()

پورتنيو سوالونو ته په خپلو کتابچو کې ځوابونه وليکئ.

(۱) بعضی معاصرو علماو د شرعی سفر اندازه تقریباً ۸۹ کیلومتره تعیین کړي ده

سیرت النبوی

دوه وپشم لوست

د سیرت النبوی ارزښت

الله تعالی فرمایي: **لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ** د الاحزاب سورت، ۲۱ آیت **ژباړه:** (په حقیقت کې ستاسو لپاره د الله په رسول کې یوه خورا غوره نمونه ده) الله تعالی پدې مبارک آیت کې مونږ ته د پیغمبر ﷺ په پیروي او اطاعت امر کړی دی، لدې امله لازمه ده چې د نبی کریم ﷺ سیرت زده کړو ترڅو وکولای شو هغه پسي اقتداء اود هغه لاره تعقیب کړو، د سنتو او طریقو پلټنه یې وکړو او په لارښوونو یې عمل وکړو. نو د اسلام په پوهیدو او پیژندو کې د سیرت څه اهمیت دی؟ د سیرت مفهوم او ځانګړتیاوې کومې دي؟ او د سیرت د تدریس موخې څه دي؟

د سیرت تعریف:

په لغت کې: د سنت، طریقي او تګلارې په معنی راغلی دی. په اصطلاح کې: سیرت د یوه شخص د ژوند حالاتو، تاریخ او هغه پورې اړوندو موضوعاتو ته ویل کېږي.

کله چې سیرت مطلق ذکر شي نو د حضرت محمد ﷺ سیرت ور څخه مراد وي.

- د سیرت علم د کوم علم سره زیات ورته والی لري؟ د حدیثو دعلم سره، د تاریخ د علم سره، او که د کوم بل علم سره؟

هغه عمده موضوعات چې په سیرت کې څیړل کېږي عبارت دي له: د پیغمبر ﷺ د میلاد له مهال څخه د نبوت مقدماتي نښې او نښانې ، د حضرت محمد ﷺ

وروکوتوب، رشد، خواني، په مختلفو حالاتو کې دالله (ج) ساتنه دخپل پيغمبر نه ، پيغمبر ﷺ باندې دوحې دنازليدلو وخت، پټ او بنسکاره دعوت ، دفرېشو له خوا د مسلمانانو ډول ډول رڼوڼي ، دمسلمانانو هجرت حبشي ته، د مکې مکرهې څخه بهر داسلام دمقدمس دتین خپرېدل، دپټرې (مدینې منورې) دخلاکو سره تړون، پټرې (مدینې منورې) ته هجرت، په مدینه منوره کې داسلامي ټولني جوړول ، قبايلو او گاونډيانو سره تړونونه، دمسلمانانو پر ضد د مشرکانو او يهودو توپټي اودسيسې ، دهغوی په وړاندې دمسلمانانو دفاع او د پيغمبر اکرم ﷺ غزاگانې، گاونډيو حاکمانو ته ددعوت دپيغامونو لېږل، دجزيرة العرب مختلفو سيمو ته د اسلام رسېدل، د پيغمبر ﷺ سفرونه، د هغه ﷺ خلاصه صفات، او له نيمگړې دنيا څخه دهغه رحلت.

د سیرت النبي خانګړ ټياوي

نبوي سیرت ډېرې خانګړتياوې لري چې ځينې يې دا دي :

۱ - د نبې کریم ﷺ سیرت د نورو انبياؤ د سیرت په پرتله تر ټولو صحيح ترين سیرت دی، ځکه چې دغه سیرت د متصلو رواياتو، پيژندل شوو او موثوقو شخصياتو له لارې نقل شوی دی، تردې چې دثبت او تدوين مرحلې ته رسېدلی دی.

د سیرت تدوين په (۱۰۱ هجري) کال کې د عمر بن عبد العزيز د خلافت په دور کې پيل شو، نو ځکه د سیرت علماء په ډيرې آساني سره کولای شي د پيغمبر اکرم (ص) صحيح سیرت له ناسمو اقوالو او ضعيفو کيسو څخه جلا کړي.

۲ - د سیرت لار ښوونې هر اړخيزې او دژوند ټولو حالاتو ته شاملې دي، چې د هر چا لپاره په هر وخت او شېبه کې د ژوند غوره نمونه دي.

۳ - د پيغمبر ﷺ سیرت روښانه سیرت دی چې د هغه د ژوند د حالاتو پراوړنه په څرګند ډول بيانوي: چې د پيغمبر ﷺ د پلار عبد الله او مور بې آبه بنت وهب د واده له وخت څخه پيل ، اود پيغمبر ﷺ پيدايښت، بعثت، د دعوت پراوړنه، غزاگانې او د پيغمبر ﷺ وفات په څرګند ډول بيانوي.

- زده کوونکي دي پورتنې مطالب په انفرادي او یا ګروپي شکل د سوال او ځواب په طريقي سره تکرار کړي.

د سيرت النبي د زده کړې ارزښت

- ۱- د نبي کریم ﷺ سپېڅلی سيرت له فضايلو، نېکواخلاکو، نصيحتونو او عبرتونو څخه ډک دی چې انسان د خیر په لور هڅوی.
- ۲- د پیغمبر ﷺ سيرت زده کړه دا روښانه کوي چې د اسلام سپېڅلی دين د صبر، زغم، فکر، عقل، حکمت، او بشريت ته د ښېګڼو او ګټو رسولو دين دی.
- ۳- د پیغمبر ﷺ سيرت مصلحتينو او د اعيانو ته د ټولني د اصلاح بلنه او لارښوونه کوي.
- ۴- د پیغمبر ﷺ سيرت د اسلام د سپېڅلي دين لوړ مقام او برتري د جاهليت زمانې د ناوړو دودونو، بې عدالتيو او ظالمانه رسمونو په پرته موزنه را په ګوته کوی.
- ۵- د نبوي سيرت لوستل او د پیغمبر ﷺ او اصحابو کرامو له زيارونو او تکليفونو(چې د اسلام ددين لپاره يې ګاللې) خپرېدل، د انسان صبر، زغم او حوصله زياتوي.
- ۶- د سيرت د زده کړې له برکته کولی شو د دين په ډيرو مفاهمو پوه شو، او د قرآن کریم د زياتو آياتو په تفسير او شان نزول خبر شو.
- ۷- نبوي سيرت د اسلامي امت د وحدت څرګندونه کوي او دا را په ګوته کوي چې اسلام څرنگه وکولی شو د مختلفو، يو بل دښمنو او خپرو قومونو، ملتونو او قبايلو څخه يو واحد، قوي عزتمند او يو موثی ملت جوړ کړي، او ټول سره وروڼه کړي، او د دوی مشران چې د تقوی، اخلاص او الهي وېرې څخه برخمن وو، د خپلو ګمراهانو او اتباعو په زړونو کې تر ټولو ګران او عزتمند کړي.
- ۸- د سيرت لوستل او تدريس مسلمان ته د اسلامي فرهنگ او پوهې ډيوې مهې برخې د څښتنې او بډاينې لامل ګرځي . چې عقائدو، احکامو او اخلاقو ته هم شاملېږي.

- ۱ - نبوي سيرت په لغت او اصطلاح كې تعريف كړئ.
- ۲ - د نبوي سيرت درې ځانگړتياوې څرگندې كړئ.
- ۳ - د نبوي سيرت د زده كړې ارزښت د مسلمانانو د ژوندانه په مختلفو اړخونو كې څرگند كړئ.

ددې لوست د مطالبو خلاصه ديوي لنډې مقالې په لړ كې په خپلواکواظو وليكئ.

ښوي سیرت او تاریخ

د تاریخ تعریف:

تاریخ په لغت کې دیوې پېښې دوخت اوزمان تعیین ته وايي. په اصطلاح کې: د تیرو وختونو دسهمو پېښو او واقعاتو دوخت او زمانې ټاکل دي، لکه: دسهمو شخصیتونو، ډلو، دهغوی دژوند اوسرک حالاتو، تمدنونو، ښارونو، دودونو، راجونو، عاداتو، کړنو، صنعتونو اوانسابو څخه بحث کوي.

سیرت د تاریخ اساس او بنسټ دی:

دیښمبر^{***} سیرت دتاریخ اساس او بنسټ دی چې مسلمانان پرې ویاړي، ځکه لومړنۍ تاریخي پېښې چې مسلمانانو لیکلي دي، هغه دسیرت پېښې وې، بیا د وروستنیو حوادثو تدوین تر نن ورځې پورې د هماغه سیرت لړۍ ده.

د سیرت او تاریخ د سند د نقلو لوطریقه:

د روایت په سلسله دتاریخي پېښو نقلول، اوصحیح روایتونه له غلطو روایتونو څخه جلا کول دایرازي د عربو او مسلمانانو ځانگړتیا وه چې نور ورځني بې برخې و، ځکه چې مسلمانانو دسیرت لیکنه خپله دیني وجیبه گڼله، دوی زیار باسه ترڅو په روایاتو کې کوم شک او شبه پاتې نشي، او سیرت له هردول درواغو څخه پاک وي، دغه تگلاره لومړۍ د حدیثو او سیرت په لیکنه کې رامنځته شوه، اوبیا دتاریخ په لیکنه کې ورڅخه کار واخیستل شو، اودتاریخ پورې اړوندو حقائقو د تمیز لپاره معیار وټاکل شو.

- د سیرت او د تاریخ د علم تفارقتونه واضح کری.

د نبوي سیرت مصادر:

موزیکو لاری شو د نبوي سیرت مصادر په لاندې ډول خلاصه کرو:

۱- قرآن کریم: د نبوي سیرت یوه پراخه برخه په قرائت کریم کې په اجمالي توګه ذکر شوی ده.

۲- نبوي سنت: د نبوي سیرت زیاته برخه د احادیثو په کتابونو کې ذکر شوي ده، د احادیثو کتابونه عبارت دي له: کتب الصحاح، سنن، مسانید، مستدرکات، معاجم، اود سننو د کتابونو له قاموسونو څخه.

۳- د محمدي صفاتو (شمایلو) کتابونه:

د محمدي شمایلو کتابونه هغه کتابونه دي چې مؤلفینو یې د نبی کریم ﷺ اخلاقو، عاداتو، فضایلو او سلوکو ته ځانګړې توجه کړې وي.

۴- د نبوي دلایلو کتابونه (محمدي معجزې):

په دغو کتابونو کې د پیغمبر ﷺ معجزې، اود نبوت دلائل ذکر شوي دي.

۵- د محمدي خصائصو کتابونه:

دغه کتابونه د پیغمبر ﷺ او د هغه د امت د خصائصو او ځانګړتیاوو په هکله بحث کوي.

۶- د غزاګانو کتابونه:

دغه کتابونه د اسلام په اول کې د مسلمانانو د دینمانانو د سازشونو، د سیسو، د مسلمانانو د دفاع، او د پیغمبر ﷺ د غزواتو څخه بحث کوي.

۷- د سیرت ځانګړي کتابونه:

دغه کتابونه د سیرت د علم پورې د اړوندو موضوعاتو څخه بحث کوي.

د سیرت د لیکني پیل او د سیرت مشهور کتابونه:

۱- د صحابه و دوره: د سیرت تدوین په ابتدایي بڼه د (۵۰-۱۰۰)هجري کلونو څخه پیل شو، چې حضرت عبد الله بن عباس رضي الله عنه به خپلو شاګردانو ته د پیغمبر ﷺ دنسب، او د هغه د غزواګانو په هکله معلومات ورکول او هغوی به

ليکل، همدا راز عبد الله بن عمرو بن العاص او ابراهيم اعازب رضي الله عنهما به هم خپلو شاگردانو ته دسیرت دعلم تدریس کاوه.

۲- د تابعینو دوره: دسیرت تالیف دتابعینو په زمانه کې پیل شو، عروه بن زبیر بن عوام د رسول الله (ص) دغزآگانو کتاب ولیکه.

د پیغمبر (ص) په سیرت او غزواتو کې تر ټولو مهم کتاب چې د تابعینو په زمانه کې ولیکل شو هغه د أبان بن عثمان (رح) کتاب ؤ چې لیکل یې د (۸۳) هجری څخه د هغه بشپړ شو.

د هغه څخه وروسته په دویمه درجه کې د وهب بن منبه چې په (۱۱۰) هجری کې وفات شوی، او د موسی بن عقبه چې په (۱۳۱) هجری کې وفات شوی د سیرت کتابونو دي.

دغو کسانو د صحابه کرامو په زمانه کې ژوند کاوه او د هغوی څخه یې زده کړه کړې وه.

۳- د اتباع تابعینو دوره: په دغه دوره کې چې کوم کتابونه لیکل شوي دي په لاندې ډول دي:

«السير والمغازي» د محمد بن اسحاق (المتوفی ۱۵۱ هـ) لیکنه، او «السيرة النبوية» د ابن هشام (المتوفی ۲۱۳ هـ) لیکنه، دې دواړو مؤلفانو دتابعینو څخه زده کړې کړې وې.

همدا رنگه (الموطأ) دامام مالک (رح) (المتوفی ۱۷۹ هـ) لیکنه، دا د احادیثو کتاب دی خو زیاته برخه احادیث یې دپیغمبر (ص) په سیرت او اوصافو پورې اړه لري. (صحيح البخاري) د محمد بن اسماعيل البخاري (رح) (المتوفی ۲۵۶ هـ) لیکنه، او (صحيح مسلم) دامام مسلم (رح) (المتوفی ۲۶۱ هـ) لیکنه، په دغو کتابونو کې د احادیثو ډېره برخه دپیغمبر (ص) دنبوت څخه مخکې او وروسته، د ژوند حالات، د هغه خصائص، فضائل، غزوات، او د یارانو مناقب او فضیلتونه بیانوي.

وروسته بیا نور کتابونه هم ولیکل شول چې ځینې یې دا دي:

۱- عبد الملک بن هشام د محمد بن اسحاق کتاب (السير والمغازي) مختصر کړ، بیا د دغه (مختصر) لپاره، امام ابو القاسم عبد الرحمان اندلسي د (الروض الافئ) په نوم شرحه ولیکه.

۲- محمد بن سعد جي د واقدي شاکرد و د الطبقات الکبری) کتاب په اتو جلدونو کې ولیکه چې لومړی اودویم جلد یې یواځې د پیغمبر ﷺ د سیرت او غزواتو د بحث لپاره ځانگړی شوی دی.

په اوسني عصر کې د سیرت په مختلفو اړخونو کې دیر کتابونه تألیف او تدقیق شوي دي چې ځینې یې لاندې ذکر شوي دي:

- سیرة النبي: د امام ابن کثیر لیکنه.
- سیرة النبي: د علامه شبلي نعماني لیکنه.
- الرحیق المختوم: د مبارکپوري لیکنه.
- فقه السیرة: د محمد الغزالي لیکنه.
- نبي الرحمة: د محمد بن مسعود یاقوت لیکنه.
- تهذيب سيرة النبي (ابن هشام) د عبد السلام هارون لیکنه. (۱)

فعالیت

- زده کوونکي دي پورتي مطالب په انفرادي او یا گروهی شکل د سوال او ځواب په طریق سره تکرار کړي.

اړوزونه

۱. د نبوي سیرت تاثیر د تاریخ په تدوین کې بیان کړئ.
۲. د سیرت النبي ﷺ تدوین په مسئله توگه څه وخت پیل شو؟ او د دوو کتابونو نومونه واخلئ چې په مستقیمه توگه د نبوي سیرت په هکله تألیف شوي وي.

کورنۍ دنده

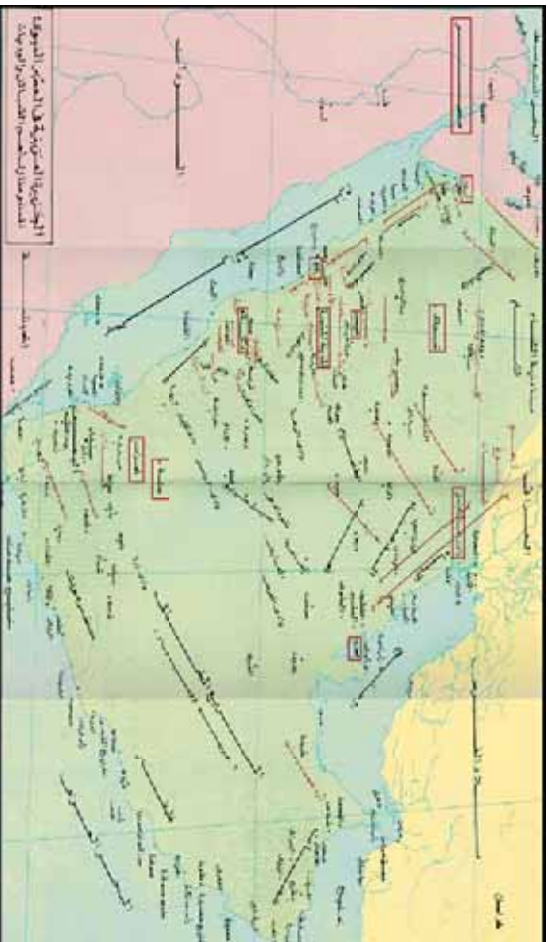
د لوست مهم مطالب په مختصر ډول په خپله ژبه د یوې مقالې په لړ کې ولیکئ.

(۱) د (سیرت د لیکني پیل او د سیرت د مشهورو کتابونو) بحث، اصنافي معلومات دي، او په امتحان کې شامل نه دی.

دین و ملت

خلو و پشتم لوست

د اسلام څخه وړاندې د جزیره العرب حالت الف - د بتانو د عبادت پیل

د شپږمې پیړۍ په دویمې نېلې کې د جزیره العرب حالت

- ◆ په عربي جزیره کې حاکم دین کوم ؤ؟
- ◆ د بتانو عبادت څرنگه شروع شو؟
- ◆ بتان له کومه ځایه خڅه عربي جزیرې ته راوړل شول؟

د دین تعریف:

دین په لغت کې: د شریعت، قانون، مذهب، ملت، لارې، جزا او حساب په معنا راغلی دی.

په اصطلاح کې: د انسانانو د ژوند هغه نظام دی چې اعتقادي، فکري، اخلاقي او عملي اړخونه یې په بر کې نېسي.

د اسلام څخه دمخه د عربانو دين:
له هغه وخته چي په مکه مکره کي د ابراهيم عليه السلام څوځات (نسل) ميشت شول، اوبيا د عربي جزيري په نورو سيمو کي خپاره شول، نو عربان د ابراهيمي دين پيروان وو. د يو الله بنده گي يي کوله، خو د يوري اوردې مودي دتيريدو وروسته هغوی هغه څه چي يي زده کړي و هغه يي هير کړل، او پرته له ځينو ديني شعائرو څخه نور هيڅ شی هم په هغوی کي پاتي نه و.

د بتانو د عبادت پيل:

د لومړي ځل لپاره د نوح عليه السلام په زمانه کي د بتانو عبادت پيل شو. د نوح عليه السلام د قوم څخه پنځه تنه د (ود، سواع، يعقوب، يعوق او نسر) په نامه نیک، بڼه او عبادت کوونکي خلک وو، د هغوي مرگ د خلکو د وپړي غم او ځپگان لامل وگرځيد، يوه سړي دوی ته وويل: آيا ددوی څيري ستاسو لپاره د لرگي څخه جوړي کړم، چي د هغو په ليدو سره تاسوته آرايي حاصله شي؟ دوی وويل: هو! که کولای شي، دا کار وکړه.

نو څيري يي د هغوی د ژوندانه د حالت په شان د خلکو لپاره جوړي کړي د هري کورنۍ چي به کومه څيره خوښيده هماغه به يي وره او په خپلو کورونو کي يي کښوده، هغي ته به يي کتل او څه اندازه څمونه او انديښني به يي کميدلي، وخت په همدې توگه تيريد، دويمه او دريمه پيرک يو په بل پسې تيري شموي خو ټولو خلکو به د هغو څيرو سره د لومړنۍ پيرک په شان کرڼه کوله تر څو څلورمه پيرک را ورسیده، خلکو وويل: که چيري مونږ ددغو نیکو او صالحو اشخاصو د څيرو عبادت وکړو نو دا به الله ته زموږ د نږدېوالي لامل و گرځي او دوی به د الله په وړاندې زموږ شفاعت وکړي، بناء ددغو مجسمو، اوشکلونو عبادت يي پيل کړ، اوراتلونکو نسلونو هم دي کار ته دوام ورکړ.

د عربو پر ځمکه د بتانو د عبادت پيل:
پيغمبر ﷺ د الله جل جلاله د لوري د اسي خلكو ته وليدل شو چي هغوی د جاهليت په تورو تيارو کي ژوند تياروه او دغه تياره دهغوی د ژوندانه په هره برخه حاکمه وه.

له دې څخه مخکي ټول عرب د ابراهيم (عليه السلام) د سپيڅلي دين پيروان وو.

يو کس چي عمرو بن لحي نومېده، او د بني خزاعه د قبيلي مشر وه، هغه يوه ورځ شام ته سفر وکړ، گوري چي د شام خلک د بتانو عبادت کوي، داکار يې وپير خوښ شو، له شام څخه يې يو بت چي (هبل) نومېده له ځانه سره مکي ته راوړ، او د کعبې شريفې په منځ کي يې کيښود. دمکي خلک يې د دغه بت بندگي ته راوبلل دمکي خلکو دده بلنه ومنله، او د بتانو عبادت يې پيل کړ، لږه موده وروسته د ټول حجاز اوسېدونکو د مکي دخلكو لاره ونيوله.

د حجاز دخلكو د پخوانيو بتانو له جملې څخه (لات) منات او عزرا) وو، چي په مختلفو سيمو کي يې شتون درلود. له دې وروسته بت پرستي او د الله جل جلا له سره شريک نيول په ټول حجاز کي خپور شو، په هر کلي او بيا په هر کور کي د بتانو عبادت پيل شو، مسجد الحرام يې له بتانو څخه ډک کړ، په دې توگه بت پرستي د جاهليت د دين يو مظهر وگرځيد.

د بت پرستي، مراسم:

د بت پرستي مراسم دا رنگه وو:

خلکو به د بتانو عبادت کاوه، هغوی ته به يې پناه وړه، په ستونزو کي به يې بتانو ته فرياد او زاری کولې، خپل ضرورتونه او اړتياوي به يې له بتانو غوښتلې، داسي عقیده يې درلوده چي بتان د الله په وړاندي زمونږ سپارښتنه کوي، د هغو په شا اوخوا به يې طوافونه کول، هغو ته به يې سجدي کولې، او د بتانو لپاره

او دهغو په نامه به يې قرباني کولى.
خپل هر شى (خیر او شر) به يې په غشو معلومول، د کاهنانو، مستجمانو او
غیب ويونکو په خبرو يې باور درلود، فال اچونه په هغو کې مروجه وه.
دا دين- چې پر شرک، بت پرستۍ ، وهمياتو او خرافاتو ولاړ و، د ډيرو عربانو
دين و.

فعاليت

- زده کوونکي دې پورتنې مطالب په انفرادي او يا گروپي شکل د سوال او
ځواب په طريقي سره تکرار کړي.

ارزونه

۱. دين په لغت او اصطلاح کې څه ته وايي؟ تعريف يې کړئ.
۲. د کعبې شريفې په چاپېريال کې خلکو څه وخت د بتانو عبادت پيل کړ؟
۳. مشرکان په بت پرستۍ کې د يو شمير مراسمو پاڼد وړ ځيني له هغو څخه
شرحه کړئ.

کورنۍ دنده

د لوست مطالب په مختصر ډول د يوې مقالې په ترڅ کې په خپله ژبه وليکئ.

د اسلام څخه د مخه د عربو حالت پ- (دیني، اخلاقي، ټولنیز او سیاسي حالت)

د اسلام د ځلانده لمر د څرک وهلو نه وړاندې عربو څرنگه اخلاق درلودل؟
او د هغوی ټولنیز او سیاسي حالت څرنگه وو؟

دیني حالت:

کله چې د اسلام سپیڅلی دین څرگند شو، عربانو چې د ابراهیم (ع) د دین د پیروی دعوا یې درلوده دهغه دشریعت د اوسرو او نواهیو څخه ویر لری پاتې وو، د گڼ شمیر بتانو عبادت یې کاوه او د ابراهیمي دین ټول اخلاقي سکرام یې پرېښي و.

له همدې امله د وخت په تیریدو سره په دوی کې ناوړو تقلیدونو او دودونو وده وکړه، چې په پایله کې بت پرستي منځ ته راغله، دغو کارونو د دوی په دیني، ټولنیز او سیاسي ژوند باندې د پام وړ اغیزې وکړې.

اخلاقي او ټولنیز حالت:

پرته له شکه د عربو د جاهلیت په دور کې داسې ناوړو، تیتوراو ناکارو اخلاقو شتون درلود چې سلیم عقل نشو منلی او بیداره وجدان نشو قبلولی، خو ددې تر څنګ د دوی په منځ کې ځینې ستایل شوي اخلاق او غوره عادتونه هم و چې د عربو مشرانو او شاعرانو به پرې ویاړ کاوه لکه: سخاوت، ځوانمردي، په وعدو وفا، مسیرانه، عزت النفس او داسې نور.

عربي ټولنه په بيلا بيلو طبقو ويشل شوي وه چې دهرې طبقې ژوند به د بلې طبقې له ژوند سره توپير درلود.

نارينه به د کورنۍ مشر، او دپوره واک خاوند و، د سړي او ښځې اړيکه د واده د مراسمو په ترڅ کې د ښځې د اولياؤ د نظر لاندې سرته رسیده، خو په ځينو طبقاتو کې به د سړو او ښځو ترمنځ ډول، ډول ناروا اړيکو شتون درلود چې مونږهغې ته د بدکاری، فساد او بې پټۍ پرته بل تعبير نه شو ورکولی. د جاهليت په زمانه کې به د ډيرو ښځو لرل د يوه کس لپاره په سپراني، وياړاو نيکۍ دلالت کاوه، د پلرونو ښځې (ميرې) به يې له طلا قيدو يا د پالار له مړينې څخه وروسته زامنو په نکاح کولې.

پلرونو به د خپلو اولادونو سره جلا، جلا چاند درلود، ځينو به ويل: زامن زموږ د ځيگر ټوټې دي چې د ځمکې په سر گرځي، او ځينو به خپلې لورگانې د ننگ، عار، فقر او لوږې له امله ژوندۍ څښولې، د زوی په زيريدلو به خوشحاله کيدل، او د لوڼو په زيريدنه به خورا زيات خپه کيدل او د ډير غم او قهر له کبله به يې د مخونو رنگونه توريدل، د خلکو څخه به پتيدل، گوآکې، چې په کور کې ورته کوم لوی غم پيښ شوی دی. خرافات ددوی ترمنځ دومره اوج ته رسيدلي وړ چې کله ناکله به يې خپل مقصد ته د رسيدو په موخه زامن نذر او قرباني کول او خلکو به د څارويو په څير ژوند کاوه.

ښځې به يې د خرخلاو لپاره بازار ته وړاندې کولې او کله به هم ورسره د کانو، لرگيو او نورو جماداتو په څير معامله کيده.

سياسي حالت:

د اسلام د ظهور په وخت کې د عربي جزیرې حاکمان په دوه دوره وو:

۱ - تاجداره پاچاهان : چې دا دول حاکمان په حقيقت کې دخپلواکۍ او بشپړې آزادۍ څخه برخمن وو.

۲ - د قبایلو او پرگنو مشران : ددغو مشرانو حاکمیت او امتياز د تاجدارو پاچاهانو په څېر و، ډيرو بې بشپړه آزادې درلوده خو ځينو نورو بې د تاجدارو پاچاهانو پيروي کوله.

هغو خلکو به د قبیلو مشري په غاړه اخیسته چې دنورو په پرتله به بې ډیره پانگه او طاقت درلود.

قبیله د یوه واړه حکومت په څیر وه چې دقومي یوالي، متقابلې گټې او د خپلې خاورې د ساتنې او د دینمن د ځپلو پر بنسټ تشکیلېده.

د حجاز حکومت د ټولو عربانو لپاره د احترام وړ و، هغه بې د دیني مرکز لارښود، ساتونکي او خادم گڼلو، د اوسني پارلمان په څیر د ادارو او تشکیلاتو خاوند و، خو دا حکومت ډیر کمزوری او ناتوانه وه.

اقتصادي حالت:

اقتصادي حالت د ټولنیز او امنيتي حالت تابع وي، دا قضیه هغه وخت په سمه توگه روښانه کېږي چې دهغوی د ژوندانه بڼې اوحالت ته نظر وکړو، تجارت چې د ژوندانه د اړتیاو د پوره کولو تر ټولو لویه وسیله ده یوازې د سولې او امن په سیوري کې وده کولی شي؛ چې سوله او امن په جزیره العرب کې یوازې د حرامو په میاشتو (اشهر الحرم) کې شتون درلود، او د عربو مشهور بازارونه به په همدې میاشتو کې گرمېدل.

دخارویو ساتنه په جزیره العرب کې رواج درلود، په ځینو سیمو کې به کرهڼه او

زراعت هم ترسترگو کیده، د عربو د پری بنجی به په وریو وریشلو اخته وی خو دا ټول شیان به په جگره کې له منځه تلل، بی وزلي، لوره او برېښ توب د ټولني په ټولو برخو څرگند ور.

دېمني، د قوم او قبیلې پلوي کول ددوی په منځ کې عامه وه، خلک په ډلو او گروپونو ویشل شوي وه او هرې ډلې به یوازې د خپلې قبیلې او خپل ټولني لپاره کار کاوه.

د شخړې او جگړې پر مهال به هیچا هم دا لټه نه کوله چې حق د کومې ډلې سره دی، بلکه د هغوی کوبښنې به دا وو چې څرنگه بل لوری زیانمن، ناتوانه او کمزوری کړي.

فعالیت

- زده کوونکي دې پورتنی مطالب په انفرادي او یا گروپي شکل د سوال او ځواب په طریقه تکرار کړي

ارزونه

۱- د جاهلیت په زمانه کې دعربو دیني او اخلاقي حالت بیان کړئ.

۲- د جاهلیت په زمانه کې دعربو سیاسي او اقتصادي حالت بیان کړئ.

کورنۍ دنده

د لوست مهلم مطالب په مختصر ډول په خپله ژبه د یوې مقالې په لړ کې ولیکئ.

کوری کورنی

شپږ وېشتم لوست

د پېغمبر اکرم صلی الله علیه وسلم نسب

د نبی کریم (ص) د نسب سلسله چیرته رسېږي؟ او نبوي کورنۍ کومه ده؟

د پېغمبر اکرم (ص) نسب:

نوم یې محمد بن عبد الله بن عبدالمطلب بن هاشم قریشي دی، چې د نسب سلسله یې عدنان او د هغه څخه پورته اسماعیل بن ابراهیم علیهما السلام ته رسېږي.

نبوي کورنۍ:

نبوي کورنۍ په هاشمي کورنۍ مشهوره ده چې نسبت یې د نبی اکرم (ص) نیکه هاشم بن عبد مناف ته کیږي، لدې امله باید د هاشم او له هغه څخه وروسته امورو او حالاتو ته یوه کتنه وکړو.

هاشم:

هاشم چې نوم یې عمرو و، هغه د بني عبد مناف د څوځات نه یوازنی کس و چې د الله د کور زایږدو ته یې اوبه ورکولې او د هغوی خدمت یې په غاړه درلود، بډای شخص و او د خلکو په منځ کې د زیات شرافت او عزت څخه برخمن و.

عبدالمطلب:

عبدالمطلب به د هاشم په څیر دا الله (ج) دکور میلمنو ته اوبه ورکولې، او د هغوی خدمت به یې کاوه، اود خپل قوم په منځ کې داسې شرف، عزت او مرتبې ته ورسېده چې هېڅ یو له نیکونو څخه یې دې مقام ته نه ورسېدلی.

د عبدالطلب په زمانه کې د کعبې شریفې په هکله دوه سهمي پېښې واقع شوې:

- د زمزم د څاه کېدل.
- د فیل واقعه.

۱- د زمزم د شاه د کيندلو لنډه کيسه:

عبدال مطلب ته په خوب کې د زمزم د شاه ځای ور په گوته شو، بيا يې د شاه په کيندلو پيل وکړ، په شاه کې يې قسيمي شيان لکه توري، زغري او دوه د سرو زرو هوسۍ و موندلې چې (جرهميانو) د خپلو وتلو په وخت هلته خښې کړې وې. د تورو څخه يې کعبې ته دروازه جوړه کړه او دواړه د سرو زرو هوسۍ يې په دروازه کې کينودلې او حاجيانو ته يې د زم زم داوبو ورکول پيل کړ.

کله چې د زمزم شاه ښکاره شوه نو قريشو د عبدال مطلب سره جنجال او منازعه پيل کړه، هغه ته يې وويل: مونږ ته هم په هغې کې برخه راکړه.

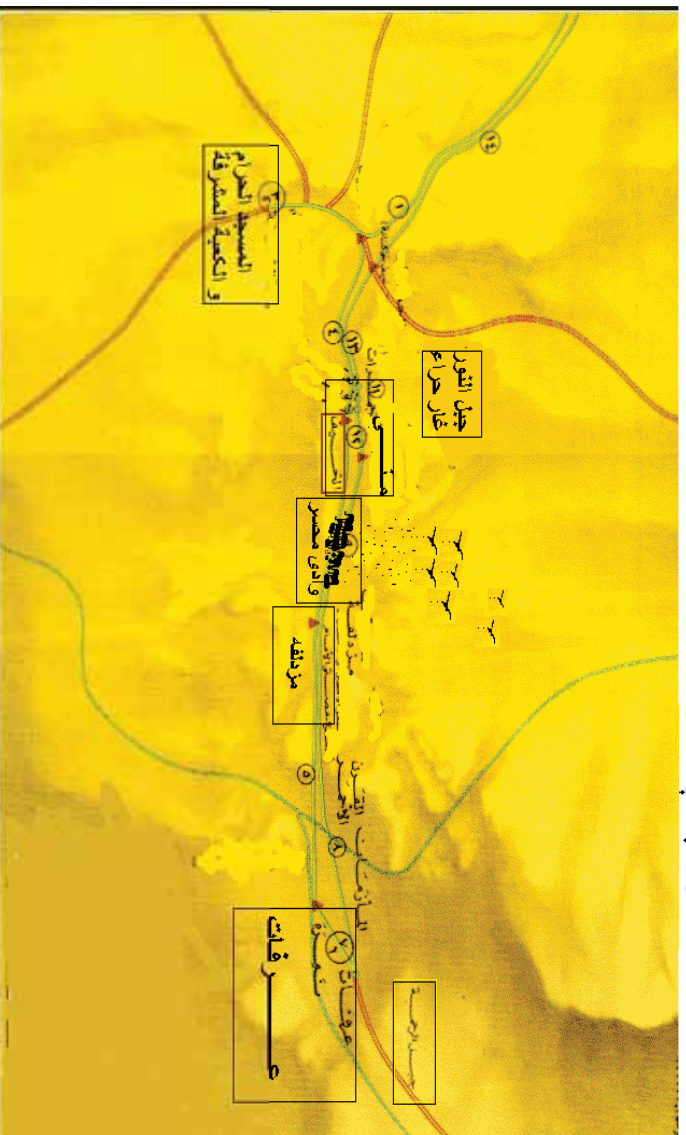
عبدال مطلب وويل: زه داسې کار نه کوم.

د قريشو سره د همدې منازعې په پايله کې عبدال مطلب پر خپل ځان نذر کينموند، چې که چيرې الله (ج) ده ته لس زامن ورکړل، او په هغه څه کې بريا ته ورسېږي چې د قريشو سره په کې ښکېل دی نو د خپلو زامنو څخه به يو تن په کعبه کې قرباني کړي.

- زده کوونگي دي پورتنی مطالب په انفرادي او یا گروهی شکل د سوال او جواب په طریقہ تکرار کړي

د فیل د پښې نندیز:

کله چې (حبشي ابرهه) چې په يمن کې د حبشي د پاچا والي و، په کعبه شريفه کې د عربو د زیارت کول او راټولیدل ولیدل نو لوی معبد یې د (صنعا) په ښار کې جوړ کړ، او غوښتل یې چې خلک د مګي په ځای هلته ولاړ شي، او د شپيته زریز لښکر سره د مګي په لوري روان شو، تر څو کعبه وړانه کړي، او د ځان لپاره یې لوی فیل غوره کړ، او خپل حرکت ته یې دوام ورکړ، کله چې لوی فیل د محسر وادی ته (چې د مني او مزدلفي تر منځ پرته ده) ورسید، فیل یې خپله سپینه پر ځمکه کښوده او جگ نشو د کعبې په لوري له ورنگ څخه یې ډډه وکړه.

عبدالمطلب د ابرهه په وړاندي:
عبدالمطلب د خو زامنو سره د ابرهه د پوځيانو د مرکز په لوري حرکت وکړ، کله چې د ابرهه دروازي ته ورسېدل ، ابرهه ته وويل شو، عبدالمطلب ستا د دروازي مخني ته راغلی دی.

هغه وويل: عبدالمطلب څوک دی؟
هغه ته وويل شو: هغه د قريشو مشر او دمکي دکاروان څښتن دی ، هغه خلکو ته په هواره ځمکه او هوايي سرغانو ته د غرونو په لوړو څوکو کې خواره ورکوي.
ابرهه ورته د داخلیدو اجازه ورکړه.

بيا يې خپل ژباړونکي ته وويل: له هغه څخه پوښتنه وکړه چې څه اړتيا لري؟ ژباړونکي د حاجت پوښتنه وکړه.

هغه وويل: حاجت مې دادی چې دوه سوه اوښان موزما نيولي دي، هغه ماته بيرته راکړه. ابرهه خپل ژباړونکي ته وويل: کله مې چې ته ولیدي په حیرت کې شوم خو کله مې چې ستا خبرې واوریدي نو ډیر يې اعتنا او بې پروا شوم. زه راغلی يم خو کعبه ونروم، هغه کعبه چې ستا دین او ستا د پلرونو دین دی، ته ددوو سمور اوښانو په هکله زما سره خبرې کوې؟ او د کعبې په هکله هېڅ نه وايې؟

عبدالمطلب وويل: (أنا ربُّ الإبلِ ، ولليتِ ربَّ يَحْمِيهِ) زه د اوښانو څښتن يم ، کعبه خپل څښتن لري ، هغه به يې ساتي.
ابرهه د عبدالمطلب د خبرو په ځواب کې وويل : هېڅوک نشي کولای چې زما د پرمختګ څښه شي.

عبدالمطلب ورته وويل: نور دا ستا کار دی .
نو هغه دوه سوه اوښان يې چې نيولي وو عبدالمطلب ته واپس کړل. عبدالمطلب راستون شو او قريش يې د کيسې څخه خبر کړل، بيا يې د کعبې د دروازي په کرې او پردو پورې خپل ځان په ډير عجز ، ويرې او زاری و ځړاوه، عبدالمطلب او قريشو الله تعالی ته پناه یوړه او د هغه څخه د مرستې او ساتنې غوښتونکي شول. بيا د مکې څخه ووتل خو په درو، غارونو او د غرونو په څوکو کې پناه واخلي او په دې انتظار وو چې قادر او توانا خدای څه وخت د ظالمو سرکښانو تغیر تولوي.

کله به چې د ابرهه لښکر د سهیل ، شمال یا ختیځ په لوري روانده نو فیل به په چاکی سره مخکې کیده او کله به یې چې د کعبې په لوري مخ کاوه فیل به په گوندو کیده او خپله سینه به یې په ځمکې گڼموده، په همدې حالت کې وو چې الله تعالی پر هغوی باندي د وادي محسر په سیمه کې ولی ، ولی مرغان را ولېږل او هغوی یې د سجیل په کانډو وویشتل ، په پایله کې هغوی د خورل شوو وښو په څیر و گرځیدل ، الله تعالی ابرهه په داسې ریځ اخته کړ چې غږې یې بند بند جدا کېدل صنعا ته په لار کې و چې زړه یې وچاودید سینه یې څیرې شوه او هلاک شو.

دا واقعه د محرم په میاشت کې پنځه پنځوس ورځې مخکې د نبی کریم (ص) زیږیدني څخه منځ ته راغله.

- خوښه زده کوونکي دي (دښوونکي) په مرسته دپورتنی لوست ځینې برخې دتولگوموالو په وړاندې تمثیل کړي

عبداللہ د پیغمبر صلی اللہ علیہ و سلم پلار:

د نبی کریم (ص) د پلار نوم عبدالله و، عبدالله د عبدالمطلب تر ټولو ښه زوی او دی هماغه ذبیح دی.

کله چې د عبدالمطلب زامن لسو تنو ته ورسیدل او پوه شو چې هغوي کولای شي د قریشو مخه ونیسي نو زامنو ته یې د خپل نذر خبره وکړه، او دوي فرمانبرداري ښکاره کړه، نومونه یې په غشو ولیکل او هغه یې د هبل ساتونکي ته ورکړل خو په غشو فال ونیسي ، غشی د عبدالله په نامه راووت. عبدالمطلب عبدالله او چاره د ځان سره واخیستل ، او د کعبې په لور یې مښه کړه تر څو عبدالله حلال کړي، قریشو او په ځانگړي توگه ابو طالب او ماباگانو یې د عبدالله د حلالولو مخ نیوی کاوه.

بیا یې غشی د عبدالله او سلو اوبنانو تر منځ واچوه غشی د اوبنانو په نامه راووت، عبدالمطلب سل اوبنان د عبدالله په ځای حلال کړل.

د پیغمبر (ص) مور آمنه:

عبدالطلب د خپل زوی عبدالله لپاره یوه نجلۍ د آمنې بنت وهب بن عبد مناف په نامه غوره کړه هغه په خپل وخت کې د مرثيې او نسب له حیثه د قریشو بهترینه نجلۍ وه پلار یې د بني زهروه قبیلې سردار و، عبدالله په مکې کې د هغې سره واده وکړ. بیا وروسته د تجارت په مقصد شام ته ولاړ، په لاره کې ناروغ شو، د ناروغتیا په حالت کې مدینې ته ورسید او هلته د ۲۵ کلنۍ په عمر وفات شو.

درسونه او عبرتونه:

- ۱- د کعبې شریفې عظمت او لوڼې.
- ۲- د بیت الله، او قریشو به مقابل کې د ابرهه کینه، او حسد.
- ۳- پدې اړوند کلاک او راسخه ایمان درلودل چې پاک الله (ج) دخپل کور دفاع او ساتنه په خپله کوي.

فعالیت

- زده کوونکي دې پورتنې مطالب په انفرادي او یا ګروپي شکل د سوال او ځواب په طریقي سره تکرار کړي.

ارزونه

۱. نبوي کورنۍ په هاشمي کورنۍ مشهوره ده ، هاشم څوک دی؟
۲. د الله د کور په هکله عبدالطلب ته دوه سهرمي واقعي پېښې شوي هغه څه وي؟
څرګندي یې کړئ.
۳. د نبي کریم (ص) پلار څه وخت وفات شو؟

کورنۍ دنده

د لوست سهم مطالب په مختصر ډول په خپله ژبه د یوې مقالې په لړ کې ولیکئ.

د نبي کریم (ص) پیدایښت

د نبي کریم ﷺ میلاد په ټول انساني تاریخ کې یوه لویه پېښه وه چې د تاریخ او بشري ژوند معجزه ته یې بدلون ورکړ. نو د میلاد پېښه یې څنگه وه؟ او د ماشومتوب دوره یې څنگه تیره شوه؟

مولد النبي ﷺ:

پيغمبر اکرم ﷺ د دوښمې په سهار چې د ربیع الاول دولسمه وه د ابو طالب په کور کې د بني هاشم له څو ځا ته دنیا ته تشريف راوړ. دا میلاد د عام الفيل چې د (۵۷۱)م کال د اپریل د میاشتې له شلمې یا دوه ویشتمې نېټې سره برابره ده منځ ته راغی.

کله چې محمد ﷺ دنیا ته راغی، مور یې هغه خپل نیکه عبد المطلب ته ولېږه او همد ا راز هغه ته یې د خپل لمسي د زیربڼې په هکله زیږی ورکړ، عبدالمطلب خوشحاله شو او لمسی یې د کعبې شریفې داخل ته یوړ، د الله تعالی شکر یې اداء کړ او هغه ته یې د محمد نوم غوره کړ په داسې حال کې چې دا سې نوم په عربو کې نا اشنا و، او هغه یې په اوومه ورځ سنت کړ. لومړنۍ بڼې چې محمد ﷺ ته د هغه د مور څخه وروسته شپږې ورکړې، ثویبه د ابولسب وینځه وه.

د بني سعد په قبيله کې:
د عربو بنياريانو عادت در لود چې د خپلو ماشومانو لپاره به يې شيدې ورکوونکې ښځې (مرضعې) کتلې تر څو د هغوي ماشوم د ښار د بيماريو څخه لرې خپل ژوند تېرکړي، قوي جسمونه او اعصاب ولري او د عربي فصيحه ژبه په اصلې ټاټوبي کې په سمه توگه زده کړي.
عبدالمطلب هم د بني سعد بن بکر له قبيلې څخه يوه ښځه د حليمه سعديه په نامه د خپل ماشوم د شودو ورکولو لپاره غوره کړه.
د پيغمبر ﷺ رضاعي وروڼه - حمزه بن عبدالمطلب، عبد الله بن حارث، ابو سفیان بن حارث، او رضاعي خوندي يې - انيسه بنت الحارث او شيمابنت الحارث دي.

د مهرباني مور په څير کې:

حليمې سعد يې د شيدو د مودې د پوره کيدو څخه وروسته محمد ﷺ خپلې مور ته وسپاره، تر شپږ کلنۍ پورې يې د خپلې مور په څنگ کې ژوند کاوه، نو آمني يې يې هود وکړ چې د خپل ميره په ياد يثرب کې د هغه د قبر زيارت وکړي.

آمنه د خپل يتيم زوی محمد ﷺ، خادمه ام ايمن او پالونکې عبدالمطلب سره له مکې څخه روانه شوه او د پنځوسو کيلو مترو فاصلې د وهلو وروسته يثرب ته ورسیده يوه مياشت يې هلته تيره کړه د بيرته را ستندو پر مهال آمنه ناروغه شوه او د لارې په اوږدو کې يې ناروغي سختېده چې بالاخره د (ابواء) په سيمه کې چې د مکې او مدينې تر منځ پرته وه وفات شوه او هم هغلته دفن شوه.

د زړه سواندي او خواخوږي نېکه سره:

عبدالمطلب د محمد ﷺ سره يو ځای مکی ته راستون شو، د عبدالمطلب زړه سوی، سهرېاني او شفقت پر خپل یتیم لمسي باندې ورځ په ورځ زیاتېده ، ځکه په داسې ارزښت کې ولوېده چې دده تیر پېر هرونه یې بیا راتازه کړل ، په محمد ﷺ یې زړه سوی او نرمې دوسره زیاته شوه چې په هېڅ یو زوی یې دوسره نه وه زیاته شوې، هغه به ویل: په الله قسم چې د ده په وجود کې لویې او دېدېه نغښتې ده ، نو د هغه سره به په یوه فرش کېناسته، د هغه په سر به یې لاس راکاره او د هغه هر کار د عبدالمطلب د خوشحالی لامل گرځېده. لنډه دا چې اته کاله یې د خپل ارزښتناک عمر تیر کړل چې نیکه یې (عبدالمطلب) په مکه کې وفات شو او د وفات څخه مخکې یې ابو طالب چې د محمد ﷺ تره و د خپل لمسي د سرپرستۍ او پالنې لپاره وگماره.

د خپل تره د سپوري لاندې:

ابو طالب د خپل وراره محمد ﷺ حق لکه څنگه چې لازم و اداء کړ. پیغمبر ﷺ یې دخپل زوي سره يو ځای کړ هغه ته به یې ځانگړی درناوی او عزت ورکاوه او د تل لپاره یې ملاتړ و.

- زده کوونکي دې پورتنی مطالب په انفرادي او یا گروهی شکل د سوال او ځواب په طریقې سره تکرار کړي.

۱. پیغمبر ﷺ شه وخت پیدا شو؟
۲. د محمد ﷺ د مور د وفات پېښه شرحه کړئ.
۳. د رسول الله ﷺ د مور له مړینې وروسته د هغه نیکه د رسول الله ﷺ سره څرنگه کړنه کوله؟

د لوست مهم مطالب په مختصر ډول په خپله ژبه د یوې مقالې په لړ کې ولیکئ.

محمد ﷺ د ځوانۍ په درشل کې

محمد ﷺ د وړوکتوب دوران تیر کړ خو د بلوغ مرحلې ته ورسید په میړانه، امانت، صبر او استقامت کې یې ساری و، همیشه یې رښتیا ویل او له ناوړو کارونو څخه یې ځان ژغوره تر دې چې د خلکو په منځ کې په (امین) مشهور شو.

علي بن ابی طالب (رض) وايي: پیغمبر ﷺ د ښه خورې، نرم مزاج او ورین تندي خاوند و، هېڅ کله هم بد خوږه، زړه سختی، بد ویونکی او عیب پلټونکی نه و... نو دده وړوکتوب او د ځوانۍ پر مهال څه نښې ښکاره شوي چې ځینو یې د ده پر نبوت گواهي ورکوله. نو دغه پېښې چې رامنځ ته شوي کومې دي؟

بحیرا راهب:

کله چې پیغمبر (ص) دولس کلنۍ ته ورسید، کاکا یې ابو طالب هغه د تجارت په نیت له ځان سره شام ته بوتلو، تردې چې بصرې ته چې په شام کې د عربو یوه سیمه گڼل کېده او د یونانیانو د سلطې لاندې وه، ورسیدل. په دې ښار کې یو راهب د جرجیس په نامه چې په (بحیرا) مشهور ؤ ژوند کاوه، کله چې قافله ورسیده بحیرا ددې قافلې خواته ورغی او په پوښتنو او پلټنو یې پیل وکړ تر څو د پیغمبر ﷺ حضورته ورغی او هغه یې له لاسه ونیوه او وه یې ویل: دا آکس) د عالمیانو سردار او د پروردگار رالیبرل شوی پیغمبر دی، دا هغه څوک دی چې پاک الله به یې د عالمیانو د رحمت لپاره غوره کوي.

او بیا یې درې ته ډیره درنه میلستیا وکړه، ددوې آکرام او عزت یې وکړ، او له ابو طالب څخه یې وغوښتل چې هغه بیرته مکې ته بوځي او په راتلونکې کې یې هم د شام له راتګ څخه وساتي، هسې نه چې یونانیان او یهودیان ده ته تاران ورسوي. ابو طالب د راهب خبره ورسله او دی یې د خپلو زامنو سره مکې ته ولیږه.

د فجار جگړه:

نبي کریم ﷺ شل کلن و چې د عکاظ په بازار کې د قریشو چې بني کنانه هم ورسره ملګري وه او د قیس عیلان د قبیلې تر منځ جگړه پېښه شوه، دا جگړه د فجار په نامه مشهوره ده.

ددې جګړې لامل داو چې د بني کنانه قبیلې د قیس دقبیلې څخه درې سړي ووژل ، سمدستي دا خبره دعکاظ په بازار کې خپره شوه دواړه خواوې د جنگ لپاره راولاړې شوي

اوبو د بل خڅخه يې د ديت غوښتنه کوله په دې جنگ کې د قریشو او بني کنانه سر مشري د حرب بن امیه په غاړه وه ، د جنگ په لومړۍ ورځ د قيس قبيله پر بني کنانه بر لاسي وه خو د ورځې په پای کې جگړه دقریشو په گټه تمامه شوه.

د جگړې پر مهال د قریشو ځينو وگړو دواړه خواوې سولې ته را وبللې ، په دې توگه چې دواړه خواوې دې خپل مړي وشميرې ،هر لوري چې ډير مړي درلودل د هغو ديت دي واخلي ، سوله په همدې توگه تر سره شوه، کومه دښمني او کرکه چې ددوی تر منځ وه له منځه ولاړه او دا جگړه د فجار په نامه لدې کبله ونومول شوه ځکه چې په دې جگړه کې د حرامو مياشتو حرمت او عزت له منځه تللی و.

د فضول تړون (حلف الفضول):

د فضول تړون د هغه عزتمن تړون څخه عبارت و چې د بيوزلو او غريبانو د حقوقو د دفاع او ساتني لپاره را بلل کېده، کله چې قریش د فجار له جگړې څخه را ستانه شول، نو هغوی دا تړون په مکه کې د عبدالله بن جدعان په کور کې وکړ. په دې تړون کې ټولو ژمنه وکړه چې په مکه مکره کې که د مکه اوسیدونکي وي يا د کوم بل ځای ، په هر چا چې تیری او ظلم وشو، نو د مظلوم په څنگ کې به ودریږو او له هغه څخه به ملا تر کور تر څو مظلوم ته د هغه حق ورکړل شي. قریشو دا تړون د (حلف فضول) په نامه ونوماوه.

دې تړون د قریشو مرتبه د نورو قبایلو په منځ کې لوړه کړه کله چې پیغمبر (ص) په دې تړون کې برخه واخیسته نو په دغه وخت کې شل کڼ و.

دا تړون د (حلف الفضول) په نامه ځکه ونومول شو چې دې تړون د جرهم د قبیلې (حلف الفضول) د تړون سره ورته والی اوشابهت در لود کومه چې پخوا په مکه مکره کې میشت وه. هغه تړون ددا سي کسانو په زیار شوی و، چې د هغوی د نومونو پیل د(فضل) په لفظ سره شوی و، لکه:(فضل بن حارت، فضل بن وداعه،فضل بن فضاله) له دې امله په (حلف الفضول) مشهور شو. د دې دواړو تړونو ترمنځ یو بل ورته والی په دې کې ووجي ددواړو تړونونو اساس اړینست یو شان و لکه:د دوو جگړه مارو ډلو ترمنځ عدالت او انصاف نامینول، د مظلوم حق له ظالم څخه اخیستل، دلاوریو او مساپرو حق د استوگنو څخه اخیستل.دغه لوی انساني تړون پر محمد ﷺ باندې ډیره ژوره اغیزه وکړه ځکه چې دغه تړون خلک د خیر او نسیگني لوري ته را بولي. نبي کریم ﷺ په دې تړون کې تشریف درلود، وروسته له دې چې په پیغمبرۍ عزتمن شو وېي فرمایل: د عبد الله بن جدعان په کور کې چې په کوم تړون کې حاضر و، هغه ماته د سرو اوبینانو څخه زیات ارزښتاک و، که په اسلام کې هم یوه داسې کار ته وبلل شم، نو به یې منم.

ستونزمن او له هڅو ډک ژوند:

پیغمبر ﷺ د ځوانۍ په پیل کې د بڼې سعد په قبيله کې پسونه څرول، همدا رنگه دخپلې کورنۍ پسونه یې د مکې مکرمني دقراریط په سیمه کې څرولي دي. کله یې چې د ځوانۍ په درشل پښه کېښوده نو تجارت ته یې مخه کړه بڼې کریم ﷺ دسائب مخزوی سره گډ تجارت کاوه چې د هغه بڼې ساری شریک و، کله چې مکه فتحه شوه سائب مخزوی پیغمبر اکرم ﷺ ته هر کلی وویل، او ورته یې وویل: زما گرانه وروړه او د تجارت ملگری په خیر راغلي.

په پنځه ویشت کلنۍ کې د خدیجه الکبری د مال په اړوند شام ته د تجارت لپاره ولاړ، خدیجه بڼت خورلد یوه شریفه، بډایه او تاجره ښځه وه په خپل مال کې د تجارت لپاره به یې ځینې نارینه استخدامول او هغه ته به یې یوه ټاکلې برخه ورکوله. قریشو د تجارت دنده درلوده، کله چې خدیجه د بڼې کریم ﷺ له رښتینولۍ، اخلاص، امانت داری، ځوانمردۍ او نورو لویو اخلاقو څخه خبره شوه نو یو سړی یې هغه ته ولیږه او له انحضرت ﷺ څخه یې وغوښتل چې ددې پانگه د تجارت لپاره ددې د مړینې میسره په ماښا شام ته یوسي، پیغمبر ﷺ د هغې وړاندیز ومانه او د میسره سره شام ته روان شو.

- زده کوونکي دې پورتنې مطالب په انفرادي او یا گروپي شکل د سوال او ځواب په طریقي سره تکرار کړي.

د خدیجې رضي الله عنها سره واده:

کله چې بڼې کریم (ص) له شامه څخه مکې ته راستون شو، خدیجې رضي الله عنها په خپل مال کې داسې امانت او برکت ولید چې هیڅکله یې هم نه و لیدلې، همدا رنگه کله چې میسره خپل د سترگو لیدلۍ حال (د بڼې کریم (ص) صفتونه، روغ فکر او رښتینولۍ) خدیجې ته بیان کړ، خدیجې خپل ورک شوی گوهر بیا موند.

د قریشو مشرانو او مخورو خلکو د خدیجې (رض) سره نکاح کول غوښتل خو خدیجې دې کار ته غاړه نه ایښوده. خدیجې خپله د زړه خبره خپلې د راز ملگری نفیسي بڼت منبه سره شریکه کړه، نو نفیسه د بڼې کریم (ص) حضور ته ورغله او د خدیجې د نکاح خبره یې ورسره وکړه، هغه قبوله کړه، بیا یې د خپل کاکا سره مجلس وکړ هغوي د خدیجې کاکا ته ورغال او خدیجه یې د بڼې کریم ﷺ لپاره وغوښته. د هغه له رضا وروسته نکاح وتړل شوه، نکاح په مراسمو کې د بڼې هاشم، اوبڼې مضر د قبیلو مشران حاضر وو د نکاح مېرمن او بڼې وټاکل

شوي دا نکاح د شام له سفر څخه دوه سياشتي وروسته ترسره شوه.

پندونه او نصيحتونه:

۱- عدالت په هر وخت، او دهر چا له خوا چې بې وړانديزوشي د ستاښي اوسلو وړ دی.
۲- د فضول تړون د جاهليت د تيارو په وړاندي د يو روښان څراغ په څير و، دا خبره په دې دلالت کوي چې په يوه ټولنه يا يو نظام کې دفساد خپرېدل دټولو فضليتونو دستفي کېدو په معنا نه ده.

۳- ظلم په هره بڼه چې وي مردود دی، که څه هم په ډير لږ شمير خلکو ناندې واقع شي، اسلام د ظلم سره په جگړه کې دی او د مظلوم په څنگ کې پرته له رنگ، دين، وطن او جنس څخه ولاړ دی.

۴- د خیر او نیکو کارونو لپاره د تړون جواز، مسلمانانو ته جائز دی چې د حلف الفضول په شان تړونونه د کفارو سره لاسليک کړي. په دې شرط چې داسلام د مقاصدو سره مطابقت ولري.
۵- مسلمان باید په ټولنه کې هميشه فعاله ونډه واخلي او د چاپيريال په حواثو کې بايد هيڅکله هم بې پروا پاتې نشي.

۶- الله تعالی خپل پيغمبر ته مناسبه ميرمنه غوره کړه ترڅو د هغه مرسته وکړي څومونه بې کم کاندې او د رسالت د کارونو په زغملو کې بې مرسته له وي.

- زده کوونکي دې پورتنې مطالب په انفرادي او يا گروپي شکل د سوال او ځواب په طريقي سره تکرار کړي .

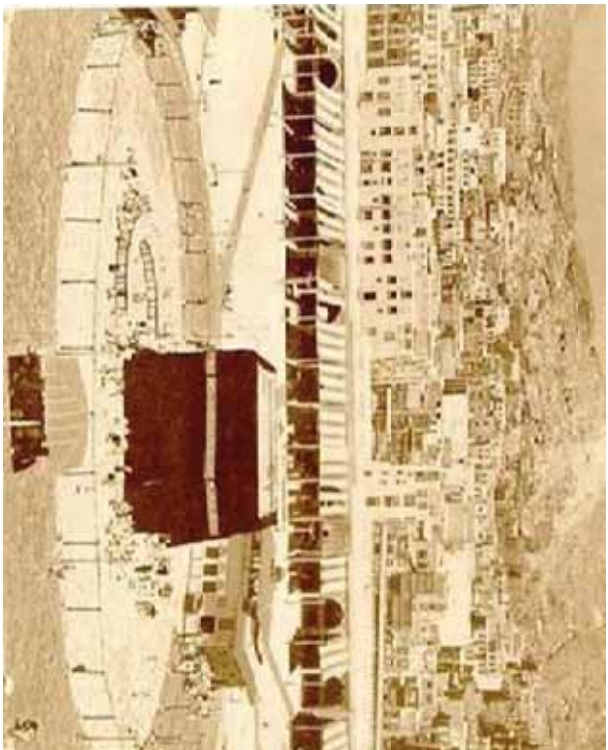
- ۱- د پيغمبر ﷺ اخلاق د ځوانې پر مهال او له پيغمبري څخه دمخه څرنگه وو؟
- ۲- ايا بې کریم ﷺ د ځوانۍ پر مهال کوم ټاکلي کسب او کار درلود؟ څرگند بې کریم ﷺ د حلف الفضول څخه څه پندونه او نصيحتونه اخستلای شو څرگند بې کریم ﷺ؟
- ۳- بچيرل راهب پيغمبر ﷺ څرنگه وپيژنده؟

د لوست مهم مطالب په مختصر ډول په خپله ژبه د يوې مقالې په لړ کې وليکئ.

د کعبې شريفې جوړول

نېټه وېشتم لوست

نبی کریم صلی الله علیه وسلم د ۳۵ کلونو په عمر کې و چې قریش د کعبې جوړولو لپاره راغونډه شول د کعبې د چټ جوړول هغوی ته زیات ارزښت درلود خو د کعبې له ړنگولو یې ونړه درلوده. قریش شوه کعبې د چټ د جوړولو لپاره مناسب لارګی برابر کړل ، د کعبې کوټه د اسماعیل علیه السلام له وخته تر دغه دمه چټ نه درلود او د تیرویو دیوال ؤ، په همدې کال کې پر مسجد الحرام باندې سیلاب راغی نږدې و چې کعبه وړانده او وپنجاړه شي ، او قریش دې ته اړشول چې کعبه شریفه له سره جوړه کړي.

قریشو پریکړه وکړه چې د کعبې په جوړولو کې د حلال او پاکیزه مال څخه پرته بل مال مصروف نلکړي او هغه پیسې چې د ناروالو لکه، سود او قمار څخه په لاس راغلي وي د کعبې په جوړولو کې ورڅخه استفاده ونه کړي.

ولید بن مغیره مخزنو یې د کعبې په وړانولو پیل وکړ، کولنګ یې را واخیست، او یوې ویل:ای

پروڊگاره اڏيندڙن نه پر ته بله هيڄ اراده نه (م) ڊڪٽينٽو برخه ئي ورائه ڪو، ڪلهه جي هغه ته په لوهرن وري ڪو ڪجهه سستو نه ڀينبه نه شو، نو ڇڪه به دوهمه ورڇ ئي خلڪو به ورائو ڪي مالا تراوڻ پوري و ڪو، او هغو بنسٽون ته ورسيل جي ڊايراهيم عليه السلام په لاس جوڙ شوي وو.

له هغه وروسته ئي ڊڪهبي په جوڙولو پيل و ڪو، ڊاسي جي ڪهه به په ڇو برخو وويشله اود هري برخي جوڙول ئي پوي قبيلي ته وسپال هري قبيلي ڊڪائو به راوڙو، او په جوڙولو پيل و ڪو، ڊڪهبي شريفن ڊ جوڙولو دنه ڊ يوروسي معمار په څاره وه.

ڪلهه جي ديوال ڊ حجر الاسود ڊ اينبوڊلو تر ڇا به پورته شو نو دا جي ڊ حجر الاسود ڊ ڪائي ڊڪينبوڊلو ويلر به دڇا به برخه شي ڊدوي تر منڇ اختلاف پيدا شو، او تر ڇلورو يا پنڇو ورڇو پوري ئي دوام و ڪو؛ ٽڙي و جي دا اختلاف ڊ حرم شريف په منڇ ڪي به پوري خونري جگري بدل شي.

- زده ڪوونڪي ڊي پورتنن مطالب په انفرادي او يا گروپي شڪل ڊ سوال او جواب په طريقي سره تڪرار ڪري.

په حجر اسود ڪي ڊ تحڪيم واقعه:

حجر اسود ڊ پرته له غلاف ڇڻه

حجر اسود ڊ سڀيتو زرو ڊ غلاف سره

ابو امیه بن مغیره وړاندیز وکړ: د دې جنجال د اوارولو په هکله به هغه لومړنی سړی چې د جومات په دروازه راننوخې حکم ټاکو، ټولو ومنله، الله غونښت چې لومړنی سړی کوم چې د جومات په دروازه راننوخې هغه به رسول الله ﷺ وي کله چې خلکو هغه ولیده نو د خوښۍ غږونه یې پورته شول، او ویې ویل دا هماغه امین دی؛ دا محمد دی؛ موږ دده پر پکړه منو هغه ته یې د شخړې په هکله معلومات ورکړل محمد صلی علیه وسلم یو ځادر راوغوښت حجر الاسود یې په ځادر کې کېښود، د جنجال کوونکو قامونو له مشرانو څخه یې وغوښتل چې هغوی ټول د ځادر پېچکې ونیسي او هغه پورته کړي او ځای ته یې ورسوي اویا یې په خپله د حجر الاسود تیره راراځیسته او په خپل مبارک لاس یې په خپل ځای کې کېښوده او دا د جنجال داوارولو یوه مناسبه طریقه وه چې ټول خلک پرې راضي شول.

د کعبې د جوړولو پر مهال د قریشو مال کم شو نو سهرلې برخه یې پرېښوده چې تر اوسه پاتې ده او د حجر یا حطیم په نامه یادېږي همدارنگه د کعبې دروازه یې هم د ځمکې څخه لوړه کړه.

د کعبې د جوړولو پر مهال پیغمبر ﷺ ته دوه ځانگړي وپارونه ور په برخه شول:

یو د مکې د قبیلو ترمنځ د احتمالي جنګ مخنیوی و، اوبل په خپلو مبارکو لاسونو د حجر الاسود ایښودل په ټاکلي ځای کې و.

د بهشت څخه وړاندي د نبوي سیرت لنډه پېژندنه:

پیغمبر صلی الله علیه وسلم د ډیرو نیکو صفاتو خاوند و لکه: د خلکو سره ښېگڼه، تواضع او عاجزي، مېړانه، رېښتینولي، مېلمه پالنه، امانتداري، سخاوت، په وعده وفا، انصاف، شفقت پاک نفسي، کلکه او مضبوطه اراده اوداسې نور.

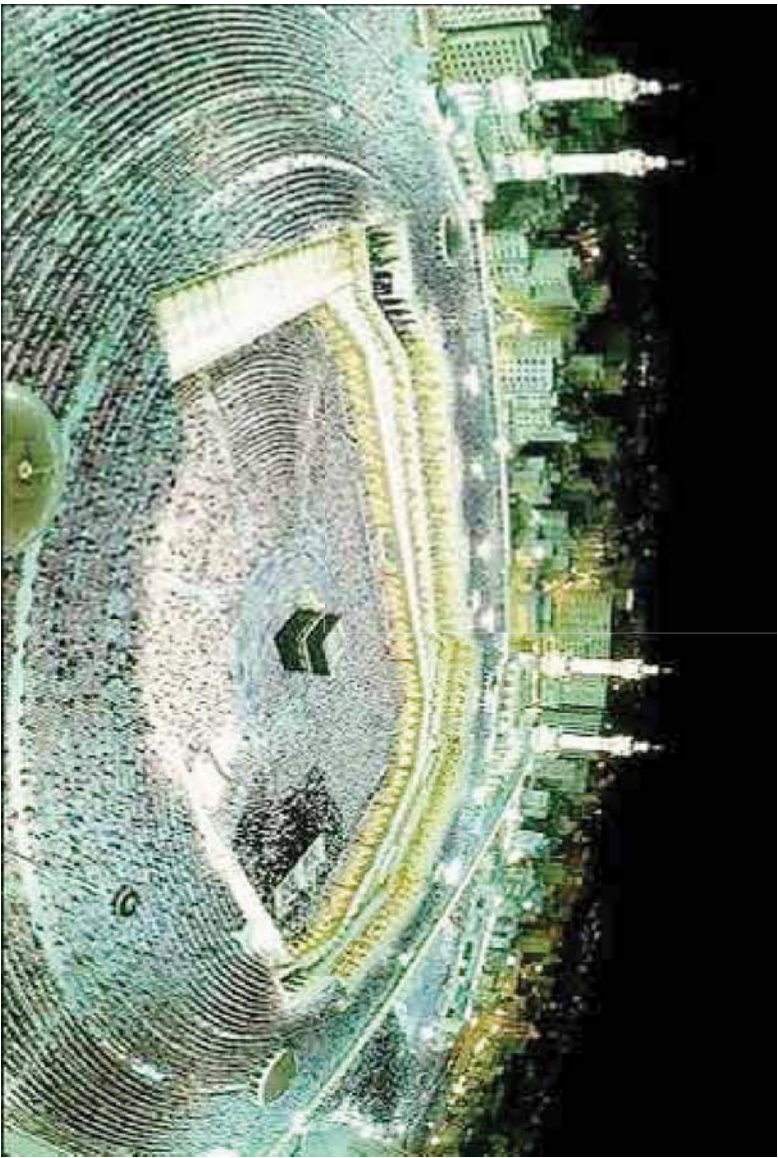
هغه شراب نه څښل، د بتانو نذرانې یې نه خوړلې، په هغو سرا سموکې چې د بتانو د لمانځنې لپاره به تیاریدل گډون نه کاوه، د ژوند له لمړنیو شپو څخه یې د بتانو څخه کرکه درلوده، بلکه د ځمکې په سر یې هغه تر ټولو موجوداتو بد گانه، اونه یې په بتانو قسم زغملای شو.

محمد ﷺ د خلکو تر منځ په ښو خوږیونو، او غوره خصالتونو شهرت درلود. هغه تر ټولو ښه گاوښی، تر هر چا د اوچتو اخلاقو څښتن، د ډیر لوی زغم خاوند، په خبرو کې تر ټولو رښتینی، زیات مهربان، نرم خوږه او په وعدو ولاړ شخص و. لنډه دا چې د انسانیت او دکمال ټول صفتونه پر هغه ﷺ تمام شوي وو.

د کعبي شريفې د جوړولو تاريخ:

- 1- د کعبي شريفې د جوړولو په اړوند ډول ډول روايتونه راغلي دي.
ځينو مؤرخينو د کعبي تاريخ حتی د ادم عليه السلام له زمانې څخه ډير مخکې په گوته کړی او وايي: د ادم عليه السلام د زيږيدنې څخه لا ډير مخکې ملائکو کعبه شريفه جوړه کړی وه. خو بله ډله په دې نظر ده چې: لومړنی هغه کس چې کعبه يې جوړه کړه ادم عليه السلام و، او کله چې يې د کعبي ودانۍ سرته ورسوله الله (جل جلاله) ورته وحې وکړه چې د کعبي څخه طواف وکړي او ورته يې وويل: (ته لومړنی انسان او د لومړنی کور او ودانۍ ده).
دهغه څخه وروسته ډيری تيری شوې او د نوح عليه السلام زمانه راورسيده نوح عليه السلام د کعبي د حج مراسم اداء کړل. د څو پيړيو په تيريدو سره د ابراهيم عليه السلام زمانه راغله هغه هم د کعبي بنيادونه اوچت کړل.
په هر حال هغه څه چې د قران کریم په قطعي دليل ثابت دي هغه دادي: يواځينې هغه دوه سړي چې دبيت الحرام بنيادونه يې ودرول هغه ابراهيم او دهغه زوی اسماعيل عليه السلام وو.
2- کعبه شريفه څلور ځله جوړه شوې او يو ځل په پاڅه شان ترسيم او دخول شوي ده:
لومړی ځل: د لومړي ځل لپاره کعبه ابراهيم عليه السلام جوړه او اسماعيل عليه السلام به ورسره مرسته کوله. دوهم ځل: د پيغمبر صلى الله عليه وسلم دبعثت څخه دمهغه قریشو کعبه له سره جوړه کړه چې پيغمبر صلى الله عليه وسلم هم په کې شریک و.
درېم ځل: دزيد بن معاويه په زمانه کې، کله چې دعبد الله بن زبير (رض) دمحاصري پروخت نيږديانوکعبه په ټانکونو (مخجنيقونو) وويشتله، او اور يې واخيست عبد الله بن زبير رضي الله عنه هغه له سره آباءه کړه.
څلورم ځل: دعبد الملک بن مروان په زمانه کې، کله چې عبد الله بن زبير وژول شو عبد الملک بن مروان کعبه په هغه نقشه جوړه کړه څرنگه چې د پيغمبر صلى الله عليه وسلم په زمانه کې وه.

پنجم خل: د کعبې ترسیم او رڼونه:
د سعودي پاچا خادم الحرمين الشريفين ملک فهد بن عبد العزيز آل سعود کعبه د مسجد
الحرام په شمول دننه او بهر ټوله په اساسي توگه ترسیم او ورڼوله.

۱- د هغې شخړې لامل چي د حجرالاسود د کپښو د لو پر مهال د قبایلو تر منځ پښه شوه څه ؤ؟

۲- د زبي کریم ﷺ د تحکیم قضیه څنگه منځ ته راغله په لنډه توګه يې شرحه کړئ؟

۳- هغه نیک صفتونه چي د بعثت شخصه وړاندي په زبي کریم ﷺ کې راغونډه شوي وو څپي له هغو شخصه بیان کړئ.

۴- د بعثت شخصه د مسخه د پیغمبر ﷺ غبرګون د بتانویه وړاندي څرنگه و؟

د لوست مطالب په خپل تعبیر سره ولیکئ او هم ورته مناسب عنوان غوره کړئ.

دینگری

دیرشم لوست

د نبوت او رسالت په سپوري کي

وروسته له دې چې الله تعالی پیغمبر ﷺ ته د نبوت او رسالت عزت ور په برخه کړ نو ژوند یې په دوو برخو ویشل کيږي؛ چې هره یوه برخه یې خپلې ځانګړتیاوې لري. دا دوه برخې د مګي او مدني دورو څخه عبارت دي، نو دا دوه دورې څه ځانګړتیاوې لري؟ کومو مرحلو ته شاملیدای شي؟

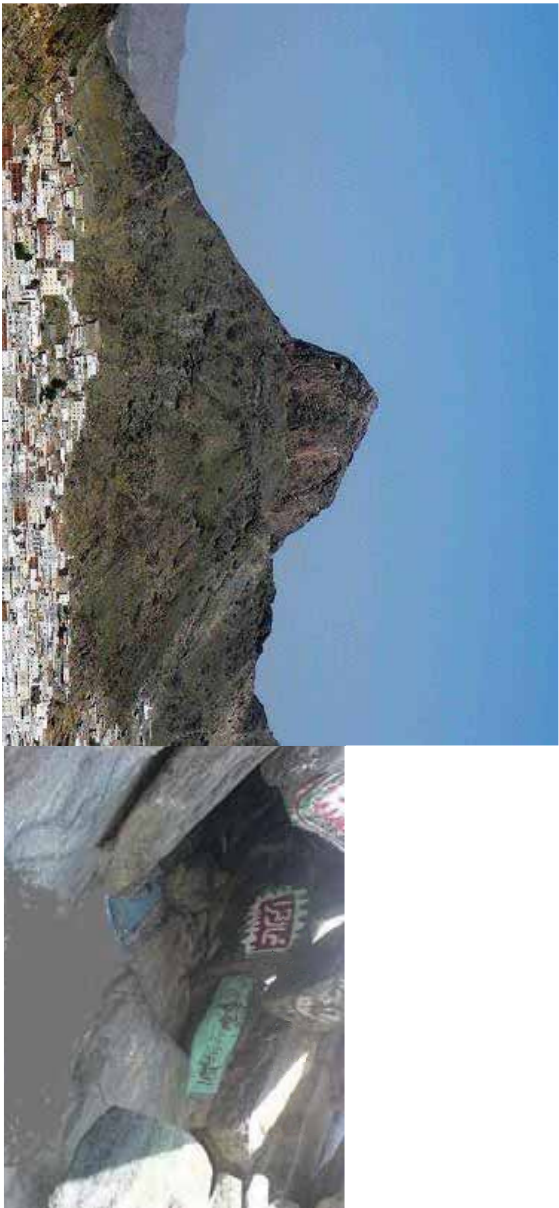
مګي دور – نبوت او دعوت:

دواړو دورو ګڼې مرحلې تیرې کړي دي، او هره مرحله یې خپلې ځانګړتیاوې لري. که چیرې هغو حالاتو ته ښه څیر شو چې دغه پړاونه پرې تیر شوي دي دا خبره په ډاګه څرګندېږي، چې مونږ کولای شو مګي دوران چې تقریباً (دیارلس کاله) ورو په دريو برخو وويشو.

- ۱- د پټې بڼې مرحله، چې درې کلونه وو.
- ۲- مګي والو ته ډاګیزه او ښکاره بڼه، چې د بعثت له څلورم کال څخه پیل او د بعثت د لسم کال تر آخره پورې یې دوام وکړ.
- ۳- د مګي څخه بهر د دعوت د خپریدو مرحله، چې د لسم کال له وروستیو څخه پیل او د مدني منورې د هجرت د وخت سره سره مدني دور ته هم شاملېږي او د نبي کریم ﷺ د ژوند تر آخره پورې یې دوام وکړ.

زده کوونکي دې پورتنې مطالب په انفرادي او یا ګروپي شکل د سوال او ځواب په طریقي سره تکرار کړي.

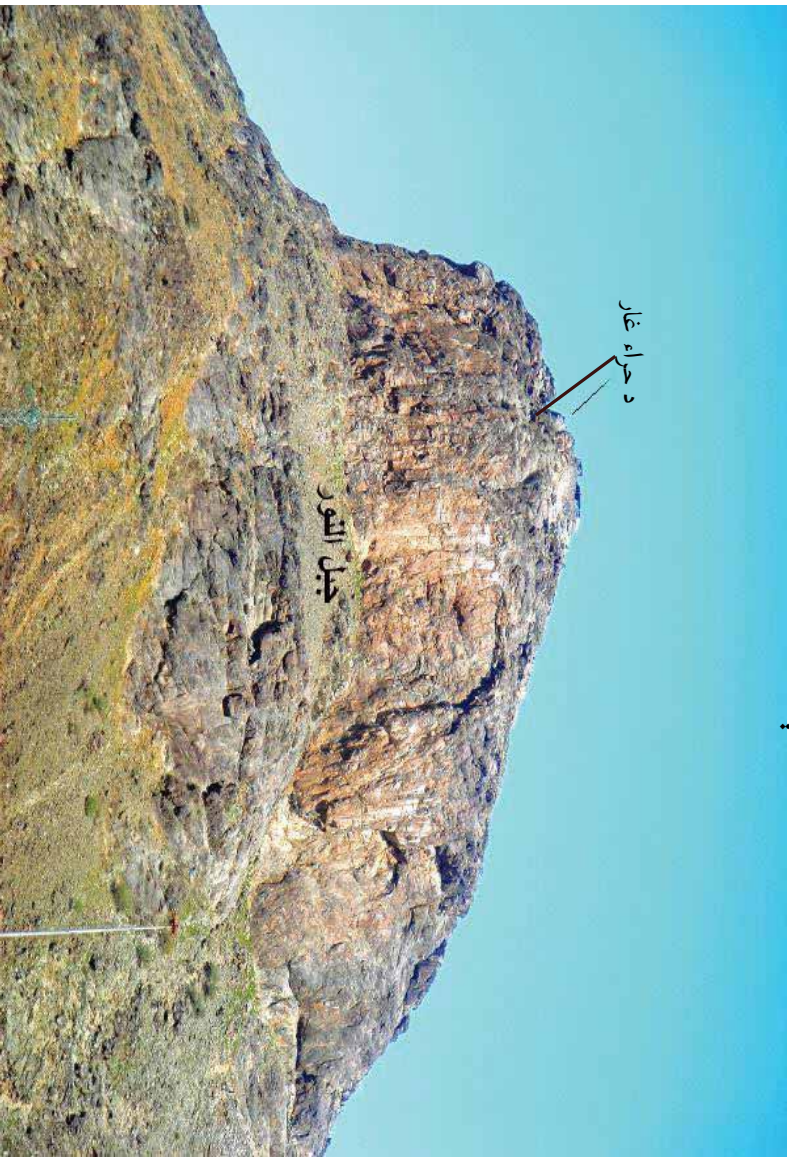
د حراء غار قبلي ته معضايخ

د حراء غار(جبل النور):

کله چې د نبي کریم (ص) عمر څلویښتو کلونو ته نږدې شو نو گوښه والی او خلوت يې اختيار کړ؛ اوبه او خواړه به يې د ځان سره واخيستل او د حراء د غار په لور چې په (جبل النور) کې موقعيت لري روان شو. که چېرې تاسې د مکې مکره يې څخه د سهيل په لور د يوه ساعت په واټن لار ووهئ نو هلته به تاسې يو غروړوړينئ چې د نوراني منارې په څير څلېرې دا غر هغه د جبل النور غړ دی چې د حراء غار پکې شتون لري، چې نبي کریم ﷺ به د روژې (رمضان) مياشت په دغه غار کې تېروله او خپل وخت به يې په عبادت، د کايئاتو په ننداره او د هغه قدرت په سوچ او فکر کې تېراوه چې د کايئاتو تر شا وجود لري، هغه شرکي عقايد چې دده قوم پرې اخته ووده ته دمنلو وړينه وه، او د روښنايي هغه لاره چې د ده صلی الله عليه وسلم اعتماد او رضا پرې حاصلېدی شوی له ده څخه ورکه وه نو له دې امله به هر وخت پرېشانه و.

دغه خلوت او عزلت ددې لپاره و ترڅو دی ﷺ د هغه لوی مسئوليت او امانت لپاره چې د ده په انتظار کې دی تيار شي.

جبرائیل له وحي سره:

کله چې د پیغمبر ﷺ عمر پوره څلویښت کاله شو نو د نبوت وړانگو یې په ځلیدو پیل وکړ، هغه دا و چې دسکې هر یو کافي به ورته سلا مونه کول، هر خوب به یې چې لیده حقیقت به یې څرگندیده او خوبونه یې لکه د روڼ سپار ځلیدل، په همدې توگه یو کال تیر شو.

د رمضان میاشت په داسې وخت کې راوړسید ه چې پیغمبر ﷺ د دریم کال په رمضان کې د حراء په غار کې گوښه ناست و، الله تعالی و غوښتل تر څو د ځمکې خلک د خپل رحمت څخه برخمن کړي نو محمد ﷺ یې په نبوت عزتمن کړ او جبرائیل (ع) یې د قران کریم د څو آیتونو سره د ده حضور ته راولیږه. وحي څه وخت نازل شوه؟

د دوشنبې په ورځ د رمضان المبارک یوویشتمه چي د (۱۱۰) میلادي کال د اگست د لسمې نېټې سره سمون خوري کله چي پیغمبر (ص) د خلوینبست کلني په عمر کي و، وحی پر انحضرت (ص) باندي نازله شوه.

عائشه صدیقه رضي الله عنها پدي هکله داسي روايت کوي: د رسول الله (ص) د وحی پیل له نيکو او بنو خوبونو څخه شوی و، د حرا په غار کي به يي له خلکو گوښه ژوند کاوه، پرته له دې چي کورته ولاړ شي، څو مسلسلې شي به په عبادت مشغول ؤ او د هغو شپو لپاره به يي توبنه ورسره ورله، بيا به خديجي ته راستون شو او همغومره نوره توبنه به يي د ځان سره واخيستله.

د حرا په غار کي و چي وحی پرې نازله شوه ملائکه ورته راغله او ورته يي وويل: ولوله، ده وويل: زه لوستل نشم کولی، رسول الله ﷺ وويل: بيا ملائکي زه ټينگ ونيولم، او زور يي کړم، بيا يي پرېښودم، بيا يي وويل: ولوله! ما وويل: زه لوستونکي نه يم، بيا يي دويم ځلي ونيولم او ډير زيات يي زور کړم او ډير په تکليف شوم، بيا يي پرېښودم او ويي ويل: ولوله! ما وويل: زه لوستونکي نه يم، دريم ځلي يي ونيولم او را ټينگ يي کړم او بيا يي پرېښودم او راته يي وويل:

﴿أَوْرَأَيْتَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ وَإِنَّكَ أَلَمَّ الْكِرَامِ الَّذِي عَلَّمَ الْقَالَ عَدُوًّا لِآلِنَسَانِ مَا تَرْتَعِيمُ﴾ (۱)
ژباړه: ولوله (ای پیغمبره) د خپل رب په نوم چي هغه پیدا کړل، پیدا يي کړ انسان د کلاکي شوي وينې له توتي څخه، ولوله او ستا رب ډير مهربان دی، چي هغه د قلم په مرسته علم وښوده، انسان ته يي هغه علم ورکړ چي هغه پرې نه پوهيده.

پیغمبر (ص) د حرا له غاره راستون شو زړه يي درزیده او خديجي رضي الله عنها ته يي وويل: ما وناغاره، ما وناغاره هغه يي په خادر کي ونغښت ترڅو يي ويره ورکه شوه او خديجي رضي الله عنها

(۱) العلق: ۱ - ۵

ته ئې وويل: په ما څه شوي دي؟ او خديجه ئې له هغې پېښې څخه چې په ده تيره شوې وه خبره كړه او ويې ويل: د خپل ځان په هكله وويرېدم، خديجې وويل: هيڅكله داسې نده، په الله قسم دى چې پاك الله به تا نه رسواكوي ځكه چې ته خپلوي پالي، د بيوزلانو مرسته كوي، پريوتې خلك تر منزه رسوي، د سيلمه عزت او پالنه كوي او د حق په لاره كې د ستونزو د لرې كولو لپاره ملا تړي.

خديجه د رسول الله ﷺ سره خپل د تره زوى ورځه ورځه ته ورغله، هغه په جاهليت كې د نصرانيت دين قبول كړى ؤ او يو سپين بېړى بوډا سړى و چې سترگو ئې لېد نشو كولى.

خديجې ورته وويل: اى د تره زويه! د خپل وراره خبرې دې واوړه، ورځه ورته وويل: اى وراره! څه شوي دي؟ پيغمبر ﷺ هغه ته ټوله كيسه بيان كړه. ورځه وويل دا هماغه ملائكه ده چې الله تعالى موسى عليه السلام ته هم را لېږلې وه، اى كاشكي زه ځوان او غښتلى واى (تر څو ستا مرسته ئې كړې واى) او كاشكي چې زه هغه وخت ژوندى واى كله چې تا خپل قوم له كور او وطنه اوباسي؟ پيغمبر ﷺ وويل: ايا هغوى به ما د مكې څخه وباسي؟ ده وويل هوا هر چا چې ستا په څير پيغام راوړى دى، د بسمني ورسره شوي ده. نو كه زه چېرته هغه وخت ژوندى وم په ټول توان او طاقت سره به ستا ملا تړ وكړم. له دې پېښې وروسته ورځه جوړ تر وفات شو او وحى هم بنده شوه.

- زده كوونكي دې پورتنې مطالب په انفرادي او يا گروپي شكل د سوال او ځواب په طريقې سره تکرار كړي.

۱. مڪي دور په دريو پراوونو ويٺل ڪيري نومونه بي واخلي.
۲. ولي نبي ڪريم ﷺ له پيغمبري مڃڪي د حرا غارت ته تشريف ورتو؟
۳. ڪله جي پيغمبر ﷺ ورقه بن نوفل د وحي له نازليدو خبر ڪر د هغه عڪس العمل ڇه و؟

د لوست مطالب په خپل تعبير سره وليڪي او هم ورته مناسب عنوان غوره ڪري.

د وحي د ټول ادامه

د وحي ډولونه:

- ۱- د وحي ډولونه او سرچينې په لاندې ډول دي.
 - ۱- رښتيني خوبونه: چي د پيغمبر ﷺ لپاره د وحي پيل و.
 - ۲- هغه څه چي ملايکي دده په ذهن او زړه کي تلقينولو، پرته له دې چي ملايکه وويني.
 - ۳- کله به ملايکه د يوه سړي په څيره کي نبي کریم ﷺ ته راتله ترڅو هغه څه چي ورته وايي بڼه پرې پوه شي، په دغسې حالت کي به صحابه و هم جبرائيل عليه السلام ليد.
 - ۴- پرېښته به د رنگ د کرنگار په څير ورته راتله او ددې ډول وحي زغمل به ورته سخت تماميدل، حتی په سخته يخني کي به دده په مبارکي ټنډې د خولو څانڅکي معلوميدل ، اوکه په دغه حالت کي پر سپرلي- سپور و نو سپرلي- به پر ځمکه گونډې لگولې.
 - له پيغمبر اکرم (ص) به کله ملائکه په خپل اصلي شکل کي ليدله، او دالله (ج) له خوا راليرل شوی فرمان به يې ورته سپارلو. دا ډول وحي دوه ځله پېښه شوې ده چي د(النجم) په سورت کي يې بيان راغلي دی.
 - ۲- آسمان ته دتللو پر وخت هم الله جل جلاله پر هغه ﷺ وحي نازله کړه، لکه دمعراج په شپه چي په پيغمبر (ص) وحي نازله شوه.
 - ۷- د الله تعالی کلام به پرته د پرښتې له واسطې نبي کریم (ص) ته وحي کيده لکه څنگه چي الله تعالی د موسی بن عمران سره خبرې کړې وې، چي دغه وحي د موسی عليه السلام لپاره د قران په نص، او دپيغمبر (ص) لپاره داسراء او معراج په حديث کي ثابته ده.
- جبرائيل دوهم ځلي وحي راوړي:**
- وحي څو ورځي ځنډ شوه ، نبي کریم ﷺ د وحي د نازليدو په انتظار کي و چي الله تعالی دوهم ځلي په وحي مشرف کړ، پيغمبر ﷺ فرمائي: يوه مياشت د حرا په غار کي معتکف شوم کله چي زما اعتکاف پای ته ورسيده د حرا له غاره راگوز شوم ، يو آواز مې واوريد، نو نبي ، کښم ، مخي او شاته مې وکتل څه مې ونه ليدل ، کله چي مې پورته خواته وکتل همغه ملايکه مې وليده چي د حرا په غار کي ماته راغلي وه، پر هغه کړسې- چي د آسمان او ځمکي تر منځ يې قرار درلود ناسته وه، نو جوړ زيات ووږيدم او د هغې د ليدو له ويرې پر ځمکه پرېوتم.

خدیجه ته راغلام او ودي ويل: ما ونغاوه، ما ونغاوه. هغي زه ونغبستم بيا دا آيتونه نازل شول:

﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ ۚ وَرَبُّكَ الْكَافِرُ ۚ وَيَا أَيُّهَا الْقَاطِرُ ۚ وَالرَّحِمُ ۚ فَهَجِرْ ۚ﴾ (١)

ژباړه: ای خان نغبنسونکی، خلا ستونکبه، پاخیره او خبرداري ورکړه، او دخپل رب لويي اعلان کړه، او خپلي جايي پاكي وساته، او له چټلي شخصه په څنگ اوسه.

ددې شخصه وروسته پيغمبر ﷺ شل کاله د ارابي خوب اوراحت پر ځان او پر خپله کورنۍ بند کړ او د الله (ج) دين ته دبندي لپاره يې خپله ملا وتړله د الهي رسالت د تبليغ دروند پيټي يې په غاړه واخيست، دظلم، تيري، اود جهالت سره دکلکي مبارزي دروند بار يې په اوږو کيښود نوځکه يې دشلو کلونو شخصه زياته موده په مختلفو پړخوکي هلې ځلې اوکوشنونه کول، او په دې لاره کې يې نې ساري زحمتونه وکال.

کله يې جې اسماني آواز ترغورېدو او ددعوت په رسولو مأمور شو نو ددنيا هيڅ ډول خنډونو او ستونزو ونشوای کړای دده د لوړې موخي د لارې خنډه واقع شي.

فعالیت

- زده کونکي دې پورتنې مطالب په انفرادي او يا گروپي شکل د سوال او ځواب په طريقي سره تکرار کړي.

ارزونه

١. د وحې ډولونه په لنډه توگه بيان کړئ.
٢. جبرائيل اسين د دويم ځل لپاره د څرنگه وحې سره راغی؟

کورنۍ دنده

دلوست عمده مطالب په خپل تعبير سره وليکئ، او يو مناسب عنوان ورته وليکئ.

خديجه رضي الله عنها

خديجه څوک ده؟ څرنگه يې د پيغمبر ﷺ ملاتړ وکړ، او د پيغمبر ﷺ سره د هغې نکاح د دعوت په نشر او خپرولو کې څه اغيزه درلوده؟
خديجه څوک ده؟

خديجه بنت خويلد بن اسد ده، چې د پيغمبر اکرم ﷺ سره په دريم نيکه کې شريکيږي. هغه رضي الله عنها د (طاهري) په نامه هم ياديدله، د عام الفيل څخه پنځلس کاله د مخه زيږيدلی وه. په ټولو بنسټونو کې د حسب او نسب له مخې کابله او د بنو اخلاقو څښتنه وه پيغمبر ﷺ فرمائي: (د جنت په بنسټونو کې تر ټولو غوره خديجه بنت خويلد، فاطمه بنت محمد، مريم بنت عمران او آسيه بنت فراحم د فرعون بنسټه ده).
خديجه لومړنۍ بنسټه ده چې په نبي کریم ﷺ يې ايمان راوړی دی.
خديجه رضي الله عنها د نبي کریم ﷺ لومړنۍ بنسټه وه چې کونډه وه او د رسول الله ﷺ سره د واده پر مهال يې عمر (۴۰) کاله و، پيغمبر اکرم ﷺ (۲۵) کلن و چې د خديجې (رض) سره يې واده وکړ. دوی وروسته له واده (۲۵) کاله گډ ژوند درلود.

خديجه د رسول اکرم (ص) ملاتړي:

کله به چې د پيغمبر ﷺ په وړاندي ستونزي رانللي ام المؤمنين خديجه رضي الله عنها به د هغه تر څنگ ولاړه وه، او دهغه ﷺ کړاو نه به يې کمول، هغه ته به يې ارزښتناکې مشورې ورکولې، په خپله پانگه يې هغه سره همدردي کوله، او په خبرو سره يې هغه ته تسلي ورکوله.

د پيغمبر ﷺ ماشومان:

د پيغمبر (ص) ټول ماشومان د خديجې رضي الله عنها څخه وو، يوازې ابراهيم له ماريې څخه وو، هغه ماشومان چې د خديجې رضي الله عنها څخه وو عبارت دي له: قاسم، عبدالله او څلور لورگانې يې هره يوه زينب، رقيه، ام کلثوم او فاطمه ده.
قاسم او عبدالله په ورکټوب کې وفات شوي دي.

د خديجې رضي الله عنها مورينه:

له بنديز او محاصريې څخه ډير وخت نه و تير شوی چې خديجې د پاک الله دلوري اجل بلوگي ته لبيک وويل او له هجرت څخه درې کاله دمخه وفات شوه، نبي کریم ﷺ ددې په مړينه ډير سخت غمجن شو، پيغمبر ﷺ يې قبر ته بنسټه شو او په خپلو مبارکو لاسونو يې په قبر کې کښنوده، خديجه رضي الله عنها د روژې په لسمه د ۱۵ کلونو په عمر له فاني

دنيا سترگي پتي کړي.

داکال په "عام الحزن" يعني د غم په کال ونومول شو ځکه په دې کال کې نبي کریم ﷺ دوه مهرم شخصيتونه له لاسه ورکړل چې خديجه او ابو طالب وو. ځکه چې دادوه شخصيتونه د هميش لپاره دپيغمبر ﷺ ملاتړي وواو دپيغمبر ﷺ سره يې يې کچه مینه درلوده او پر هغه زيات مهربانه وو. ددوي په مرگ پيغمبر (ص) يوازې پاتې شو او په کورنۍ کې يې بل مرستندوی او ملاتړی نه درلود. پيغمبر ﷺ دخديجې له وفات څخه وروسته واده وکړ مگر د خديجې (رض) مینه دپيغمبر ﷺ په زړه کې دژوند تر اخرنيو شپو پورې ځای نيولای و او تل به يې د هغې يادونه کوله.

فعاليت

- زده کړونکي دې پورتي مطالب په انفرادي او يا گروپي شکل د سوال او ځواب په طريقې سره تکرار کړي .

امهات المؤمنين:

امهات المؤمنين هغه گڼه ده چې قرآن کریم د نبي کریم (ص)سپړني په هغې عزتمني کړيدي الله جل جلاله فرمائي: وَأَرْوَاهُ آمهاتهم [الأحزاب : ١١]

ددې کښې له اطلاق څخه يوڅه د نبي کریم (ص) له رحلت وروسته ددغو بيبيانو سره د نکاح د حرمت اعلان و. داگڼه د هغې وياړمني امتيازي ذنبي په څير وه چې دوي ته د احترام، درناوي او د دعوت په لار کې د نه ستړيدونکو هلو ځلو لپاره ورکړل شوه.

ارزونه

١. خديجه رضي الله عنها شوک وه؟
٢. هغه لاملونه چې د پيغمبر ﷺ سره د خديجې (رض) د واده د ترغيب باعث شوي څه و؟ بيان يې کړئ.
٣. خديجې رضي الله عنها به نبي کریم ﷺ سره همدردي کوله هغه ته به يې تسلي ورکوله، دا موضوع شرحه کړئ .
٤. له امهات المؤمنين څخه مراد څه دی ؟ او دا ځانگړتيا چې الله تعالی هغوي ته ورپه برخه کړه څه مطلب افاده کوي؟

کورني دنده

د لوست عمده مطالب په خپل تعبير سره وليکئ او يو مناسب عنوان ورته وټاکئ.

دعوت پیل څرنگه؟

دري دېرشم لوست

پټه بلنه (سري دعوت)

پيغمبر ﷺ د رسالت په رسولو او د توحيد او د يو الله د عبادت په لورد خلکو په رابللو مامور شو، نو رسول الله ﷺ دخپل رسالت تبليغ څرنگه او له کومه ځايه پيل کړ؟ او د خلکو غبرگون ددې نوي بلني په وړاندې څرنگه و.

د پټي بلني پيل: د مدثر سورت د څو آيتونو له نازلیدو وروسته نبي کریم (ص) خپل دعوت او بلنه د يو الله په لوري پيل کړه.

ولی د دعوت پیل په پټه وشو؟

رسول الله (ص) په داسې قوم کې ژوند کاوه چې پرته له بت پرستی يې بل کوم دين نه درلود، ددوي دليل د بوټانو په عبادت کې دا ؤ چې د دوي پلرونو د بتانو عبادت کاوه. د ستونزو او شخړو په حل کې يې پرته له توري بله لاره نه پيژندله. د دې سره سره يې په عربي جزيره کې ديني زعامت او مشري درلوده.

په داسې شرايطو کې د حکمت غوښتنه دا وه چې بلنه بايد په پټه مخکې ولاړه شي څو د مکې خلک په يو ځلي او ناڅاپي توگه له يو پاروونکي کار سره مخامخ نشي، نو لدې امله به پيغمبر (ص) خلک په پټه او سري توگه اسلام ته رابلل.

فعالیت

- زده کوونکي دې پورتي مطالب په انفرادي او يا گروپي شکل د سوال او ځواب په طريقي سره تکرار کړي .
بلنه له کومه ځايه شروع شوه؟
رسول الله ﷺ به لومړی هغه چاته دعوت وړاندې کولو چې له ده سره ډير نژدې او دکورنۍ غړي او دوستان به يې و. رسول الله ﷺ هغه کسان اسلام ته رابلل چې به په نیکو صفاتو پيژندل شوي و، لکه: دحق طرفداران، د خير او اصلاح خاوندان، رښتوني، او داسې نور.

داسی خلكو به ضرور دپیغمبر ﷺ بلنه منله، او د پیغمبر ﷺ په خبرو به یې باور کاوه، دوی اسلام اوداسلام پیغمبر ته پوره اخلاص درلود، اود ژوند تر اخري سلگي پوري به د بي ساري قرباني او سرخندانې سره داسلام په خدمت کې وو.

دوی د اسلام په تاريخ کې د اسلام په لومړيو مخکښانو(السابقون الاولون) وپيژندل شول. ددی دلي په سر کې د پیغمبر ﷺ يې ام المؤمنین حضرت خديجه بنت خويلد، ابو بکر صديق، علي بن ابی طالب او زید بن حارثه وو. دا ډله د دعوت په لومړني ورځ په اسلام مشرفه شوه. بيا حضرت ابو بکر صديق د دعوت په کار کې فعاله ونډه واخيسته او د خپل قوم په منځ کې يې دعوت پيل کړ، خپل ډير نژدې او د باور وړ کسان يې اسلام ته را وبلل لکه: عثمان بن عفان، زبير بن عوام، عبدالرحمن بن عوف، سعد بن ابی وقاص او طلحه بن عبید الله د ابو بکر صديق په بلنه په اسلام مشرف شول چې دوی هم د اسلام له لومړنيو مخکښانو څخه شميرل کېږي. له هغه وروسته ابو عبیده عامر بن جراح، ابو سلمه بن عبدالاسد، ام المؤمنین ام سلمه، ارقم بن ابی ارقم، عثمان بن مظعون، عبدالله بن جحش او ډير نور په اسلام سر لوري شول، او دا ټول د قریشو له قبيلې څخه وو. د قریشو پرته د اسلام په مخکښانو کې دا کسان وو: عبدالله بن مسعود، مسعود بن ربيعه، بلال بن رباح حبشي، صهيب بن سنان رومي، عمار بن ياسر او د هغه پلار ياسر، مورني سمیه او عامر بن فهيره. له يادو شورو ښځو څخه پرته د اسلام په مخکښانو ښځو کې ام ایمن، ام الفضل لبابه بنت حارث، او اسماء بنت ابی بکر صديق وي.

فعالیت

- زده کوونکي دي پورتنی مطالب په انفرادي او یا ګروپي شکل د سوال او ځواب په طريقي سره تکرار کړي .

ارزونه

- ۱- رسول الله (ص) پست دعوت څرنگه پیل کړ او څومره موده یې دوام وکړ؟
- ۲- داسلام له لومړنيو اوساقيينو له جملې څخه د پنځو کسانو نومونه واخلئ؟

کورنۍ دنده

د دوست عمده مطالب په خپل تعبير سره وليکئ، او يو مناسب عنوان ورته وټاکئ.

دارالارقم ده وهېرې مړکې

د پټي بلني مړکې: د ارقم کور د پټي بلني مړکز و چې مسلمانان به هلته را ټولېدل. هره نوي وحې به يې د پيغمبر ﷺ څخه اورېدله، رسول الله ﷺ به هغوی ته د قرآن کریم تلاوت کاوه او د الله جل جلاله صفات به يې ورته بيانول: احکام، اخلاق، او د اسلام د مقدس دين آداب يې هغوی ته ښودل، هغوی پوښتنې به يې ځوابولې، او د خپل نظر لاندې يې د اسلامي ارزښتونو سره سم تربيه کوله. په دارالارقم بن ابي ارقم کې به اصحابو د اسلام د اساسي ارزښتونو لکه: توحيد، تقوی، صبر، زغم، تېرېدنه، تحمل، ثبات، ورور گلوۍ، صدق، وفاء، امانت، ايتاره، يو له بل سره مرستې او يووالي په اړه درسونه زده کول.

فعاليت

- زده کوونکي دې پورتنې مطالب په انفرادي او يا گروپي شکل د سوال او ځواب په طريقې سره تکرار کړي.
- ولې د ارقم کور؟**
د مشرتابه د مړکز لپاره د ارقم د کور په غوره کولو کې گڼ لاسونه وه چې ځينې يې دا دي:
 ۱. د ارقم د مسلمانانو په هکله خلکو معلومات نه درلود. له دې امله د هېچا په خيال او خاطر کې دا خبره نه تيرېده چې محمد ﷺ د خپلو يارانو سره د ارقم په کور کې غونډې جوړوي.
 ۲. ارقم بن ابي ارقم د مخزوم له قبيلې څخه ؤ، او هغه داسې قبيله وه چې د بني هاشمو په وړاندې يې د جگړې او سيالۍ بېخ پورته کړی و.

۳. ارقام بن ابني الارقم يو شپارس کښن ځوان و ، چي په اسلام مشرف شوم، د عربو عادت دا و چي دوی به عموماً خپلي غونډي د مشرانو په کورونو کي کولی له همدې کبله هيڅکله دا تصور او گمان نه کيده چي محمد ﷺ به داسي غونډي د يو ځوان په کور کي و کړي.

پتي بنې خو گاله دوام وکړ؟

دری گاله په همدې توگه تير شول دعوت په پټه چلیده، او دعوت په افرادو پوري مشخص ؤ، د دې مودې په اوږدو کي يوه مؤمنه ډله منځ ته راغله چي يو بل ته يې د ورورۍ لاسونه ورکړل يو د بل ملاتړ او هلي ځلي يې کولي چي د اسلام پيغام خلکو ته ورسوي.

پيغمبر ﷺ خپل دعوت د خلکو په منځ کي په ښکاره ډول اعلان نکړ خو په قريشمو کي مشهور شوی ؤ او د اسلام پاک نوم د مکي مکرمې په گوډ گوډ کي خپور شوی ؤ. خلکو هر ځای د دې دعوت په هکله خبرې کولي ، ځينو خلکو لکه: ابو جهل ؤ، او ابو لهب په يو شمير مؤمنانو ظلم کاوه خو سره له دې هم مشرکانو دې کار ته ډيره پاملرنه نکوله ځکه چي پيغمبر ﷺ لاتر دې دمه داسلام دعوت نه ورو ښکاره کړی، تر څو وحې نازله شوه او نبي کریم ﷺ يې د باطلو عقيدو سره د مقابلي او د بتانو په رنگولو مکلف کړ.

ارزونه

۱. ارقام بن ابني ارقام څوک ؤ؟
۲. اصحابو په دار الارقم کي څه زده کول؟
۳. ولی دارالارقم د غونډو لپاره مرکز وټاکل شوم؟

کورني دنده

د لوست عمده مطالب په خپل تعبير سره وليکي، او يو مناسب عنوان ورته وټاکي.

د پيغمبري کورنۍ

ايمان او ثبات

عن سفیان بن عبد الله رضي الله عنه قال: قلت: يا رسول الله! قل لي في الإسلام قولاً لا أسأل عنه أحداً غيرك. قال: «قل آمنْتُ بالله، ثم استقم» رواه مسلم.

د راوی پيژندنه:

نوم يې سفیان د پلار نوم يې عبدالله د طائف اوسیدونکی دی د حضرت عمر رضي الله عنه د خلافت په موده کې د طائف والي ؤ. **د کلمو معنا:**

۱- لا أسأل: پوښتنه ونه کړم.

۲- قولاً: خبره

۳- قل: ووايه

۴- ثم استقم: بيا په همدغه مستقيمه لاره ټينگ اوسه.

د حديث شريف معنا:

له حضرت سفیان بن عبدالله رضي الله عنه څخه روايت دی چې پيغمبر صلى الله عليه وسلم ته می عرض وکړ. ای د الله پيغمبره! د اسلام په باره کې راته يوه داسې خبره وکړه چې په دې اړه له تا څخه وروسته له بل چا څخه د پوښتنې ضرورت پاتې نشي. نو يې وفرمايل: ووايه په الله ايمان لرم او بيا پرې ټينگ اوسه.

د حديث شريف حکمت:

مؤمن د ايمان له برکته هېڅکله نه پرېشانه کېږي، ځکه چې دی پر هغه پروردگار ايمان او عقیده لري چې د ټولو کایناتو مالک او متصرف دی هر څه د هغه په لاس کې دي، او مؤمن په دې هم پوهېږي چې يوازې ماديات د انسان ټول مشکلات نشي حل کولای او د ده اړتياوې نه پوره کوي په همدې بناء د خپل پروردگار په بندگي او اطاعت کلک ولاړ وي.

او په نتيجه کې هغه مؤمن چې د ايمان په خونستو ثابت ولاړ وي د ده د ذهن او فکر څخه هر ډول تشوېشونه او غمونه لرې کوي. صبر، حوصله، برده باري ورته په برخه کوي چې د برياليتوب راز يوازې په استقامت کې نغښتي دي.

فعالیت

- زده کوئزکي دي په ټولنيز، اقتصادي، او امنيتي اړخونو کې په الله تعالی د ایمان مشې اغېزې د غیر اسلامي ټولنو سره په مقایسه کولو بیان کړئ.

د استقامت هدف: له استقامت څخه هدف یې له کمې او زیاتي څخه د اسلام پر سمې لارې تلل او په پوره ډول د الله د ټولو وروڼو پیروي کول او له نواښو څخه یې ځان ساتل دي.

د استقامت گټه: استقامت د مسلمان سره د الله تعالی په بندگي کې کورنې کوي، او د شیطاني وسوسو او نفسي خواهشاتو په مقابل کې یې سرلوري کوي د خپلې سمې او کورنې د ضایع کېدلو مخه نیسي او د دنیا او اخرت د نېکمرغي لامل گرځي.

د حدیث شریف گټې:

۱. په الله تعالی باندې د ایمان ارزښت: په الله تعالی ایمان درلودل دومره مهم او ارزښتناک کار دی چې پیغمبر ﷺ د سوال په ځواب کې لوی عنوان و ټاکه.
۲. د استقامت لزوم: انسان د خپل بریالیتوب لپاره دوو ارزښتناکو قوې قورو ته اړتیا لري چې یوه یې باطني او بله یې خارجي ده، باطني قوه یې په الله تعالی باندې کامل ایمان دی او خارجي قوه یې په ایمان باندې استقامت دی.
۳. د دین زده کړه: د دغه صحابي له سؤال څخه معلومېږي چې هر مسلمان باید د دین د زده کړې لپاره د علم او پوهې له خاوندانو څخه پوښتي وکړي.

ارزونه

- ۱- له ثبات او استقامت څخه مراد څه دی ؟
- ۲- د استقامت گټې څه دي ؟
- ۳- لاندې کلمې معنا کړئ.
أ- قُلْ آمَنْتُ بِاللّهِ:
ب- ثُمَّ اسْتَمْتُمْ:

کورنۍ دنده

دایمان د اهمیت او پرفهغه د استقامت د حتمیوالی په باره کې یوه مقاله ولیکئ.

کوی پیغمبر

شیر د پرشم لوست

د پیغمبر والد

عن سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قَالَ أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ كَهَاتَيْنِ فِي الْجَنَّةِ وَقَوْلَ بَيْنَ أَصْغَعِيهِ الْأَوْسَطِ وَالَّذِي تَلِيَ الْإِبْرَاهِيمَ . رواه ابو داود .

د راوي پېژندنه:

نوم يې سهل د پلار نوم يې سعد الساعدي د جاهليت په زمانه کې يې نوم حزن (ضم) و؛ پيغمبر (ص) په سهل (ایمانی) باندې ونومو په ډيرو غراگانو کې يې گډون کړی دی او د هجرت په ۸۸ کال کې د ۹۴ کلونو په عمر وفات شو.

د کلمو معنا:

- ۱- کَافِلٌ: پالونکی.
- ۲- الْيَتِيمِ: هغه ماشوم چې پلار يا مور او پلار دواړه يې مړه وي.
- ۳- كِهَاتَيْنِ: لکه دغه دوه (گوتې).
- ۴- وَقَوْلَ بَيْنَ الْأَوْسَطِ: دواړه گوتې يې سره يو ځای کړې.

د حديث شريف معنا:

حضرت سهل (رض) له پيغمبر ﷺ څخه روايت کوي چې ويې فرمايل: زه او د يتيم پالونکی به په جنت کې يو د بل تر څنگ داسې نږدې يو لکه د يو لاس دا دوه گوتې . راوي وايي چې خپله منځنۍ او د شهادت گوتې يې سره نږدې کړې.

- زده کونکي دې يتيم ته د نه پاملرنې زياتونه په ډله ييز ډول بيان کړي.

د حدیث شریف حکمت:

په هره ټولنه کې لکه څرنگه چې پانگوال او سرمایه دار ژوند کوي فقيران، بي وزله او بي کسه یتيمان هم ژوند کوي، د اسلام مقدس دين سورې دې ته هڅوي چې د هغوی سرپرستي وکړو او دوی پرې نږدو چې په دغه حالت کې د يواځې والي احساس وکړي، که چېرې د دوی اړتياوې او ضرورتونه پوره نه کړل شي نو تجربې دا ثابته کړې ده چې دغسې خلک اکثره بي نادرسته لویبږي، زړونه يې سخت وي، کينه او خطرناک فکرونه لري او بيا د اسلام دښمنان ورڅخه خپلو سترو اهدافو ته د رسېدلو لپاره کار اخلي او په وړانکارې پيل کوي، د راحت فضا څه پړه او ژوندون په يو تريخ حقيقت بدلوي نو په همدې بناء د شتمنو او بډايو خلکو دا وظيفه ده چې د دوی تعليم او سالم تربيت په خپله غاړه واخلي او خپله دينی وجيبه ترسره کړي او هم د لوی اجر او ثواب خاوندان شي.

فعاليت

- څنگه کولای شوه یتیمانو سره مرسته وکړو؟ په دې اړه خپل نظريات په ډله ییز ډول څرگند کړئ.

د حدیث شریف گټې:

- ۱- د یتیم د پالونکي مقام: پیغمبر ﷺ د یتیم پالونکي ته دا زبړی ورکړی دی چې هغه به د قیامت په ورځ د پیغمبر ﷺ ترڅنګ ولاړ وي.
- ۲- په ښوونه کې د تعلیمي وسائلو څخه استفاده: د دې لپاره چې مطلب د مخاطب په ذهن کې ښه ځای ونیسي پیغمبر ﷺ د خپلو مبارکو گوتو له اشارو څخه کار واخیست.

ارزونه

- ۱- یتیم چا ته ویل کېږي او د هغې پالنه د چا په غاړه ده؟
- ۲- د یتیم د پالونکي مقام څه دی؟ واضح یې کړئ.
- ۳- د پورتنی حدیث شریف گټې ذکر کړئ.

کورنۍ دنده

- په دې ارزنده چې یتیم دې له کومه حیثه د پاملرنې وړ وگرځي، یوه لنډه مقاله ولیکئ.

هرسته او کومک

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يُظْلَمُهُ، وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ، وَمَنْ فَرَّحَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّحَ اللَّهُ عَنْهُ بِهَا كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». رواه البخاري.

دراوی پېژندنه:

نوم يې عبدالله د پلار نوم يې عمر او په قوم قريش دی په مکه مکرمه کې په اسلام مشرف او بيايي مديني منوري ته هجرت وکړ. په صحابه کرامو کې د فقه‌اوو له جملې څخه وه له نبي کریم ﷺ څخه يې زيات شمير احاديث روايت کړي دي او د هجرت په ۷۳ کال وفات شو.

د کلمو معنا:

- ۱- کُرْبَةٌ : کړاو او ستونزه.
- ۲- فَرَّحَ : ليرې يې کړي.
- ۳- سَتَرَ : عيب يې پټ کړ.

د حديث شريف معنا:

له عبدالله بن عمر څخه روايت دی چې پيغمبر ﷺ وفرمايل: مسلمان د مسلمان ورور دی، نه تيری ورباندې کوي او نه يې تيرې کونکو ته سپاري، او هر

خوڪ چي د خپل ورور اړتيا پوره کړي الله تعالیٰ به د ده اړتيا پوره کړي. او هر خوڪ چي د يو مسلمان مشكل حل کړي الله تعالیٰ به يې د قیامت په ورځ مشکلات اسانه کړي. او هر چا چي پر يو مسلمان پرده واچوله الله تعالیٰ به يې د قیامت په ورځ پرده وساتي.

- په پورتنی حدیث شریف کي د مرستی او کوہک بني اغیزې په ډله ییز ډول بیان کړی.

د حدیث شریف حکمت:

الله تعالیٰ دوه ورونه یا خویندې او یا د یوې کورنۍ غړي فطرتاً داسي پیدا کړي دي چي ځانگړې سینه او محبت یې تر منځ وي او د تل لپاره یو بل د سعادت او هوساینې په فکر کي وي که اړتیا ور پینښه شي او یا له کوہی ستونزې سره مخامخ شي د حل لپاره یې د خپل توان مطابق هلې ځلې کوي، او هېڅکله هم پر یو بل تیری نه کوي او نه یو بل غلیم ته سپاری، نو ځکه پیغمبر ﷺ په دې حدیث شریف کي ټول مسلمانان د یوې کورنۍ د غړو او په خپلو کی د خویندو او ورونو په څیر بللي دي او له داسي اعمالو څخه چي دغه اړیکي پري کوي او له منځه یې وړي منع کړي دي لکه ظلم، تیری او داسي نور. او دیوې دیني دندې په توگه یې د یو بل د غم خوړلو او ستونزو د حل کولو او د نورو له عیبونو څخه سترگو پټولو ته خپل پیروان را دعوت کړي دي.

- زده کونکی دې په خپل گروپ کې ددې لوست حدیث شریف په صحیحو الفاظو سره ووايي.

د حدیث شریف گټې:

- ۱- مسلمانان په خپلو کې خوندي او وروڼه دي. باید چې د یوې کورنۍ د غړو په څیر سره ژوند وکړي.
- ۲- مسلمان پر مسلمان ظلم نه کوي او ظلم کول په هیچا هم روانه دي.
- ۳- مسلمان خپل مسلمان ورور دینمن ته نه سپاري.
- ۴- مسلمان د خپل مسلمان ورور د اړتیاو د پوره کولو په فکر کې وي.
- ۵- یو مسلمان د بل مسلمان عیب پټوي. بې عیبه انسان نشته رینښتی مسلمان د خلکو ښه صفتونه بیانوي او بدې یې پټوي.
- ۶- د دی ټولو کارونو په بدله کې الله تعالی له خپل بنده سره همدغه شان مرسته او کورمک کوي.

- ۱- یو مسلمان د بل مسلمان په باره کې باید څرنگه احساس ولري؟
- ۲- د څه لپاره د نورو په عیبونو پرده اچوو؟
- ۳- د لاندې کلمو معنا څه ده؟

لَا يُظَالِمُهُ:
وَلَا يُسَلِّمُهُ:
فَوْحٌ:
كُرْبَةٌ:
سَيِّئٌ مُسْلِمًا:
سَيِّئُهُ اللَّهُ:

کورنی دنده

خزانگه کولای شو د خپلو ټولگیموالو او گاونډیانو سره مرسته وکړو؟ تر دې عنوان لاندې یوه لنډه مقاله ولیکئ.

د مسلمان پېژندنه

عن عبدالله بن عمرو عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «أَلْسَلِمَ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَ يَدِهِ وَ الْمُهَاجِرَ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللهُ عَنْهُ» رواه البخاري

د راوي پېژندنه:

دغه راوي په اووم لوست كې پېژندل شوی دی.

د كلمو معنا:

۱. د هغه له ژبې **مِنْ لِسَانِهِ**:
۲. د هغه له لاسه **وَ يَدِهِ**:
۳. پرېښودونکی **الْمُهَاجِرَ**:
۴. چا چې پرې اېښی وی. **مَنْ هَجَرَ**:
۵. هغه څه چې الله تعالی منع کړي دي. **مَا نَهَى اللهُ**:

د حدیث شریف معنا:

له حضرت عبدالله (رض) څخه روایت دی چې پیغمبر ﷺ وفرمایل: مسلمان هغه څوک دی چې نور مسلمانان یې د ژبې او لاس له ضرر څخه په امن وي او مهاجر هغه څوک دی چې له گناهونو څخه ځان ساتي.

فعالیت

- زده کونکي دي په ډله ییزه توگه د ژبې او لاس د ضررونو په هکله خپل معلومات وړاندې کړي.

د حدیث شریف حکمت:

انسان ته له دوو لوریو ضرر رسېدلای شي یو جسمي او فزیکي او بل معنوی او روحي. بناءً په دې حدیث شریف کې مسلمانان نورو ته د ژبني او لاس له هر ډول ضرر رسولو څخه منع شوي دي تر څو مسلمانان یو بل ته د مقابل احترام په فضا کې د عزت ژوند وکړي او له هر ډول تیري، بهتان، تمسخر، او ازار څخه خوندي وي.

د حدیث شریف گټې:

- ۱- د ژبني سپېڅلتیا: مسلمان په غور او سوچ سره خبرې کوي او د بدو الفاظو او کتنځلو څخه ځان ساتي.
- ۲- د مسلمان له لاسه هېچا ته ضرر نه رسېږي.
- ۳- د گناه له مجلسونو څخه لرې والی: مسلمان باید د گناهونو له مجلسونو څخه خپل ځان لیرې وساتي او په پاک چاپیریال کې ژوند وکړي.

- ۱- پدې حدیث شریف کې له مهاجر څخه څوک مراد دی؟
- ۲- ولې یوازې د لاس او ژبني په ساتنه ټینګار شوی دی؟

پورتنۍ حدیث شریف له معنا سره په خپلو کتابچو کې ولیکئ.

د اسلام پنجہ بناوي

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ، شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ ، وَإِيْتَاءُ الزَّكَاةِ وَصَوْمُ رَمَضَانَ ، وَحَجُّ الْبَيْتِ . رواه البخاري .

د راوي پيش زندنه:

دا راوي په لسم لوست کې معرفي شوی دی.

د کلمو معنا:

- ۱_ بُنِيَ: بنا شوی دی.
- ۲_ خَمْسٌ: پنجه.
- ۳_ إِقَامُ الصَّلَاةِ: د لمانځه کول.
- ۴_ إِيْتَاءُ الزَّكَاةِ: زکات ورکول.

د حديث شريف معنا:

- حضرت عبداللہ بن عمر رضي الله عنهما وايي: چي پيغمبر صلى الله عليه وسلم وفرمايل: اسلام پر پنجو ستونو ولاړ دی:
- ۱_ په دې کواهي ورکول چي پرته له الله صلى الله عليه وسلم څخه بل معبود نشته (هيڅوک د عبادت او بندگۍ ورنه دی) او حضرت محمد صلى الله عليه وسلم د الله صلى الله عليه وسلم رسول دی.
 - ۲_ د لمانځه اداء کول
 - ۳_ د زکات ورکول
 - ۴_ د حج د فريضي اداء کول ۵_ د رمضان د مبارکي مياشتي روژه نيول.

د حدیث شریف حکمت:

اسلام د سلم (صلح) او سلامتی له مادي څخه اخیستل شوی او الله تعالی ته د غاړې اېښودلو په معنا دی چې بنده به د الله تعالی ټول امرونه مني او له نراهیو څخه به یې ځان ژغوري. په دې حدیث شریف کې د اسلام د مقدس دین له داسې تعمیر سره تشبیه شوی دی چې په پنځو محکمو ستونو ولاړ دی.

دغه پنځه سستي دادی:

د شهادت د کلمې لوستل: د اسلام بنسټ د الله تعالی په یووالي ایمان لرل دي چې بیراځي همدغه ذات د کایناتو پیدا کوونکی او د عبادت او بندگۍ وړ دی او حضرت محمدﷺ یې بنده او پیغمبر دی او د هغه پیغامونه یې انسانانو ته رسولې او د ژوند کولو او بندگۍ لارې یې ورته ښودلې دي.

لمونځ: له کلمې وروسته د اسلام مهم رکن لمونځ دی چې د ورځې پنځه وخته په هر نارینه او ښځه فرض دی. لمونځ مؤمن ته قوت ورکوي، لکه څنګه چې په قرآن عظیم الشان کې ویل شوي دي: ترجمه: ((ای مؤمنانو په صبر او لمناځه باندي مرسته وخواړئ)) (۱) د الله تعالی د یاد تر ټولو ستره وسیله لمونځ دی په دې باره کې قرآن عظیم الشان فرمایي: ((زما د یاد لپاره لمونځ وکړه)) (۲) لمونځ د مؤمن ژوند منظموي، له فحشا او منکراتو څخه یې منځ کوي او زړه ته ډاډ ورکوي.

لمونځ یو ټولنیز عبادت دی خلکو ته د الله تعالی د احکامو په وړاندې د ټولو انسانانو د برابرۍ پیغام ورکوي.

زکات: زکات بله هغه ستنه ده چې اسلام ورباندي ولاړ او د پاکۍ او ودې په معنی دی. زکات یواځې مالي مرسته نه ده، بلکې د لمناځه، روزې او حج په څېر یو عبادت دی. د زکات په ورکولو مؤمن د خپل رب امر پر ځای کوي او په پای کې یې د ثواب مستحق

(۱) د یقري سورت، ۱۵۳ آیت

(۲) طه سورت، ۱۴ آیت

گرځي او همدغه ثواب دی چې د انسان اخروي ژوند جوړوي او که په ښه طریقه ورکړل شي د ټولني د ټولو افرادو د ژوند سطحه لوړوي.

روژه: روژه هم د اسلام د بنا په حیث انسان له گناه څخه ژغوري او انسان ته د صبر، شکر او نظم درس ورکوي، د فقيرانو له حال څخه يې خبروي او د جسم د آرامۍ لامل گرځي.

حج: ډېر فردي او ټولنيز حکمتونه لري، د حج په کولو سره د انسان گناه بېنل کېږي او زړه يې پاکېږي، انسان عبادت او بندگۍ ته هڅوي، ايمان قوي کوي، د اسلام تېرم را يادوي او د اسلام په لار کې د رسول الله ﷺ او يارانو سرښندنې او قهرمانۍ يې را ژوندۍ کوي.

حج په سيلونونو انسانان يې له دې چې د رنگ، ژبې، قوميت، دولت، فرهنگ، مقام او منصب توپير يې په نظر کې ونیول شي د يو گډ هدف او موخې لپاره په يو ځای راټولوي او دا څرگندوي چې په مسلمانانو کې د ورورگلوۍ او برابری اړيکې خوسره کلکې او غښتلې دي، نو دغه دين يواځينی دين دی چې ټول خلک په يوه محور راټولوي او د دنيا او اخرت د ښکېختۍ په لور يې بيايي.

د حديث شريف گټې:

- ۱_ اسلام پر پنځو بناوو ولاړ دی.
- ۲_ لمونځ فرض دی.
- ۳_ روژه فرض ده.
- ۴_ زکات په بډايه او شتمنو مسلمانانو څوک چې د نصاب خاوندان وي فرض دی.
- ۵_ حج فرض دی.

- زده کورونکي دې په وله ييز ډول د اسلام د ارکانو په باره کې سره خبرې وکړي.

- ۱_ اسلام خو بناوي لري؟
- ۲_ د لمانځه د اهميت او ارزښت په باره کې موڅه زده دي؟
- ۳_ د حج ځينې حکمتونه ذکر کړئ.

د دې لوست حديث شريف حفظ کړئ او له معني سره يې وليکئ.

دین کی زندگی

خلمو پښتم لوست

حیات

عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ عُمَرُ بْنُ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى إِذَا لَمْ تَسْتَخْ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ. رواه البخاري

د راوي پېژندنه:

نوم يې عقبه كښه يې ابو مسعود او په كوفه كې زېږېدلې دى، د هجرت په ۴۰ كال د حضرت علي عليه السلام د خلافت په دور كې وفات شوى دى.

د كلمو معنا:

۱- مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ: هغه څه چې خلكو له مخكښينو څخه زده كړي دي.

۲- مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى: هغه څه چې د ټولو انبياؤو عليهم السلام شريعتونو ورباندې اتفاق كړى دى.

۳- إِذَا لَمْ تَسْتَخِ: كله دې چې حيا نه لرله.

۴- فَاصْنَعْ: نو كوه.

د حديث شريف معنا:

ابو مسعود رضي الله عنه څخه روايت دى چې پيغمبر صلى الله عليه وسلم وفرمايل: د تېرو شورو پيغمبرانو له ويناوو څخه چې خلكو زده كړې، يوه دا خبره سره مه ده چې كله دې حيا نه لرله، نو څه چې دې خوښ وي كوه يې.

فعاليت

- آيا په زده كړه او ښوونه كې حيا كول ښه دي.
د حديث شريف حكمت: حيا څه ته وايي؟ حيا د هغه انساني كيفيت نوم دى چې سړى له هرې غير مناسبې خبرې او ناوړه كار څخه كركجن كوي، انسان بايد د هر چا څخه زيات له الله تعالى څخه حيا ولري. كوم شى چې ټولنه فاسدوي

اخلاقي فساد دی او حیا داسی یو نېک صفت دی چې انسان له ټولو بدیو او ناوره کارونو څخه منع کوي، ځکه خو اسلام حیا د ایمان ارزښتناکه څانګه بللی ده او فریالې یې دې چې مسلمانان دې دغه خوی په ځان کې پیدا کړي، خپله ټولنه دې له برېښتوب او بې حیايۍ څخه چې د ډول ډول ناروغیو لامل کېږي وساتي او د خلکو د تشویش مخنیوی دې وکړي.

د حیا ثمره:

د حیا پایلې همیشه ګټورې وي، لکه څنګه چې پیغمبر ﷺ فرمایي دي ((الحیاء لایاتی الاخبث)) حیا بیراځي خیر او ښېګڼه زیږوي. په بل حدیث شریف کې فرمایي: ((حیا او ایمان تل ملګري وي هر کله چې یو له دوی دواړو څخه نه وي بل به یې هم نه وي)).

فعالیت

- زده کوونکي دې د حیا په باره کې سره خبرې وکړي.

د حدیث شریف ګټې:

- ۱- حیا د ټولو پیغمبرانو له لارښوونو څخه ده.
- ۲- د حیا اهمیت: حیا انسان له فحشاء، منکراتو او خپل سړیو څخه منع کوي.
- ۳- حیا انسان ته قدر ارزښت او عزت ورپه برخه کوي.

ارزونه

- ۱- حیا تعریف کړئ.
- ۲- د حیا حکمت بیان کړئ.
- ۳- انسان تر ټولو زیات باید له چا څخه حیا ولري؟

کورنۍ دنده

د بې حیايۍ په باره کې یوه لنډه مقاله ولیکئ.

پيغمبر ﷺ

بو ڇلو پيڻيم لوست

ڀڻشه پي ٿو ڪي

عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: (رَبِّي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ كُلِّ مُسْكِرٍ وَفُتْرٍ). رواه أبو داود

د راوي پڙهند نه:

نوم پي حضرت ام سلمه رضي الله عنها د بنو مغيره قبيلي ته منسوبه ده، له لومړنيو مسلمانانو څخه ده، ام سلمه رضي الله عنها د هغو مهاجرينو له جملې څخه ده چې حبشي او مديني ته پي هجرت كړي دي. هغه د خپل ميره ابو سلمه له وفات څخه وروسته د هجرت په څلورم كال د شوال په مياشت كې د پيغمبر ﷺ په نكاح كې راغله او د اسهات المؤمنين په صف كې داخله شوه له ۳۰۰۰ څخه زيات احاديث پي له پيغمبر ﷺ څخه روايت كړي دي او بالاخره د هجرت په ديارلسم كال د ۸۴ كالو په عمر وفات شوه.

د كلمو معنا:

- ۱- مُسْكِرٌ: ښه كورنكي او د عقل له منځه وړونكي.
- ۲- فُتْرٌ: سستونكي.

د حديث شريف معنا:

حضرت ام سلمه رضي الله عنها روايت كړي چې پيغمبر ﷺ د هر هغه څه له استعمال څخه منع كړي ده چې ښه راوي او عقل خرابوي او يا عقل كمزوري كوي.

د حديث شريف حكمت:

د اسلام له مهمو هدفونو څخه يو هم د عقل، ځان او مال ساتنه او د الله تعالي له نعمتونو

څه د گټې اخیستلو د ښو لارو ښودنه ده، الله تعالی انسان ته د عقل په واسطه له چټو انا تو
څخه غوره والی ورکړی دی، څرنگه چې انسان د خپل عقل په وسیله ښه له بدو او گټه
له زیان څخه توپیر کولی شي او د خپل عقل په پراختیا کولای شي، د ترقی او پرمختګ
لاری هوارې کړي.

للی کبله د اسلام مقدس دین د عقل د ساتني لپاره ټول نېشه یي توکي چې په لومړي
سر کې یې شراب ځای لري حرام کړي دي، ځکه چې د دغو توکو استعمال د مختلفو
جرمونو، لکه ځان وژنه، غلا، تېري، بد امنۍ د صحت خرابوالي او داسې نورو لامل
گرځي.

د حدیث شریف گټې:

۱- ټول مستي راوستونکي او سستونکي، لکه شراب او د نېشه یي توکو مختلف ډولونه
حرام دي.

۲- نېشه کوونکي توکي که لږ وي او که ډیر وي حرام دي.
۳- له نېشه یي توکو څخه هر ډول گټه اخیستل حرام دي.

۴- د اسلام مقدس دین انسان د ځان او عقل د ساتني مسئول گڼي.

ارزونه

- ۱- په اسلام کې د نېشه یي توکو حکم څه دی؟
- ۲- د شرابو او نېشه یي توکو زیانونه بیان کړئ.
- ۳- د درس مفهوم په لنډه ډول بیان کړئ.

کورنۍ دنده

د نېشه یي توکو د زیانونو په اړه یوه مقاله ولیکئ.

کوری کورنگی

دوه څلویښتم لوست

د جماعت لمونځ

۱. د جماعت د لمانځه حکم:

د جماعت لمونځ موگد سنت دی.

۲. څوک د امامت حق لري؟

په امامت کې د لوریتوب حق په ترتیب سره لاندې کسان لري:

۱- لوربری د امامت حقدار هغه څوک دی چې عالم وي، یعني په شرعي مسایلو او خاصنا د لمانځه په احکامو پوهېږي.

۲- که چېرې داسې څوک نه وي بیا هغه څوک دی چې د قرآن کریم قاري او یا چې قرآن ښه تلاوت کړای شي.

۳- که عالم او قاري هم پیدا نه شي بیا په مستقي او پرهېزگار سړی مخکې کېږي.

۴- او که په تقوی کې ټول سره یوشان وي بیا به هغه څوک مخکې کېږي چې په عمر کې تر نورو مشر وي.

۳- د اقتداء احکام:

۱. د فرض کوونکي لمونځ په فرض کوونکي پسي په داسې حالت کې روا دی چې دواړه یو فرض له غاړې څخه ساقطوي، یعني دواړه د ماسپښین فرض کوي، خو که یو د مازیکر څلور رکعتو او بل د ماسپښین لمونځ کوي بیا یو بل پسي نیت کول صحیح نه دی.

۲. تیمم کوونکی د اودس کوونکی امام کېدی شي.

۳. پښې ویغونکی د مسحې کوونکي مقتدي کېدی شي.

۴. په ناست پسي ولاړ دریدی شي.

۵. څوک چې رکوع او سجده کوي په اشاره کوونکي پسي یې اقتداء صحیح نه ده.

۶. د نقل کوونکي اقتداء په فرض کوونکي پسي صحیح ده.

۷. د غیر معذور لمونځ په معذور پسي روا نه دی.

۸. په جاهه پټ سړی د لوڅ سړي مقتدي کېدای نه شي.

۴. په جماعت سره د فرض لمونځ موندل:

کله چې يو چا پر سنتو، فرضو يا قضايي لمونځ ځانته پيل وکړ، بيا جماعت ودریده، خپل لمونځ دې په ولاړه باندې په سلام گړځولو پېرېږدي او په جماعت کې دې شريک شي.

۵. په يو جومات کې د جماعت د تکرار حکم:

دکلي په جومات کې په يو آذان او اقامت د جماعت تکرار مکروه دی. مخصوصا چې دغه کار د يوې ډلې له خوا هميشه تکرار شي، ځکه دا د تفرقي لامل گرځي.

دکلي جومات: هغه مسجد دی چې امام او مقتديان يې معلوم وي.

۶. په لاندي ځايونو کې د جماعت تکرارول روا دي:

۱. د لارې په جومات کې.
۲. هغه جومات کې چې ټاکلی امام او مؤذن ونه لري او هر وخت بېل بېل خلک راځي او لمونځ پکې کوي.

۱. لاندي پوښتنو ته ځوابونه وواياست:

۱. د جماعت لمونځ څه حکم لري او په امامت کې د لوهرپيتوب حق په ترتيب سره بيان کړئ.

ب- د اقتداء څښکي احکام په لنډه ډول بيان کړئ.

ج- په کومو ځايونو کې د جماعت تکرارول روا دي؟

لوست په خپلو کتابچو کې وليکئ.

د ځمعي او د اخځوونو لمونځونه

۱. د ځمعي د لمانځه حکم:

د ځمعي لمونځ فرض عين دى.

۲. د ځمعي لمانځه د وجوب شرطونه:

د ځمعي لمانځه د وجوب شرطونه دادي:

۱. ناريتوب: په بنځو باندي د ځمعي لمونځ فرض نه دى.
۲. مقيم توب: په مسافر باندي د ځمعي لمونځ فرض نه دى.
۳. امنيت: په هغه چا باندي چي امنيت يې تر گواښ لاندي وي د ځمعي لمونځ فرض نه دى.
۴. د سترگو روغوالى: په ځاى ناست روزد باندي د ځمعي لمونځ فرض نه دى.

۳. د ځمعي د لمانځه د صحت شرطونه:

۱. د ځمعي لمونځ په بناړ يا په هر هغه ځاى كې چي امير او قاضي ولري صحيح دى.
۲. د ځمعي لمانځه امام بايد خپله د سيمي واكمن وي او يا خو د هغه استازى وي.
۳. د ځمعي لمونځ به د ماسپين په وخت كې اداء كېږي نو له ماسپين څخه مخكې او وروسته د ځمعي لمونځ نه صحيح كېږي.
۴. جومات ته به هر څوك ننوتلى شي او هېڅوك به ترې نه منځ كېږي.
۵. په جماعت به ادا كېږي او پرته له جماعت څخه يوازې نه كېږي، او د جماعت كمه اندازه درې تنه دى او دوى لپاره خطبي ته حاضر پدل شرط نه دى، ځينې وايي كه درې تنه د امام په شمول حاضر شي د ځمعي لمونځ ورسره

- کبری.
۱. خطبه: له عربی- شخصه پرته په بله ژبه هم جواز لري.
 ۷. باید خطبه د لمانځه، څخه، مخکې وولايي.

- یو زده کوونکی دې عملاً د جمعې لمونځ د خپلو ملګرو په وړاندې په لنډه توګه تمثیل کړي.

د اختر وونو لمونځونه:

۱. د اختر وونو د لمانځه حکم:

په ټولو هغو خلکو چې د جمعې لمونځ پرې فرض دی د اختر لمونځ ورباندې واجب دی.

۲. د اختر وونو د لمانځه د وجوب شرطونه:

د اختر وونو د لمانځه د وجوب شرطونه کت مست د جمعې د لمانځه د وجوب شرطونه دي.

۳. د اختر وونو د لمانځه د صحت شرطونه:

د اختر وونو د لمانځه د صحت شرطونه کت مست د جمعې د لمانځه د صحت شرطونه دي، خو

د جمعې په خلاف خطبه د اختر وونو په لمانځه کې د لمانځه څخه وروسته ويل سنت دي.

۴. د اختر وونو د لمانځه پاره د لمونځ کوونکي ستونزه:

۱. په اختر وونو کې غسل کول سنت دي د ټولو مسلمانانو لپاره که لمانځه ته ځي او یا نه ځي.

۲. خوشبويي لګول، غوره او پاکې جامې اغوستل.

۳. له چا سره د مبارکۍ په وخت کې ځان خوشحاله بنسودل.

۴. د اختر وونو په ورځ زیات خیرات او صدقه کول، همدا راز د سرسایي ورکول پر چا چې واجب وي.

۵. د لارې بدلول، یعنې تک په یوه لار او راتګ په بله لار.

۶. د اختر وونو د لمانځه څخه، مخکې او وروسته نقل نه کول.

۵. د اختر وونو د لمانځه کیفیت:

۱. امام او مقتدي به په شریکه د اختر د لمانځه نیت په ژبه باندې په داسې حال کې کوي چې لومړی به د امامت او دوهم به د اقتداء لفظ ورسره زیاتوي.

۲. امام او مقتدي دواړه به ثناء (سبحانک اللهم ...) په پټه ولایي.

۳. د ثناء څخه وروسته به امام او مقتدي درى تکبیره په داسې حال کې وايي چې لاسونه به تر غوږو پورې پورته کوي او ترمنځ به يې لږ چوپ پاتې کېږي.

۴. بيا به امام (اعوذ بالله او بسم الله) په پټه او ورپسې فاتحه د سورت په ملتيا په جهر وايي.

۵. بيا به رکوع ته د بنسټه کېدو تکبير وايي او رکوع به کوي.

۶. د قوهي او سجودو څخه وروسته به دوهم رکعت ته د پورته کېدو لپاره تکبير وايي.

۷. کله چې دوهم رکعت ته پورته شو (بسم الله الرحمن الرحيم) به په پټه وايي.

۸. د (بسم الله) څخه وروسته به فاتحه د سورت سره يوځای وايي.

۹. د سورت څخه وروسته او د رکوع څخه وړاندې به بيا درى تکبیره په داسې حال کې وايي چې لاسونه به غوږونو ته پورته کوي.

۱۰. بيا به وروسته په څلورم تکبير رکوع ته بنسټه کېږي. رکوع او سجده به کوي.

۱۱. له تشهېد، درود او دعاء څخه وروسته به سلام اروي.

۱۲. وروسته د سلام څخه به امام پورته کېږي او دوه خطبي به وايي، که چېرې کوچنی اختر وي يه لومړۍ خطبه کې به د سرسايې او که لوى اختر وي د قربانۍ او د تشريف د تکبيراتو احکام بيانوي.

۲. **د تشريف تکبيرونه:**
۱۳. د دواړو خطبو ترمنځ به لږ ساعت کښېني او بيا به دوهمې خطبې ته پورته کېږي.

۷. **د تشريف تکبيرونو حکم:**
الله اکبر - الله اکبر لا اله الا الله و الله اکبر الله و الله الحمد.

د تشريف تکبيرونه په هر بالغ مسلمان واجب دي.

۸. **د تشريف د تکبيرونو وخت:**

د عرفې د سهار د لمانځه څخه وروسته پيل او د تشريف د ورځو په اخري مازيکړ پاى ته رسېږي (د اختر په څلورمه ورځ د مازيکړ له لمانځه وروسته د تکبيرونو په ويلو سره پاى مومي).

- د شاگردانو څخه دې يو کس د اختر لمنځ په عملي بڼه تمثيل کړي.

۱- لاندې پوښتنو ته ځوابونه وولای:

۱- د تشریح ورځې څو دي په لسه ډول یې بیان کړئ؟

ب- د جمعې او اخترنو لمونځونه څه حکم لري؟

ج- د جمعې د لمانځه د صحت او و جوب شرطونه څو او کوم دي؟

د- د اختر د لمانځه له پاره د لمونځ کونکي ستنونه په لسه ډول بیان کړئ؟

۲- لاندې صحیح جملوته (ص) او غلطو جملوته (غ) نښه کړئ:

۱- د تشریح تکبیرونه په هر بالغ او نابالغ مسلمان واجب دي. ()

ب- د اختر د لمانځه د صحت شرطونه کت مست د جمعې د لمانځه د صحت شرطونه دي. ()

ج- د تشریح تکبیرونه د عرفې د سهار لمانځه څخه وروسته پیل او په دیارلسم د ذی الحجې پای مومي. ()

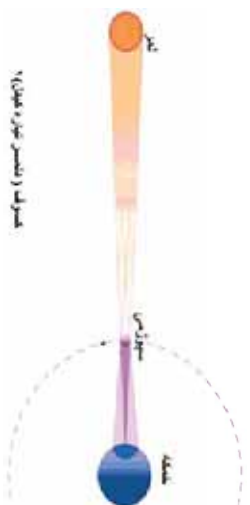

- د اختر د لمانځه طریقه په ترتیب سره په خپلو کتابچو کې ولیکئ.

ویکیپیډیا

څلور څلورېنښتم لوست

د کسوف او خسوف لמוځ

سپوږنې د لمر او زمينې ترمنځ لمر ته وړاندې

۱. د کسوف معنا:

کسوف د لمر توروالی او یا یې د روښنایۍ کموالي ته وايي. کله چې سپوږنې د ځمکې او لمر ترمنځ واقع شي او د لمر د وړانګو مخه ونیسي نو کسوف (یا د لمر تیاره کېدل) منځ ته راځي.

۲. د کسوف لمانځه حکم:

د کسوف لموځ موګد سنت دی.

۳. د کسوف لمانځه کیفیت:

د کسوف لموځ دوه رکعته دی، په داسې شکل به کېږي لکه څنګه چې نور لموځونه کېږي، خطبه، اذان او اقامت نه لري. امام به پکې په پټه قرائت لولي او د هغه چا په امامت به ادا کېږي چې کوم د جمعې امامت کوي، خو که چېرې څوک امامت ته حاضر نه شو بیا به هر سړی په خپل کور کې ځانته دوه یا څلور رکعته لموځ کوي.

۴. د خسوف لموځ:

د خسوف معنا: د سپوږنې د سترګې توروالی او یا یې د روښنایۍ کموالي ته خسوف وايي. کله چې ځمکه د سپوږنې او لمر ترمنځ راشي او دځمکې سپوږنې د سپوږنې پر مخ ولوېږي، او د لمر د هغو وړانګو چې په سپوږنې به لوېدلې مسامت وشي نو خسوف (یا د سپوږنې تیاره کېدل) منځ ته راځي.

۵. د خسوف د لمانځه کیفیت:

د خسوف لموځ د تل لپاره کور کې کېږي. همدا راز لموځونه د زلزلو، او د ساري ناروغيو څخه د خلاصون په موخه هم کېږي.

۶. ۵ استسقاء لمونځ:
استسقاء باران غوښتلو ته وايي. په استسقاء کې دوه رکعته لمونځ کېږي او بيا امام خطبه وايي او دعا کوي.

• **مسائل:**

۱. د استسقاء په لمانځه کې لازمه ده چې الله تعالی ته د خشوع، عذر او زاریو اظهار وشي، او حتی خاړوې هم له ځان سره صحرا ته یوړل شي.
۲. د ماشومانو او سپین بېرو ویستل د استسقاء د لمانځه لپاره هم په کار دي، ځکه چې د الله جل جلاله رحمت په داسې ضعیفو رانازلېږي.
۳. د استسقاء په لمانځه کې به امام ډېر استغفار وایي.

- زده کوونکي دې پورتنی مطالب په انفرادي او یا ګروپي شکل د سوال او ځواب په میتود سره تکرار کړي.

- ۱- لاندې پوښتنو ته ځواب وړایاست:
ا- خسوف او کسوف څه معنا لري؟ تعریف یې کړئ.
ب- د خسوف لمونځ په کوم ځای کې کېږي؟ او پرته له خسوفه دا لمونځ په نورو کومو ځایونو کې کېږي روښانه یې کړئ؟
ج- استسقاء څه معنا لري لغوي او اصطلاحي تعریف یې وکړئ؟
د- د استسقاء د لمانځه حکم وړایاست.
۲- لاندې صحیح جملو ته (ص) او غلطو جملو ته (غ) نښه کېږدئ:
ا- د کسوف او استسقاء لمونځونه موګد سنت دي. ()
ب- د کسوف د لمانځه امام به د جمعي امام وي. ()

د پورتنیو سوالونو ځوابونه په خپلو کتابچو کې په ساده ژبه ولیکئ.

وی سنجی احکام

پنجه څلویښم لوست

د جنازي احکام

۱. د جنازي تعريف:

کله چې مړی ښخولو ته برابره شي، او د لمانځه او دفن لپاره وړل کېږي نو دې ته جنازه وايي.

۲. د ځنګدن د وخت آداب او سنتونه:

د ځنګدن حالت کې لاندې شیان سنت دي:

- ✓ د ځنګدن په وخت کې د شهادت کلمه ويل.
 - ✓ د ناروغ د څو تنو خپلوانو اويا دوستانو حاضرېدل د ناروغ د ځنګدن په وخت کې مستحب دي، په دې خاطر چې که څه وصيت کوي نو هغوی دې واوري، او د شهادت کلمه ورته ورپاوه او تلقين کړي. (البته ناروغ باندې بايد امر ونه شي، چې کلمه ووايه ځکه کله ناروغ په ځان نه پوهېږي او کېدای شي منفي عکس العمل وښايي)
 - ✓ کله چې روح له بدن څخه جدا شي نو بيا لازمه ده چې د مړي بدن په داسې توګه لکه چې ويده وي په ښکلې هېئت سره برابر شي، سترګې يې پټې، ځمته يې راټوله، پښې او دواړه لاسونه اواز کړل شي، او که کوم څادر وي نو هغه دې پرې واچول شي.
- ### ۳. د مېت حقوق:

هغه معلوم قرضونه چې پر مېت باندې دي د هغو خلاصول او يا يې پر غاړه اخيستل.

- ✓ غسل ورکول.
 - ✓ د جنازي لمونځ ورباندې اداء کول.
 - ✓ په هدیره کې ښخول.
- ### ۴. د حقيقي شهيد احکام:
- ✓ خپلې جايې يې کفن دي او بل نوری کفن ورته نه ورکول کېږي.
 - ✓ هر هغه شی به ترې لرې کوي چې د کفن څخه زيات وي لکه: چين، ساعت او داسې نور...
 - ✓ غسل ورته نه ورکول کېږي.
 - ✓ د جنازي لمونځ به ورباندې کوي.

۵. د متوفی ماشوم حق:

۲. د مېت د تکفين او تجهيز مصارف:

- ۴. د نوم ايښودل.
 - ۴. غسل وركول.
 - ۴. د جنازې لمونځ ورباندې كول.
 - ۴. په هديره كې خښول.
- د مېت د تجهيز، تكفين او ښخولو مصارف به د مېت له خپل مال څخه وركول كېږي. كه چېرې كوم مېت خپل مال ونه لري بيا به يې هغه خپلوان مصارف گالي چې په كومو ياندي يې نفقه واجبه ده، اوا د ده نه ميراث وړي. خو كه څوك داسې خپلوان هم ونه لري بيا به د بيت المال څخه دا مصارف وركول كېږي البته لازمه ده له هغو اضافي او مسلامانو نكو مصارفو څخه چې پراخي د تظاهر، ريا او د سيالي پاره كېږي ډوډه وشي، ځكه ډير كله داسې كېږي چې د متوفي د كورنۍ د دوه چنده اذيت او تكليف لامل گرځي. (۱)

فعاليت

- زده كوونكي دې پورتي مطالب په انفرادي او يا گروهې شكل د سوال او ځواب په مېتود سره تکرار کړي.

ارزونه

لاندې پوښتنو ته ځوابونه وړاي:

۱. جنازه څه ته وايي؟
 ۲. د ځنکدن آداب او سنتونه كوم دي؟
 ۳. د مېت حقونه كوم دي په لنډه ډول يې بيان كړئ؟
 ۴. د حقيقي شهيد احكام په لنډه ډول وليكي.
- د مېت د تجهيز او تكفين مصارف له كوم ځای څخه وركول كېږي؟

كورنۍ دنده

د پورتيو سوالونو ځوابونه په خپلو کتابچو کې وليکئ.

(۱) پورتي لوست اضافي معلومات دي، او په امتحان کې شامل نه دی.

د مېټ لمبول او وړپاندي د جازي لمبوغ کول

۱. د مړي لمبول:

۱. په يوه مناسب او مستورځاي کې به جايي تړي نه وکارزي او عورت به يې پټه کړي.
۲. د مړي حرمت دې وساتل شي او د عورت ځايونه دې په داسې شکل پرېمنځل شي چې غسل ورکړونکي دې خپلو لاسونو کې څه ونيسي تر څو لاسونه يې د مړي پر بدن ونه لگيږي او نه وليدل شي.
۳. اودس دې ورکړل شي ، خو خوله او پوزه دې ورته نه پرېمنځي ، بلکه خوله او پوزه به يې په يوه لمده ټوټه مسح کړي.
۴. بيا دې سر ورته پرېمنځي.
۵. بيا دې په ټول بدن باندې اوبه وړاچوي، که صابون پري ووهل شي بهتره ده .
۶. بيا دې ښي اړخ ورته پرېمنځي او بيا دې چپ اړخ ورته پرېمنځي ترڅو چې ټول بدن يې ومنيځل شي .

څوک د مېټ د لمبولو لپاره مناسب او غوره دي:

دا بهتره ده چې مېټ د ده نږدې خپلوان کوم چې په لمبولو پورهږي ولمبوي ، خو که داسې نه وي نو بيا دې داسې پر هېڅ گاره سړی ورته غسل ورکړي چې په لمبولو پورهږي.

البته مړه ښځه به ښځه لمبوي. خو ښځه کولاي شي خپل مېړه ومنيځي.

۲. مېټ ته کفن ورکول:

- * د کفن ورکولو حکم: مړي ته کفن ورکول فرض کفائي دي.
- * د کفن ډولونه:

کفن په درۍ پوله دی: بسنونه کفن، کفن کفایت او کفن ضرورت.
۱- **مسنونه کفن**: په لاندې ډول دی:

قمیص: د ورسمیر څخه تر قدمونو پورې دسړي ټول ځان ورباندې پټیږي.
ازار: د سړي سر او ټول بدن پټوي او د قمیص د پاسه وراغوستل کېږي.
لفافه: دا هم د سر څخه د قدمونو پورې ده خو د ازار څخه یې اندازه زیاته ده او د سر او پښو سره ټول کېږي.

البته د بښځي په کفن کې دوه ټوټې نورې هم اضافه کېږي: (خمار او خرقة)
خمار: ټکرۍ د سر او د مخ لپاره

خرقة: یوه ټوټه د صدر (سښي) نه تر زنگونونو پورې
خمار او خرقة د لفاقي نه مخکې وراغوستل کېږي.

۲- **کفن الکفایه**: عبارت له ازار او لفاقي څخه دی، او قمیص پکې نشته، خو بښځي لپاره به یو څادر (ټیکرۍ) زیاتېږي.

۳- **کفن الضرورة**: هغه ټوټه چې د کفایت د کفایه څخه کمه وي، او میت د ضرورت لپاره پکې تکفین شي.^(۱)

۳. په مړي باندې د جنازي لمونځ:

۴ د جنازي د لمانځه حکم: د جنازي لمونځ لکه دسړي تجهیز، تکفین او خښول په مسلمانانو باندې فرض کفایي دی.

۴ د جنازي د لمانځه ارکان: د جنازي لمونځ دوه رکنه لري:
۱. څلور تکبیره.

۲. ودریدل.

- نیت یعنی قصد او اراده د جنازي د لمانځه لپاره شرط دی.
- او د څلورم تکبیر څخه وروسته دواړو لورونه سلام گرځول واجب دی.

(۱) د دې درس پورتنۍ برخه اضافي معلومات دي، او په امتحان کې شامل نه دي

۴- د جنازي د لمانځه سنتونه:

۷ د لومړي تكبير نه وروسته د حمد او ثنا ويل (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ).

۸ د دويم تكبير نه وروسته د درود ويل: (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَسَلَّمْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحِمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ).

۷ د دريم تكبير څخه وروسته مړي ته دعا كول او هغه ته مغفرت غوښتل ، په هر عبارت چي وي ، خو بېتره داده چي په ماثوره الفاظو باندي دعا وشي لكه :

- د بالغ مړي لپاره نارينه وي او كه ښځينه: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيَاتِنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدَاتِنَا وَعَاقِبَاتِنَا وَصَغِيرَاتِنَا وَكَبِيرَاتِنَا وَذَكَرَاتِنَا وَأُنثَانَا، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَيَّ الْإِسْلَامَ وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَيَّ الْإِيمَانَ).
- او كه مړي ماشوم وي نو دا دعا به لولي: (اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا قَرِطًا وَاجْعَلْهُ لَنَا أَجْرًا وَذَخْرًا وَاجْعَلْهُ لَنَا شَافِعًا وَمُسْتَفْعًا).
- او كه مړي ماشومه وي نو دا دعا به لولي: (اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا لَنَا قَرِطًا وَاجْعَلْهَا لَنَا أَجْرًا وَذَخْرًا وَاجْعَلْهَا لَنَا شَافِعَةً وَمُسْتَفْعَةً).

۵- د جنازي د لمانځه كيفيت:

پس له دې چي جنازه دلمانځه لپاره كينودل شوه ، امام د مړي د سيني په مقابل كي دريري او دصفونو د ترتيبولو او د ميت د تعينولو (چي ماشوم دی او لوی) وروسته لومړی تكبير وايي.

د لومړي تكبير سره د جنازي لمونځ كوونكي لاسونه تر غوږو پورته كوي، تكبير وايي او بيا (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ...) وايي.

بيا امام دويم تكبير وايي او ورپسي (اللَّهُمَّ صَلِّ...) وايي.

بيا دريم تكبير وايي او ورپسي دعا كوي ، څنگه چي مخكي په تفصيل سره بيان

شوري. لکه: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيَاتِنَا وَمَيَاتِنَا...)
د دعا څخه وروسته به څلورم تکبير وايي او ورپسې به سم د لاسه ښي او کين لورته
سلام اروي.

- يو زده کوونکی دې د خپلو ټولګيوالو په وړاندې عملاً د لويانو د جنازي لمونځ
په جهر سره تمثيل کړي.
بل زده کوونکی دې د ماشوم د جنازي لمونځ په جهر سره تمثيل کړي.
او بل زده کوونکی دې د ماشومې د جنازي لمونځ په جهر سره تمثيل کړي.

- لاندې پوښتنو ته ځوابونه وواياست:
۱. د جنازي د لمانځه دعاګانې ورايځ.
 ۲. کفن په څو ډوله دی؟
 ۳. د نارينه او ښځينه کفن څه توپير لري؟

زده کوونکي دې د جنازي لمونځ په يادو زده کړي او کيفيت د جنازي دې په خپلو
ګناجو کې وليکي.

۱. لومړی د زکات تعريف:

زکات په لغت کې: پاکوالي، زياتوالي او برکت ته وايي. په اصطلاح کې: مستحقينو ته د هغه مال ټاکلی برخه ورکول چې نصاب ته رسېدلی وي.

۲. د زکات حکم:

زکات د اسلام د ارکانو څخه يو رکن دی، او ورکول يې په هغه چا فرض دی چې د ورکولو شرطونه په کې وي.

۳. د زکات د فرضيت دلايل:

۱. قرآن کریم: (وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ)^۱
ژباړه: ناسي لمونځونه قايم کړئ ، زکاتونه ورکړئ.
۲. حديث: رسول اکرم صلي الله عليه وسلم فرمايي: اسلام پنځه بناوي لري لومړی بنا يې د شهادت کلمه، دويمه بنا يې لمونځ، دريمه بنا يې زکات ورکول، څلورمه بنا يې د روژې نيول او پنځمه بنا يې د حج کول دي.
۳. اجماع: د ټول است علماؤ اجماع کړې چې زکات د اسلام له ارکانو څخه يو رکن دی.

د زکات د فرضيت کال: زکات د هجرت په دويم کال د روژې د فرضيت څخه مخکې فرض شوی دی.

(د البقرې سورت، ۴۳ آيت)

۴. د زکات د وجود شرطونه:

زکات ځانگړي شرطونه لري چې ځينې په مالک او نور يې په مال پورې اړه لري:

لومړی د مکلف يا مالک شرطونه:

۱. اسلام.

۲. عقل.

۳. بلوغ.

۴. اصیلوالی. يعنې (مړي) نه وي.

۵. د نصاب مالک کېدل، چې دکال په پيل او پای کې د نصاب خاوند وي. د زکات نصاب په تقدینو کې يا دوه سوه درهمه سپين زر دي او يا نشل مستثاله

سره زر دي. چې په اوسنيو گرامونو باندې د سرورزو نصاب ۸۵ گرامه او د سپينو زرو نصاب ۵۹۵ گرامه کېږي (۱)

دويم: په مال پورې تړلي شرطونه:

۱. مال بايد د مالک لاس کې وي بڼه په ورک شوي مال باندې زکات نشته.

۲. دمال په خاوند باندې داسې پور نه وي چې ټول مال ورلاندې شي او يا دويمه ترې پاتې شي چې نصاب نه کم وي .

۳. نصاب بايد د اصلي حاجتونو څخه اضافه وي ، لکه: کور، دکور اسباب او داسې نور.

۴. نصاب بايد د هغو مالونو څخه پوره شوی وي چې شرعا د زکات قابليت لري .

(۲) المکیال و المیزان فتاویٰ الازهر الشريف ۱/ ۲۰۲

۵. یو کال باید پرې تیر شوی وي؛ یعنی پس له دې چې نصاب ته رسیدلی دی د مالک سره یو کال پرې تیر شوی دی .
(خو د فصلونو او میوو په زکات کې د کال تېرېدل شرط نه دی بلکې د فصل او میوې د راټولېدو سره سم پکې زکات واجېږي).

۵. د زکات د صحت شرطونه:

فقهاء کرامو د زکات د صحت لپاره لاندې شرطونه بنودلي دي:

۱. نیت، ځکه چې زکات ورکول عبادت دی او پرته له نیت څخه عبادت نه صحیح کېږي.
۲. اسلام، ځکه چې د کافر څخه د نیت تصور نه شو کولی.
۳. زکات به مستحق کس ته ورکوي د مستحقینو بیان به یې وروسته راځي.
۴. د مستحق له لوري د زکات قبضول.
۵. زکات به د حلال مال څخه ورکوي.
۶. هغه مالونه چې زکات ورکول پکې واجېږي:
 ۱. څاروي.
 ۲. تجارتي توکي.
 ۳. میوې او فصلونه.
 ۴. سره او سپین زر.
 ۵. معدنونه او بنڅ شوي مالونه.

- زده کوونکي دې پورتنی مطالب په انفرادي او یا ګروپي شکل د سوال او ځواب په میتود سره تکرار کړي .

- لاندې پوښتنو ته ځواب وړايست:
 ۱. زکات په لغت او اصطلاح کې تعريف کړئ.
 ۲. د زکات د فرضيت دليل له قران کریم څخه وړايست.
 ۳. د زکات د صحت شرطونه په لنډه ډول بيان کړئ.
 ۴. د مال د خاوند شرطونه په لنډه ډول وليکئ.
- لاندې خالي ځايونه په مناسبو کلمو ډک کړئ:
 ۱. هغه مالونه چې زکات پکې واجبيري عبارت دي له.....

۲. د مال پورې تړلي شرطونه عبارت دي له.....
- لاندې صحيح جملو ته (ص) او غلطو جملو ته (غ) نښه کېږدئ:
 - ا- د زکات د وجود شرطونه اسلام، عقل او بلوغ دي. ()
 - ب- د فصلونو او سيورو په زکات کې هم د کال تېرېدل شرط دی. ()

زده کوونکي دې د لوست مهم مطالب په خپلو کتابچو کې وليکي.

د څارويو زکات

د څارويو څخه زموږ مطلب هغه اوبښه، اوبښ ، خواه ، غوايان ، مينښي ، سنډاگان ، پسونډ ، سپړي ، وز او وزې دي ، بڼاء په وحشي څارويو کې زکات نشته.

۱. د اوبښانو زکات:

د اوبښانو د زکات ترتیب په لاندې ډول دی:

- ۴ په پنځو اوبښانو کې یو پسه دی.
- ۴ په لسو اوبښانو کې دوه پسونډه دي.
- ۴ په پنځلس اوبښانو کې درې پسونډه دي.
- ۴ د شلو اوبښانو څخه تر څلور ویشټو پورې پکې څلور پسونډه دي.
- ۴ د ۲۵ اوبښانو څخه تر ۳۵ اوبښانو پورې یوه کلنه جونگي ده ، هغه چې په دویم کال کې یې قدم ایښی وي.
- ۴ د ۳۲ څخه تر ۴۵ اوبښانو پورې پکې یوه دوه کلنه جونگي چې دریم کال کې یې قدم ایښی وي.
- ۴ د ۴۲ څخه تر ۶۰ اوبښانو پورې پکې یوه درې کلنه جونگي چې څلورم کال کې یې قدم ایښی وي.
- ۴ د ۶۱ څخه تر ۷۵ اوبښانو پورې پکې څلور کلنه اوبښه ورکول کېږي.
- ۴ د ۷۲ څخه تر ۹۰ اوبښانو پورې دوه یو کلني جونگي چې دویم کال کې یې قدم ایښی وي واجېږي.
- ۴ د ۹۱ څخه تر ۱۲۰ اوبښانو پورې دوه درې کلني جونگي چې څلورم کال کې یې قدم ایښی وي واجېږي.

د زکات مقدار	د اوښانو تعداد	د زکات مقدار	د اوښانو تعداد
دوه کله جو نگی	۳۶ او ښانو کې	۱ پسه	۵ او ښانو کې
۱ درې کله جو نگی	۴۶ او ښانو کې	۲ پسونه	۱۰ او ښانو کې
۱ څلور کله او پښه	۶۱ او ښانو کې	۳ پسونه	۱۵ او ښانو کې
۲ یوه کلنې جو نگی، گانې	۷۶ او ښانو کې	۴ پسونه	۲۰ او ښانو کې
۲ درې کلنې جو نگی، گانې	۹۱ او ښانو کې	۱ یوه کله جو نگی،	۲۵ او ښانو کې

فعالیت

- زده کوونکي دې پورتنې مطالب په انفرادي او یا ګروپي شکل د سوال او جواب په سټود سره تکرار کړي.
- ۲. د **غواگانو او غوايانو زکات**:
 - د غواگانو او غوايانو نصاب دیرش غواگانې او غوايان دي.
 - د غوايانو او غواگانو د زکات اندازه:
 - ۴ کله چې د غواگانو یا غوايانو شمېر دیرشو ته ورسېږي په هغو کې یوه کله خوسۍ، چې په دویم کال کې یې قدم ایښي وي واچېږي.
 - ۴ کله چې یې شمېر څلویښتو ته ورسېږي بیا پکې یوه دوه کله خوسۍ چې دریم کال کې یې قدم ایښي وي واچېږي.
 - ۴ کله چې د غواگانو او یا غوايانو شمېر شپیتو ته ورسېږي بیا پکې دوه یو کلنې خوسکۍ چې دویم کال کې یې پښه ایښي وي واچېږي.
 - ۴ کله چې یې شمېر اویاوو ته ورسېږي بیا په کې یوه یوکلنه او بله دوه کلنه خوسۍ ورکول کېږي.
 - ۴ کله چې د غوايانو او غواگانو شمېر اتیاوو ته ورسېږي بیا په کې دوه دوه کلنې خوسکۍ ورکول کېږي.

- د غوآگانو د زکات د اندازې لپاره یو جدول جوړ کړئ لکه څنګه چې اوبنانو ته جوړ شوی دی.
- ۳. د هیرو او وزو زکات نصاب: د هیرو، پسونو او وزو د زکات نصاب څلویښت سپړي یا وزې دي بڼه په نږه ډیر شو پسونو او وزو کې زکات نشته. د هیرو او وزو د زکات اندازه:
 - ۶ کله چې د هیرو یا وزو شمېر څلویښتو ته ورسېږي یو پیسه به په زکات کې ورکوي.
 - ۷ کله چې د هیرو یا وزو شمېر ۱۲۱ ته ورسېږي بیا به دوه پسونو په زکات کې ورکوي.
 - ۸ کله چې یې شمېر ۲۰۱ ته ورسېږي درې پسونو به زکات کې ورکوي.
 - ۹ کله چې څلور سوه ته ورسېږي څلور پسونو به زکات کې ورکوي کله چې د څلور سوه څخه د هیرو او وزو شمېر زیات شي بیا په هرو سلو کې یو پیسه یا وزه د زکات لپاره وباسي.
 - مسئله: د هیرو او وزو په زکات کې به یو کلن مال چې دویم کال کې یې قدم ایښی وي ورکوي یعنې د کال نه د لږ عمر مال په زکات کې نه ورکول کېږي.
- ۴. د څارویو د زکات عام احکام:
 - ۷ په خړو او کچرو کې زکات نشته اگر که خریدونکي هم وي.
 - ۷ د ورو مالونو زکات د غټو سره ورکول کېږي اگر که یو هم وي.
 - ۷ هر کله چې د کال تیریدونه وروسته پرته د مالک د نیمګړتیا او تیري څخه نصاب هلاک شي زکات ساقطېږي.

فعالیت

- زده کوونکي دي پورتنې مطالب په انفرادي او یا گروهی شکل د سوال او جواب په میتود سره تکرار کړي.

ارزونه

- لاندې صحیح جملو ته (۷) او غلطو ته د (x) نښه کېږدئ:
 ۱. په هرو پنځو اوبنانو کې څلور پسان لازمهېږي. ()
 ۲. کله چې د غواگانو شمېر شپېتو ته ورسېږي دوه یو کلني خوسۍ به زکات کې ورکوي. ()
 ۳. د سېرو نصاب څلورینست مېرې دي او له دې څخه په کمو کې زکات نشته. ()
 ۴. د غواگانو نصاب څلورینست غواگاني دي. ()
 - لاندې خالي ځایونه په مناسبو کلمو ډک کړئ:
 ۱. د ۳۶ نه نیولې تر ۴۵ اوبنانو پورې پکېلازمهېږي.
 ۲. کله چې د غواگانو شمېر اتیاو ته ورسېږي په کې بهورکوي.
 ۳. څلور سورو مېرو کېدي.
 ۴. څاروي عبارت دي له
 - لاندې پوښتنو ته جواب وړایاست:
 ۱. د څارویو د زکات عام شرط کوم دي بیان یې کړئ؟
 ۲. د څارویو د زکات عام احکام کوم دي؟ په لنډه ډول یې وړایاست.

کورنۍ دنده

پورتنیو پوښتنو ته په خپلو کتابچو کې جوابونه ولیکئ.

د فصلونو او میوو زکات

د میوو او فصلونو زکات ته عشر ویل کېږي.

۱. د میوو او فصلونو د زکات د وجوب دلایل:

د میوو او فصلونو زکات په قرآن کریم، احادیثو او اجماع ثابت دی.

۱- قرآن کریم: الله جل جلاله پخپل مبارک کتاب قرآن کریم کې فرمایي:

(وَأْتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ)

ژباړه: تاسې د فصلونو زکات د لو په ورځ ورکړئ.

۲- حدیث: نبي اکرم صلی الله علیه وسلم په یو مبارک حدیث کې د عبدالله بن عمر په

روایت فرمایي: ((هر هغه ځمکه چې د باران او سیلاب په اوبو خړوبېږي، لسم من به په

زکات کې ورکوي، او هغه چې په تکلیف او مشقت سره خړوبېږي شلم من به تری په

زکات کې اخیستل کېږي)).

۳ اجماع: ټول امت په دې اجماع کې چې په میوو او فصلونو کې عشر واجب دی.

۲- د عشر د وجوب شرطونه:

۱- ځمکه به خراجي نه وي، ځکه عشر او خراج په یوه ځمکه باندي یو ځای کېدای نشي.

۲- د حاصلاتو اخیستلو څخه به سوځه د گټو ترلاسه کول وي، بڼه په لرگيو کې زکات نشته، معنا دا چې په لوتو، درمو او د لرگيو په ډوډنو کې زکات نشته.

۳ ځمکه به د باران، ويايي او سیند په اوبو خړوبېږي، خو که چېرې په تکلیف او مشقت سره خړوبده بیا پکې عشر نشته بلکه شلم من زکات دی.

هغه څه چې د هيو او فصلونو په زکات کې شرط نه دي:

- ۱- د کال تيريدل ورته شرط نه دی.
- ۲- ټاکنې نصاب نه لري څومره هيوه او حاصلات چې ورته او ځمکه وکړي لسمه برخه به پکې ورکوي.
- ۳- عقل او بلوغ ورته شرط نه دی د لېوني او ماشوم په ځمکه کې هم عشر واجب دی.
- ۴- د ځمکې ملکيت هم ورته شرط نه دی په دهقان او اجاره دار باندې هم عشر شته.
- ۵- د قرض (دين) او پور ورکول هم ورته شرط نه دی.
- ۱- پاتې کيدل او نه خرابيدل هم ورته شرط نه دی بلکه په سبزيجاتو او سيرو کې هم واجب دي.

- د خپل چاپريال د هغو فصلونو څخه پنځه پنځه مثاله ورکړئ چې عشر په کې واجبېږي، او دوه هغو ته ورکړئ چې شلم من په کې واجبېږي.
- ۳- **د نهودو زکات:** (د اصلي روپو چې عبارت له سرو او سپينو څخه دی) په سرو او سپينو زرو کې چې کله د زکات شرط پوره شي زکات واجبېږي، همدا راز هغه روپۍ چې د سرو او سپينو زرو څخه وهل شوې او توره اوسپنه يا سرپ هم ورسره په لږه اندازه يو ځای شوي وي زکات واجبېږي او کم گډوالي ته هيڅ اعتبار نشته گویا داسې گڼل کېږي لکه چې سوچه خالص سپين يا سره زر دی.
- ۴- **د سرو او سپينو نصاب:**
د سرو زرو نصاب شل مثاله دی يعني ۸۵ کرايه او د سپينو زرو نصاب دوه سوه درهمه چې د ۵۹۵ کرايو سره مساوی کېږي.
- ۵- **په سرو او سپينو کې د زکات اندازه:**
په سرو او سپينو زرو کې دوه نيم فيصده هغه وخت په زکات کې ورکول کېږي چې کله نصاب ته ورسېږي او کال ورباندې تېر شي، همدا راز څومره چې زياتېږي بيا په هرو څلوېښتو روپو کې يوه روپۍ زکات دی.

۲- د بانک نوټونو زکات:

په اوسنيو مروجو بانک نوټونو کې زکات ورکول هغه وخت واجب دی چې نصاب ته ورسېږي او ددې د ارزښت ټاکل د سپينو او سرو زرو له لارې کېږي؛ معنا دا چې په څومره بانک نوټونو باندې ۵۹۵ گرامه سپين زر او يا ۸۵ گرامه سره زر ترلاسه کېږي همدومره اندازه يې نصاب دی او دوه نيم فيصده به په زکات کې ورکوي او بيا که چېرې له دې څخه ډېر پدل په هرو څلويښتو روپو کې به يوه روپۍ ورکوي، ځکه اوسنيو مروجو بانک نوټونو د سرو او سپينو زرو ځای نيولی او همدې بانک نوټونو دا دواړه د چلند څخه غورځولي دي.

۷- چاته به زکات ورکول کېږي؟

هغه افراد چې زکات ورکول کېږي اته ډلې دي، مالک کولای شي چې ټولو ډلو ته د خپل زکات ځنې برخه ورکړي او دا هم واک لري چې ټول زکات يورې ډلې يا يوتن ته ورکړي، دده غاړه خلاصېږي. علماؤ د اتو ډلو څخه چې صحابه کرامو رضوان الله عليهم اجمعينو پرې اجماع کړې وه؛ يوه ډله چې (مولفة القلوب) ورته وايي د زکات د ورکړې څخه ويستلې ده، اوس دوی ته زکات ورکول روا نه دي پاتې لاندې او ډلو ته زکات ورکول کېږي:

- ۱- فقير: هغه چاته ويل کېږي چې لږ مال لري خو نه دده بسيا پرې کېږي او نه نصاب ته رسېږي.
- ۲- مسکين: هغه څوک چې هيڅ نه لري او يا د فقير څخه کم مال ولري مسکين دی
- ۳- هغه مامورين چې د بيت المال له لوري د زکات ټولولو لپاره ټاکل شوي وي.
- ۴- غلامان: هغه چې مالک ورته ټاکلي مال بنودلی او د ورکولو څخه وروسته آزادېږي.
- ۵- في سيل الله: هغه حقيقي مجاهدين چې د جهاد اراده لري خود جهاد امکانات ونلري.
- ۶- قرضداران: هغه قرضدار چې د خپل پور خلاصولو توان نلري.
- ۷- مسافر: هغه چې د خپلې کورنۍ او مال څخه لرې وي. د زکات څخه به ده ته دومره څه ورکول کېږي چې خپل کور ته پرې ورسېږي.
- مسأله: د جومات او لارې جوړولو لپاره د زکات ورکول روا نه دي.

فعالیت

- زده کوونکي دي پورتنی مطالب په افرادی او یا گروپي شکل د سوال او ځواب په سټود سره تکرار کړي.

ارزونه

لاندنيو پوښتنو ته ځواب وړيايست:

- ۱- د مټو او فصلونو زکات ته فقهاء کوم نوم اخلي سره د وجود د دلايلو يې بيان کړئ؟
 - ۲- د سرو او سپينو زرو د زکات نصاب څومره دی او څومره زکات پکې واجبيږي؟
 - ۳- څو ډلو ته زکات ورکول کيږي په تفصيل سره يې بيان کړئ؟
- لاندي صحيح جملو ته (✓) او غلطو ته د (x) ذنبه کېږدئ:
- ۱- د سرو زرو نصاب شل درهمه دی او د سپينو زرو نصاب دوه سوه مثقاله دی. ()
 - ۲- هغه څوک چې هيڅ نه لري او يا د فقير څخه کم مال ولري مسکين دی. ()

کورنۍ دنده

د پورتنيو پوښتنو ځوابونه په خپلو کتابچو کې وليکئ.

پنجوسم لوست

پنجوسم لوست

حج

د فضا څخه د بیت الله او مکې، مکرعي، الجسمل، هوی انځور

۱- د حج تعریف:

حج په لغت کې قصد ته وايي. او په اصطلاح کې د یو خاص ځای زیارت کول په خاص وخت او خاص کړنو سره حج بلل کېږي.

۲- د حج حکم:
د اسلام مبارک دین پنځم رکن حج دی، په هغه چا باندې چې استطاعت او قدرت د حج ولري فرض عین دی.

۳- د حج د فرضیت دلائل:

د حج فرضیت په قرآن کریم، احادیثو او دامت په اجماع ثابت دی.

۱- قرآن کریم: الله جل جلاله فرمائي: (ولله على الناس حج البيت من استطاع اليه سبيلا)^۱

د الله جل جلاله د رضا پخاطر په هغو مسلمانانو باندې د حج کول فرض دی چې د لاري توښه ولري.

۲- حدیث: په احادیثو کې د اسلام مبارک دین پنځم رکن حج ښودل شوی.

۳- اجماع: داسلامي امت ټول مجتهدین د حج په فرضیت متفق دی.

۴- د حج د وجود شرطونه:

فقهاء کرامو رحمهم الله تعالی د حج د وجود لپاره لاندې شرطونه ښودلي دي:

۱- اسلام: په کافر باندې حج نشته.

۲- عقل او بلوغ: په لېوني او ماشوم حج نشته.

۳- قدرت او استطاعت: قدرت او استطاعت په لاندې شیانو تحقق مومي:
الف: د بدن روغوالی (صحت)، یعنی داسې ناروغتیا ونه لري چې د سفر مانع ګرځي.

(ال عمران/۹۷)

ب: د لاري د ننگ راتگ او خوراک مصارف بايد ولري.
ج: د کور نه تر حج پورې لاره به په اسن وي (المنيت).
د: که چيرې کوهي بنهځي د حج نيت کړی وي بايد يو مسلمان محرم ورسره وي.
ه: د حج کولو په وخت کې بايد د حج مصارف په لاس کې ولري که
چيرې د حج له موسم څخه وروسته ورسره پيسي پيدا شوي د دې کال حج
ورباندې نشته او په راتلونکي کال کې به حج کوي.

۵- د حج د صحت شرطونه:

۱. اسلام.
۲. تمیز او عقل.
۳. احرام.
۴. په مخصوصو ځايونو کې د بنودل شويو عبادتونو ادا کول، يعنې په عرفات
د عرفې په ورځ درېدل او د مسجد الحرام نه د زيارت طواف کول، داسې نه
چې د يو پر ځای بل وکړي.
۵. په خپل وخت کې د بنودل شويو عبادتونو کول.

- زده کوونکي دې پورتنې مطالب په انفرادي او يا گروپي شکل د سوال
او ځواب په ميتود سره تکرار کړي .

لاندي پوڻستنه خواب وواياست:

۱. د حج د وجود شرطونه څو دي؟ په لنډ ډول يې بيان کړئ.
 ۲. استطاعت په څه شي تحقق مومي؟ په لنډ ډول يې وليکئ.
 ۳. حج څه حکم لري؟ دليل سره يې وواياست.
- لاندي خالي ځايونه په مناسبو کلمو ډک کړئ:
۱. حج په لغت کې او د فقهاؤ په اصطلاح کې
 ۲. د حج د صحت شرطونه عبارت دي له،،

پورتنيو پوښتنو ته په خپلو کتابچو کې ځوابونه وليکئ.

کتابخانه

پو پښتوښم لوست

د حج فرايض او واجبات

د عرفات ميدان

بيت الله الحرام

۱- د حج فرايض دري دي:

- ۱- احرام.
- ۲- د زيارت طواف.
- ۳- په عرفات ودرېدل.

۲- د حج واجبات:

- ۱- له ميقات نه د احرام تړل.
- ۲- په عرفات کې د لمر تر پرېوتلو پورې تم کېدل.
- ۳- په مزدلفه کې د لمر د راختلو پورې تم کېدل.
- ۴- د جمراتو ويشتل.
- ۵- ذبح (د قارن او ستمتع حاجي لپاره).
- ۶- د سر د وينبتانو حلق او تقصير په خپل وخت کې.
- ۷- د جمراتو د ويشتلو تقديم په حلق باندې.
- ۸- د اختر د ورځو نه د فرضي طواف نه تاخيرول.

- ۹- په صفا او مروه کې سعي کول.
- ۱۰- د سعي شروع له صفا نه.
- ۱۱- طواف وداع کول.
- ۱۲- د حجر اسود نه د طواف شروع کول.
- ۱۳- نبي خواته طواف کول.
- ۱۴- په اوداسه طواف کول.
- ۱۵- د عورت پټول.
- ۱۶- له ممنوعه کارونو څخه ځان ساتل، لکه : د گنبد شونيو جامو اغوستل، د سر پټول (دنازيه لپاره) د نوکانو غوڅول او د ويښتانو تراشل او کمول.
- ۱۷- په سعي کې بايد لاندي کارونه مراعات شي :
- ۱- سعي (تگ) په له صفا څخه پيلوي.
- ۲- په صفا او مروه به پورته کيږي.
- ۳- د هرې سعي په پيل کې به لاسونه پورته کوي مخ به قبلي ته کوي او تکبير به وايي.
- ۴- د سعي په منځ کې به دعا گاني، تکبيرات، تسبيحات او تهليلات وايي.
- ۵- سعي به له طواف څخه وروسته کوي.
- ۶- په اوداسه سره سعي کول سنت دي.
- ۷- په مزدلفي کې بايد لاندي کارونه په پام کې ونیول شي :
- ۱- د اختر شپه تېرول په مزدلفه کې سنت دی.
- ۲- د ماښام او ماخوستن لمونځونه يوځای کول په يو آذان او اقامت سره په مزدلفه کې سنت هي.
- ۳- د مزدلفي څخه د لوبيا په اندازه کافي او گټي راټولول سنت دي.
- ۴- زيات تکبير، تسبيح، تهليل، استغفار او په نبي اکرم صلي الله عليه وسلم درود ويل.
- ۵- په آرام سره د مزدلفي نه مني ته تلل.

۵- د جمره و ویشتل:

ټولې جمرې درې دي:

۱- کبري يا د عقبي جمره.

۲- وسطي جمره.

۳- صغري جمره.

۶- د عقبي جمره ویشتل:

د عقبي د جمرې موقعیت: د عقبي جمره د مني څخه مکې لور ته دریمه جمره ده، او جمره الکبری هم بلل کېږي.

د عقبي جمرې د ویشتلو وخت: د عقبي جمرې د ویشتلو وخت د لوی اختر ورځې د سهار راځتلو څخه پیل او د یوولسمې ورځې د سپیده داغه پورې دوام مومي، که چېرې کوم حاجي له دې وخت څخه تاخیر وکړ دم وړاندې لازمه کېږي.

غوره وخت يې د لمر ختلو نه تر زواله پورې دی.

۲- د درې واړو جمرو ویشتل د ذي الحجې په ۱۱-۱۲ ورځ باندې:

د ویشتلو وخت: په یوولسمه او دولسمه ورځ باندې به يې د لمر له زوال څخه تر غروبه پورې يې ویشتل سنت دي او د غروب څخه تر سهار ختلو پورې هم جواز لري مگر د کراهیت سره.

د اختړیه څلورمه ورځ د جمراتو ویشتل اختیاري دي، او وخت يې د سبا د ختلو څخه تر لمر پر یوونللو پورې خو د زوال نه مخکې يې ویشتل مکروه دي.

مسئله: په هر حاجي لازمه ده چې د اختر په دویمه او دریمه، درې واړه جمرات: (صغري، وسطي او کبري) وولي.

۷- د جمره ویشتلو د صحت شرطونه:

۱- جمره به په هغه شي باندې ولي چې د ځمکې له جنس څخه وي لکه کانی، لویه.

۲- هره جمره به په بیلو بیلو او وړکانو ولي.

۳- کله چې درې واړه جمرې ولي نو باید په ویشتلو کې يې ترتیب مراعت کړي، یعنې لومړی به صغري بیا به وسطي او په پای کې به کبري جمره ولي.

۸- د جمره ویشتلو ستونزه:

۱- هغه کانی چې جمرې وړاندې ویشتل کېږي د نخود د دانې په اندازه به وي.

- ۲- په جمرو باندې به گوزار د گوتو په سرونو کوي.
 - ۳- د جمرو د ویشتلو په وخت کې به (بیک اللهم بیک) نه وايي.
 - ۴- اوه واړه کافي به د یو بل پسې پر له پسې ولي.
- مسئله: که چیرې کوم حاجي ناروغ وي او چیرې پخپله نشي ویشتلای دا ورته رواده چې دده پرځای بل څوک چیرې وولي، مگر نائب باید لومړی د ځان لپاره او بیا یې د بل لپاره وولي.

- زده کړونکي دې پورتنی مطالب په انفرادي او یا گروهی شکل د سوال او ځواب په میتود سره تکرار کړي .

- ۱- لاندې پوښتنو ته ځواب وړایاست.
- الف: د حج واجبات څو دي؟ په لنډه ډول یې بیان کړئ.
- ب: په سعبي کې کوم امور باید مراعات شي؟
- ج: په مزدلفي باندې د دریدلو ستونه بیان کړئ.
- د: د جمرو ویشتل څه وخت پیلېږي؟ او څه وخت پای مومي؟ لنډه اشاره ورته وکړئ.
- ه: د یو پرځای د بل چمری ویشتل څه حکم لری؟
- ۲- لاندې صحیحو جملو ته (ص) او غلطو ته د (خ) علامه کیردئ.
- الف: حاجي به د صفا او مروه ترمنځ سعی د طواف څخه وړاندی کوي. ()
- ب: ټولی چمری دری دي. ()

پورتنیو پوښتنو ته په خپلو کتابچو کې ځوابونه ولیکئ.

د حج دوولونه

۱- حج په دری ډوله دی:

- ۱- قرآن.
- ۲- تمتع.
- ۳- افراد.

کم یو پدې کې غوره دی؟

په ترتیب سره د ټولو غوره قرآن ورپسې تمتع او بیا افراد دی.

لومړی- قرآن:

د قرآن معنی: قرآن په لغت کې د دوه شیانو نږدې کولو ته وایي.

او په اصطلاح کې (د حج او عمرې یو ځای نیت کول او ادا کولو ته) د قرآن حج وایي.
د حج قرآن طریقه:

کله چې قارن مګې ته نښت خپله عمره سر ته رسوي ، خو د عمرې څخه ځان نه اوباسي او په احرام کې پاتې کېږي ، کله چې د حج مراسم د ذی الحجې په اتمه شروع شي نو بیا په همدې احرام کې سني ته روان شي او د فرضي حج مناسک شروع کړي.

د قارن تکلیف نسبتاً متمتع او مفرد ته زیات وي، ځکه کم تر کمه د کوهې ورځې نه چې عمره یې کړې ده تر اختر پورې باید په احرام کې پاتې شي.

په قارن باندې د شکر دم واجب دی، یعنی قارن به د الله جل جلاله د شکر پخاطر یو څاروی حلالوي.

دویم- د تمتع حج:

د حج په سفر کې د حج او عمرې ادا کولو ته (چې په بیلا بیلو احرامونو باندې وي) د تمتع حج وایي.

د قرآن او تمتع حج فرق:

تمتع لومړی احرام صرف د عمرې لپاره تړي، کله یې چې عمره خلاصه کړه نو خپل احرام لرې کوي، او په عادي توګه خپل وخت تیروي، کله چې د حج وخت ورسېږي بیا د دویم

خُل لپاره خپل احرام تړي.

خو قران د عمرې او حج لپاره يو خُل احرام تړي، تر څو يې جې حج خلاص کړی نه وي تر هغه وخته پورې په احرام کې پاتې وي که مکې ته د حج د وخت نه يوه مياشت مخکې هم داخل شوی وي بيا هم د حج تر وخته پورې بايد په احرام کې پاتې شي. په ستمغ باندې هم دم لاسميرې.

مغرد حج:

مغرد په لغت کې يواځې شوي ته وايي. او په اصطلاح کې هغه حج دی چې په هغه کې يواځې د حج کولو احرام وتړل شي او عمره ونه کړي .

په مغرد باندې دم نشته .

فعاليت

- زده کوونکي دې د حج د اقسامو تفاوتونه په انفرادي او ټاکنوي توگه بيان کړي .

ارزونه

- لاندې پوښتنو ته ځواب وړاياست.
- ۱- حج په څو ډوله دی؟ ويې وړاياست.
- ۲- قران څه معنی لري؟ او طريقه يې بيان کړئ.
- ۳- ستمغ څه معنا لري؟ طريقه يې بيان کړئ.
- لاند صحیحو جملو ته د (ص) او غلطو ته دا (غ) نښه کېږدئ.
- ۱- دم يواځې په ستمغ حاجي واجب دی. ()
- ۲- قران د عمرې او حج لپاره يو خُل احرام تړي ()

کورنۍ دنده

پورتنیو سوالونو ته په خپلو کتابچو کې په ساده ژبه ځوابونه وړاياست.

ویبپاڻي

دري پنځوسم لوست

د حج مشرفه مسايل

۱- د حلق معنا:

د ويښتانو خريل يا کولم حلق بلل کيږي. (بيراخي د نارينه لپاره)

۲- د تقصير او کمولو معنا:

د سر نه د ويښتانو کمول تقصير بلل کيږي.

۳- طواف الوداع:

دا هغه طواف دی چې حاجيان يې د مکې نه د وتلو په وخت کې د وداع (رخصتي) په نيت سره کوي.

دې ته طواف صدر هم وايي، دا طواف په هغه حاجي واجب دی چې له اطرافو څخه راغلی وي او د مکې په اوسيدونکي باندې نشته.

۴- د طواف الوداع سقوط:

طواف الوداع د معذورو پنځو څخه ساقطېږي.

- زده کوونکي دې پورتنې مطالب په انفرادي او يا گروپي شکل د سوال او ځواب په ستود سره تکرار کړي.

لاندي پوڻبتنو ته ڄواڻونه ورايے:

۱. حلق او تقصير څه معنا لري تعريف يي کړئ؟
۲. د طواف الوداع بل نوم څه دی په چا واجب او کله ساقطېږي؟
۳. د حج سنتونه څو دي په لنډه ډول يي بيان کړئ؟
۴. د حج ادبونه څو دي په تفصيل سره يي بيان کړئ؟

پورتنيو پوښتنو ته په خپلو کتابچو کې ځوابونه وليکئ.

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**